

“Referandum” kaybedildi!

TC tarihinin en tartışmalı seçimlerinden biri olarak da algılanması gereken 29 Mart Yerel Seçimleri, aynı zamanda bittikten sonraki günlerde de en fazla gündemde olmayı sürdüren seçim olmaya aday.

Seçimler, yerel seçim olma özelliğini taşısa da, bu süreçte Türkiye egemen sınıflarının varlık-yokluk derecesinde ciddi bir sınava tabii bulunduğunu söylemek abartılı olmaz. **Bu sınav öncelikle de, Kürt ulusu ile Türk ege-**

men sınıfları arasında yaşanan bir sınavdı. Kürt Ulusal Hareketi'nin bu sınavda başarılı bir sonuç elde ettiğini söylemek gerekiyor.

Kürtlerin kendi yaşadıkları bölgelerde belediyeleri almalarının tarihi, HADEP'le girilen 1999 seçimlerinde 37 belediyeyi almalarıyla başladı denebilir. 2004 yılındaki seçimlerde 57'ye çıkan belediye sayısı, 2009 yerel seçimlerinde 99'a çıkarak, hayli yüksek bir başarı grafiği izledi. □ Sayfa 8

Anti-NATO eylemlerinin ardından

Eylül 2008'den itibaren hazırlıklarına başlanan **NATO Karşıtı Kamp**, savaş makinesi şahsından emperyalizme karşı yoğun bir mücadele sürecini bir başkasına devrederek 5 Nisan'da sona erdi. ATİK, emperyalizme ve her türden gericiğe karşı savunduğu dünya halklarının kurtuluş mücadelesinin gereği olarak süreçte üzerine düşeni yapmaya çalışarak Ekim ayının ikinci haftasından itibaren **Strasbourg**

NATO Karşıtı Koordinasyon'da yer aldı.

Yürütülen çalışmalarda ATİK olumlu bir iz bıraktı. ATİK'in bu çalışmayı YDG'nin genç dînamîğiyle, **Yeni Kadın**'in politik ataklığıyla, **ILPS**'nin mücadele perspektifiyle, **IMA**'nın enternasyonal vizyonuyla, **Grup Haykırış** ve **Grup Şiar**'in devrimci coşkularıyla harmanlayarak başarıya ulaştırdığı ifade edilmektedir.

□ Sayfa 12

İşçi-köylü

Demokratik Halk İktidarı İçin

umutyayimcilik@ttmail.com

Sayı: 39

* 17-30 Nisan 2009 * Fiyatı: 1.50 TL * ISSN: 1307-878X

Devrimci, birleşik, kitleselel 1 Mayıs

Krizin sonuçlarına karşı tüm ezilen, sömürülen, aşağılanan işçi ve emekçiler olarak tepkimizi ortaya koyacağımız, gücümüzü göstereceğimiz 1 Mayıs'ta alanlarda olalım. Krizin faturasını ödemek istemeyen işçi ve emekçilerin adresi 1 Mayıs günü alanlar olmalıdır.

Şimdi, birleşik, kitleselel, özüne uygun devrimci bir 1 Mayıs için daha yoğun ve etkili bir faaliyet yürütme zamanı. 1 Mayıs'ta alanlarda geleceğimizin çalınmak istenmesine, sömürüye ve anti-

demokratik uygulamalara karşı sesimizi yükseltelim.

Sadaka gibi ücretlerle en ağır işlerde çalıştırılan, işsizlik kılıcı sürekli başının üzerinde sallanan işçi sınıfının, çıkartılan yasalarla emperyalist tekellerin insafına terk edilen köylülerin; evde, okulda, fabrikada tacize uğrayan emekçi kadınların, imha ve inkardan başka bir politika üretilmeyen ve dilini konuşması dahi yasaklanan Kürt halkının isyan haykırışı 1 Mayıs'ta alanları doldurmalıdır.

İşçiler hükümeti ve Türk-İş'i uyardı

Türk-İş'e bağlı sendikalara üye yüzlerce işçi Ankara'da biraraya gelerek başta kamu toplu iş sözleşmeleri olmak üzere hükümetin işçilere yönelik politikalarına sessiz kaldığı gerekçesiyle Türk-İş'i protesto etti. İşçiler "Türk-İş uyuma işçine sahip çık" sloganı ve "Sınıf için sendika, sınıf sendikacılığı" dövizleriyle tepkilerini dile getirdiler. □ Sayfa 4

Saldırıları doğru çizgimizden kaynaklı

Deri-İş Sendikası, kuruluşundan bu yana, mücadelecî çizgisindeki ısrarını korumaktadır. Bu ısrar sendikayı deri patronlarının kurtulmak için "can attıkları" bir hedef haline getirmiştir. Direnişin devam ettiği Desa patronunun "imdadına" bu kez, "Ergenekon" yetiştirdi! Patron, "sahibinin sesi" medya kuruluşlarından "Samanyolu TV"de sendikandan "Ergenekon'la bağlantısı olduğu, işçilerin kışkırtılarak ülke içinde karışıklık yaratılmak istendiği" vb. karalamaları sıraladı. Ardından Deri-İş Sendikası Genel Merkezi'ne "hırsız" girdi ve sadece bir bilgisayar kasasını çaldı! □ Sayfa 2

Ülkenin gerçek efendisini hatırladık

Obama'nın gelişile bir kez daha bu ülkenin gerçek sahiplerini hatırladık. Yaşamın hiçbir yerinde söz sahibi olmayan ve sürekli aşağılanan biz ezilenler, Obama için nasıl da hazırlıklar yapıldığını gördük. Bir de geleneksel top atışlarını yapmayıp da, efendiyi korkutmasaydık herşey yeni sahibe daha uygun olacaktı!

ABD Başkanı Obama göreve gelişinin ardından yurtdışına yaptığı ilk diplomatik gezisinde Avrupa turunun son halkası olarak Türkiye'ye de geldi. Medyanın yoğun propagandası sonucu Obama'yı dakikası dakikasına takip ettik, hakkında övgü yarışına giren onlarca "fikir erbabının" söylemleriyle zehirlendik. Bush döneminde yapılan anketlerde ABD karşıtlığında dünyada birinci sıralarda olan ülkemizde Obama'dan beklenti içinde olanların % 52 oranında çıkması da Amerikancı medyada büyük bir coşku ile kutlandı.

Obama Türkiye ziyareti öncesinde İngiltere'deki G-20 ve NATO zirvesine

de katılmış ve söylemleriyle dünya çapında ilgiyi üzerine çekmişti. Özellikle yeni dönemde ABD emperyalizminin "dış politikasındaki olası değişimlerle" ilgili olarak sözleri büyük bir dikkatle incelenmişti.

Ancak bu sözlerden anlaşılacağı üzere ABD'nin temel dış politikasından sapma sayılabilecek bir yaklaşım mevcut değildir. Bush döneminde izlenen siyasi hat devam ettirilecektir. "Teröre karşı savaş" adı altında askeri saldırganlığın merkezine Afganistan alın-

cak ve Pakistan da bu çember içine katılacaktır. Irak'ta ABD'nin kukla rejiminin ülkeyi yönetebilecek düzeye getirilmesine paralel işgalci askerlerin önemli bir kısmı Irak'tan çekilecektir. K. Kore ve İran gibi ABD'nin hedefindeki devletlerin kontrol altında tutulması ve hareket alanlarının kısıtlanması ve İsrail'in desteklenmesi konularında temel politikalar sürecektir.

Ancak söylemlerde ve taktiklerde belirgin değişimlerin olduğu da nettir. Obama'da simgeleşen anlayışın Bush dönemine nazaran hiçbir değişim getirmeyeceğini iddia etmek mümkün değildir. □ Sayfa 9

İşçi-köylü'den

Birleşik, kitleselel, devrimci 1 Mayıs için ileri! □ Sayfa 2

Sınıfsal yaklaşım

Bugünden yarına; azimli, kararlı ve ısrarlı

□ Sayfa 3

Emekçinin gündemi

1 Mayıs'ta alanlara! Hesap sormaya!

□ Sayfa 4

Pusula

Tecrübeler yeni çalışmalarımızda yol gösterici olmalıdır

□ Sayfa 11

Evrensel bakış

Gelişmeler uykuları kaçırıyor

□ Sayfa 13

Saldırıların nedeni, doğru mücadele çizgisidir!

İşçi örgütlülükleri sendikalar, işçi sınıfının ortaya çıktığı tarihten bugüne, sermaye cephesinin en büyük düşmanlarından olagelmıştır. Çünkü onlar, örgütlenerek birleşen ve mücadele eden işçinin gücü karşısında durmanın zor, hatta imkansız olduğunu çok iyi bilmekteler.

Bunun içindir ki, işçi sınıfına dönük saldırıların başında öteden beri, işçi ve emekçileri örgütsüzleştirme saldırıları gelmektedir.

İşçi sınıfını örgütsüzleştirme saldırıları, bugün de sürmektedir. Bu yönlü saldırıların kapsamı, özellikle de küresel mali krizle birlikte daha da genişlemiştir.

Sermaye güçleri ve onların temsilcileri, sınıfın örgütlülüklerine karşı mücadelede her yönüne başvurmaktan çekinmemekteler. Sömürü ve talan düzeninin doğası gereği, sermayeyi koruyan yasalardan da aldıkları cesaretle sürdürdükleri saldırılarda, egemen sınıfların hizmetindeki medya da her zaman olduğu gibi, üzerine düşen görevi yerine getirmek için tüm olanaklarını seferber etmekte kaçınılmamaktadır.

Söz konusu **mücadeleci sendikalar** olduğunda ise, saldırılarda tüm sınırlar ortadan kalkmaktadır.

İşçi sınıfının değil, sermayenin safında yer alan, sarı reformist sendikal önderliklerle yol almak isteyen egemenler, karşılarında hak alma mücadelesinde ısrar eden sendikalar bulduklarında, bunları türlü yöntem ve araçlarla etkisizleştirmek için vakit geçirmeden, fiili saldırılar organize etmenin yanısıra, kapsamlı bir kara çalma, iftira, karalama kampanyasını da devreye sokmaktan çekinmemektedir.

mektedir.

Tıpkı Deri-İş Sendikası özgülnüde yaşanan gelişmelerde olduğu gibi.

Deri-İş Sendikası, kuruluşundan bu yana, mücadeleci çizgisindeki ısrarını korumaktadır. Bu ısrar ise sendikayı deri patronlarının kurtulmak için "can atıklarını" bir hedef haline getirmiştir. Az sayıdaki mücadeleci sendikadan biri olan Deri-İş Sendikası'nın, kendi işçilerine "**kötü örnek**" olacağı düşüncesinde olan diğer sektörlerin patronları ise, deri patronlarını Sendikaya karşı verdikleri mücadelede yalnız bırakmamaktadır!

Kompo tüm işçi sınıfını ve örgütlülüklerini hedef almaktadır!

Devletin tüm kurum ve kuruluşlarının da tam destek vererek katıldığı, deri patronlarının bu "mücadelesi", geçtiğimiz haftalarda yeni bir boyuta taşındı.

Çünkü deri işkolunda aylardır, sadece deri işçilerine değil, tüm sektörlerdeki işçilere, "**kötü örnek**" olan bir gelişme yaşanmaktadır.

Desa patronunun, sendikalı oldukları için işten çıkardığı işçiler, firmanın Dünye ve Sefaköy'de bulunan fabrikaları önünde, kararlı bir mücadele yürütmektedir. Desa işçilerinin, uluslararası alandan da oldukça yoğun bir destek alan

mücadeleleri, uluslararası markalarla çalışan ve direnişteki işçilere dönük uzlaşmaz tutumunu sürdüren Desa patronuna giderek zor durumda bırakılmaktadır.

Desa patronunun "imdadına" ise, son ayların en tartışmalı gündemlerinden olan "**Ergenekon**" yetiştirdi! Patronu, "sahibinin sesi" medya kuruluşlarından "Samanyolu TV"de sendikaların "Ergenekon"la bağlantısı olduğu, işçilerin kışkırtılarak, ülke içinde karışıklık yaratılmak istendiği" vb. yönlü karalamaları sıraladı. Sendika gelmeden önce iş yerinde "çok huzurlu" bir ortamın olduğunu söylemeyi de ihmal etmedi ve tüm patronları ortak hareket etmeye çağırıldı!

Sadece Deri-İş Sendikası'nı ve deri işçilerini değil, özde tüm işçi sınıfının mücadelelerini ve örgütlülüklerini hedef alan bu açık kompo, sadece çok sayıda sendikadan değil, emekten yana olan kamuoyundan da tepki almakta gecikmedi.

Sendikaya ve direnen deri işçilerine dönük bu Ergenekon komposunun hemen ertesi günlerde, aynı nitelikte bir başka gelişme daha yaşandı.

Deri-İş Sendikası Genel Merkezi'ne "hırsız" girdi! Bunun normal bir hırsızlık olmadığını anlamak için kahin olmaya gerek yoktu. Çünkü, kapısı oldukça profesyonel denebilecek yöntemle açıldığı görülen sendikadan, paha edecek eşyalar, kasada bulunan para değil, sadece "işe yarar" olarak düşünülen, bilgisayar vb. şeyler alınmıştı.

"Satılmış medya istemiyoruz!"

Sendika tüm bu gelişmeler karşısında 1 Nisan günü Samanyolu TV önünde bir basın açıklaması yapma kararı aldı. Eylem için Samanyolu TV'nin önüne gelindiğinde ise, burayı ablukaya alan polis, kanal yetkililerinin, kapı önünde eylem yapılmasına izin vermediklerini söyleyerek, eylemin Samanyolu'na uzak bir mesafede yapılmasında ısrar etti.

Ancak, aynı günlerde yaşanan "hırsızlık" olayı ve Ergenekon komposuna yönelik biriken öfke karşısında,

polisin kurduğu barikat pek işe yaramadı! Ağırıklı olarak deri işçilerinden oluşan kitle, eylemi kanalın önünde yapma ısrarını, atılan "**Satılmış medya istemiyoruz**", "Yaşasın Desa direnişimiz", "**Samanyolu şaşırma sabrımızı taşırma**" ve "Baskılar bizleri yıldıramaz" vb. sloganlar eşliğinde sürdürdüğü yürüyüşle ortaya koyunca, polis geri adım atmak zorunda kaldı.

"Kamuoyu karşısında yüzleşelim!"

Desa'nın Sefaköy'deki fabrikasından, sendikalı olduğu için çıkarılan ve tüm baskı ve saldırılara karşın, aylardır fabrika önündeki direnişini sürdüren Emine Arslan, Deri-İş Sendikası'na yönelik komployu ve "hırsızlık" olayını gazetemize değerlendirdi.

- Bunlar tamamen bilinçli yapılmış şeyler. Bir iki gün önce interneti çökertilmişti Deri-İş Sendikasının. Ardından hırsızlık yapıyorlar. Biz buna kesinlikle hırsız diyemeyiz. Bilinçli bir şekilde içeri girilip Desa'yla ilgili bütün bilgilerin olduğu bilgisayar kasası çalınıyor. Biliyorsunuz Samanyolu TV, işverenimizin bir açıklamasını yayımladı. Ben buradan tekrar söylüyorum. Kesinlikle öyle bir şey olamaz, olmamıştır da. 1948 yılında kurulmuş olan sendikamızın tarihini incelesinler.

Ben 1 senedir sendikamızın üyesiyim. Sendika sadece işçisinin, emekçisinin haklarına sahip çıkan bir kurum. Bizim sorunumuz patronla masada çözülecek. Masadan kaçmak için

Samanyolu önünde yapılan eylem etkisini göstermekte gecikmedi. Ve daha eylemin sürdüğü dakikalarda, kanal yetkilileri, görüşme talebinde bulundu.

Deri-İş Genel Başkanı **Musa Servi** ve Türk-İş 1. Bölge Başkanı **Faruk Büyükkucak**, kanal yetkililerinin görüşme teklifi karşısında, eylemin bitiminde görüşme için TV binasına girdiler. Bir saati aşkın görüşmenin ardından, kanalın kendilerine söz hakkı verdiği ve sendikaya dönük karalamaya karşı cevap haklarını kullandıkları öğrenildi.

Ancak bir şey vardı ki, bu canlı yayın değildi! Yani sendikamızın tüm söylediklerinin yayımlanıp-yayımlanmayacağı noktasına, sahibinin sesi medyayı tanyan herkes kuşuklu yaklaşıyordu. Nitekim, bu kuşuların yersiz olmadığı, sendikacıların yaptığı konuşmaların, paket program olarak, cımbızlanarak, montajlanmış haliyle verilmesinde görüldü. Tabii ki "sahibinin sesi" kanal bu montajlama ve cımbızlamayı, daha önceki iddialarını destekleyecek biçimde yapmıştı.

Desa patronu artık eski saltanatını sürdüremiyor

Samanyolu önündeki eylemden sonra Deri-İş Genel Merkezi'nde, Musa Servi ile görüştük:

"Bu saldırıların nedeni, doğru mücadele çizgimizden geri adım atmamızdır. Ancak biz bu saldırıları da yine doğru çizgimizle geri püskürtüceğimize eminiz. Desa patronu artık eski saltanatını sürdüremiyor, bu kadar saldırması bundandır."

Deri-İş Sendikası, daha sonraki günlerde, komployu boşa çıkarma çabalarının devamı olarak, bir imza kampanyası başlattı. Kampanyayla birlikte duyarlı kesimler, en başta da Samanyolu kanalının tutumunu protesto etmeye ve kanalı izlememeye çağırıyorlar.

"Sözleşme yoksa üretim de yok!"

Birçok işkolunda başlayan TİS görüşmeleri, deri işkolunda da başlamış bulunuyor. Ancak deri işçilerine dönük hak gaspı saldırıları, TİS görüşmelerinde de kendini gösteriyor.

Deri işçilerinin yıllar boyu verdikleri mücadeleler sonucu kazandıkları haklar, gasp edilmeye çalışılıyor. Deri patronları,

bu süreçte tüm patronların, bir yandan kriz bahanesine sarılıyor, diğer yandan da deri işçilerine dönük kompo vb. saldırılardan aldığı cesaretle hareket eder gibi bir izlenim veriyor.

Deri işçileri TİS görüşmelerinin sürdüğü günlerde, görüşmelerin tıkanması üzerine bir eylem gerçekleştirdiler. İşçiler, Tuzla Deri Organize Sanayi içinde yaptıkları eylemle, TİS'le birlikte elde etmeye çalıştıkları taleplerini haykurdular.

Eylemden sonra, Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi ile tekrar görüştük ve hem Desa direnişinde hem de TİS görüşmelerinde geline nokta öğrenmeye çalıştık.

Desa direnişindeki gelişmeleri, "Uluslararası Deri Federasyonu Genel Sekreteri ile bir araya geldik. Kendileri Desa'nın iş yaptığı markalarla toplantı almışlar ve Desa direnişi özgülnünde gerçekleştirilen saldırılarla ilgili bilgi vermişler. Hukuksuzluktan vazgeçmesi için Desa patronuna çağrı yapmışlar, uymadığı takdirde yurtdışındaki markaların işyerleri önünde eylemler yapacaklarını aktardı bize" dedi.

Desa direnişiyile ilgili bu son bilgilerin ardından ayrıca "Deri işverenleri esnek çalışma, ikramiyelerin, izinlerin düşürülmesi gibi, zorlu mücadelelerle kazandığımız haklardan taviz istiyor. Kabul etmedik. Bir diğer önemli sıkıntı ise ücretlere zam noktasında çıktı. 1. yıl % 0 zam, 2. yıl için enflasyon oranında dayatması getirdiler. Yani "sıfır zam" dayatması var. Bunun üzerine uyuşmazlık tutanağı tutuldu ve arabulucu atanması aşamasına geldi görüşmeler. Anlaşmazlık sürerse, kaçınılmaz olarak greve gideceğiz" dedi. **(Kartal)**

bunları yapmasın. Biz emeğimizin, hakkımızın peşindeyiz. Onun malını mülkünü de istemiyoruz. Sadece hakkımızı gasp etmesin, bizim emeğimizi versin. Bu haberi yapan Samanyolu Televizyonunu da kınıyorum. Gelsin bir de benim burada durumumu görsün. Bir de ben konuşayım, anlatayım.

İşçi-köylü'den

Birleşik, kitlesel, devrimci 1 Mayıs için ileri!

NATO toplantısında yaşananlar, ABD Başkanı Obama'nın Ankara ziyareti, yaklaşan 1 Mayıs yerel seçim tartışmalarını gölgede bıraktı. Ama özellikle Türkiye Kürdistanı'ndaki seçim sonuçları hala tartışmaları canlı tutuyor. Doğal olarak her sınıfın temsilcileri veya sınıfların mevzilenmesinde herkes durduğu yerde bu gelişmeleri değerlendiriyor, ortaya sonuçlar çıkarıyor. Nitekim emperyalistlerin uşakları, efendilerinin gelişini bir "zafer" olarak yorumluyorlar. Efendileriyle "bozulduğunu" iddia ettikleri ilişkilerinin tamiri için yeni fırsatlar doğduğunu düşünenler bunun sarhoşluğu içindeler. Oysa emperyalizm ile uşak ilişkisinden bihaber olanlar çok iyi bilirler ki, Obama Türkiye'ye emperyalist tekellerin çıkarları için, yeni sürece uygun olarak Türk egemen sınıflarına görevlerini hatırlatmaya gelmiştir.

Bu süreçte Davos "fatih" Erdoğan, Danimarka Başbakanı Rasmussen'in yeni NATO Genel Sekreteri olmasına itiraz etti. Gerekece olarak da, Roj TV'nin Danimarka'da yayın yapması ve yine bu ülkede yaşanmış olan karikatür krizini ileri sürdü. Bu itiraz tabii ki bir anlık uşaklık dalgasının ürünü değildi. Tam tersine iç ve genel olarak İslam kamuoyuna dönük bir taktik idi. Ama efendileri hiç vakit geçirmeden uşaklarına, uşaklıklarını hatırlatarak itirazlarını geri çekmelerini sağladılar. Ama burjuva medyası her zaman olduğu gibi olayları yine tersyüz ederek kamuoyuna yansıttı. Kapanan Roj TV; özür dileyen Rasmussen haberleri bir zafer eşliğinde sunuldu. Ama yalancının mumu, İstanbul'da yapılan "Medeniyetler İttifakı" Toplantısı'na katılan Rasmussen'in şu açıklamalarıyla söndü: "*Sansür diyalogun düşmanıdır. Açık bir diyalog için sansür değil, ifade özgürlüğü şarttır.*" Devamla "*ben dinlere ve dini sembollere saygılıyım*" diyerek, Recep ve Gül'ün, itirazlarının neden kaldırıklarına dair yaptıkları açıklamaları yalanladı.

Peki egemen sınıf sözcüleri bu hamleyle neyi hedeflemişlerdir? Görünen o ki, bu çıkışla hem İslam ülkelerine hem de batıya mesaj vermeye çalıştılar. Şöyle ki: Davos sonrasında İslam ülkelerinin iç kamuoyunda duygusal anlamda da olsa, TC ve Başbakanına karşı bir sempati yaratıldı. Erdoğan ve Gül yeni bir çıkışla bunu Ortadoğu'da daha da pekiştirmeye ve batıya da, bölgede ne kadar etkili olduklarını hissettirmeye çalıştılar.

Estirilen Obama rüzgarına gelince; öncelikle şu gerçekler herkes tarafından kabullenilmelidir. Burjuva diplomasisinde tüm ciddi kararlar kapalı kapılar ardında alınır. Kamuoyuna çoğu zaman açık veya gizli olarak herkesin duymak istediği mesajlar verilir. Ve Obama da bunu yaptı. Dolayısıyla hayaller, gerçekler, beklentiler Obama pazarında farklı etki ve tonlarda yer buldu. Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının bu pazarda hiçbir beklentisi olmamalıdır. Olamaz da. Dünya halklarının en azlı düşmanı olan emperyalist devletin başında bulunan bu zat demokrasinin, özgürlüğün değil, katliamların, yıkımların, işgallerin simgesidir. Yani başımızda Irak'tan Afganistan'a yaşananlar bunu gösteriyor.

Ezilen dünya halkları ise giderek bu gerçeği görmeye başlıyorlar. Strasburg'ta savaş örgütü NATO'ya karşı on binlerin haykırışı bunun en somut örneğidir. Ülkemizde de birçok şehirde NATO'ya karşı çeşitli eylem ve etkinlikler gerçekleştirildi.

NATO zirvesi ve Obama ziyaretinin ardından başlayan 1 Mayıs tartışmaları egemenlerin çeşitli hamlelerine tank oluyor. 1 Mayıs'ı resmi tatil ilan ederek emekçilere şirin görünmeye çalışan AKP hükümeti seçimler sonrası imajını tazelemenin çabasında. Emekçilerin on yıllardır uğruna bedeller ödediği bu talebi sanki bir lütüfmuş gibi yasalaştırma hazırlığında olan egemenler verilen mücadeleyi de yok sayıyor. Oysa 1 Mayıs yasalarına karşı emekçiler, devrimciler, ilerici Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana mücadele ediyor. Özellikle son yıllarda İstanbul 1 Mayıs'larında yaşanan vahşet görüntüleri devletin 1 Mayıs talebine gerçek yaklaşımını gösteriyor.

Krizin sonuçlarına karşı tüm emekçilerin tepkisini ortaya koyacağı, gücünü göstereceği, dost düşmana ilan edeceği 1 Mayıs'ta alanlarda olmak büyük önem taşıyor. Krizin faturasını ödemek istemeyen işçi ve emekçilerin adresi 1 Mayıs günü alanlar olmalıdır.

Şimdi, birleşik, kitlesel, özünü uygun devrimci bir 1 Mayıs için daha yoğun ve etkili bir faaliyet yürütmeye zamanı. 1 Mayıs'ta alanlarda geleceğimizin çalınmak istenmesini, sömürüye ve anti-demokratik uygulamalara karşı sesimizi yükseltelim. Çıkarılan yasalarla emperyalist tekellerin insafına terk edilen köylülerin; evde, okulda, fabrikada tacize uğrayan dilini konuşması yasaklanan kadınların isyan haykırışı 1 Mayıs'ta alanları doldurmalıdır.

İmha, inkâr ve asimilasyon politikaları ile umudu kırılmaya çalışılan Kürt ulusunun isyanına tank olmalıdır 1 Mayıs alanları.

Özelleştirmelerle, sendikasızlaştırma saldırıları ve işten çıkarmalarla yoksulluk ve açlığa itilen işçi sınıfının bir gövde gösterisine dönüşmelidir 1 Mayıs.

Birleşik, kitlesel, devrimci 1 Mayıs için ileri!

Emperyalist zirveler, daha büyük saldırıların hazırlığıdır

Dünya ekonomisi, son seksen yılın en düşük seviyesini yaşıyor. Bu tespit son günlerde çeşitli ekonomi kuruluşları ve krizden etkilenen ülkelerin yetkilileri tarafından da teyit ediliyor. Emperyalist-kapitalist sistem de, tarihinin bu en büyük krizlerinden biri olan krizi aşmanın yollarını aramayı sürdürüyor. Son dönemde birbiri ardına yapılan zirveler de bu arayışı işaret ediyor.

Küresel krize çözüm arayışları çerçevesinde yapılan, son dönemin en kapsamlı buluşmalarının ilki, **2 Nisan**'da Londra'da, **"İstikrar, büyüme ve istihdam"** sloganıyla gerçekleştirilen **G-20** Zirvesiydi. Zirvede alınan kararlara, aynı zamanda zirveye öncülük eden ABD emperyalizminin, sürece ilişkin mali ve siyasal yönelimi damgasını vurdu. ABD, yeni Başkan Obama'nın yarattığı popülarite ve buna eşlik eden beklentiler üzerinden oluşturmaya çalıştığı imaj yenileme girişimlerinde hayli "başarılı" olduğunu, Zirvede alınan kararlarda yine belirleyici güç olarak göstermiş oldu.

Zirvenin sonunda alınan kararlardan biri, küresel krize karşı 1.1 trilyon dolarlık önlem paketine ilişkin karardı. **"Çöken ekonomileri kurtarma"** amaçlı olduğu iddia edilen paketle birlikte, çöken neo-liberal politikaların, yeni versiyonlarla hayata geçirilmesinin hedeflendiği çok açık. Çünkü önlem paketindeki meblağın, 100 milyar Doları Dünya Bankası, başta olmak üzere, emperyalist ülkelerin kalkınma bankalarına aktarılırken, bir trilyona yakın bir kısmı, emperyalist neo-liberal politikaları, bağımlı ülkelere uygulamanın başlıca aracı olan IMF'ye verilecek.

IMF'nin, bu ülkelerle yaptığı anlaşmaların şartlarını eskiye oranla daha da ağırlaştırdığı düşünülecek olursa, krizin faturasının emperyalist merkezlerden bağımlı ülkelere kaydırma girişimlerinin, G-20'de alınan kararla daha da ağırlaştırılarak süreceğini söyleyebiliriz.

Türkiye-IMF flörtü kaldığı yerden

Yerel seçimler sürecinde sonuçsuz kalan (daha doğrusu bilinçli olarak sonuçsuz bırakılan) IMF-Türkiye görüşmeleri, seçimlerin ardından vakit geçirilmeden gündeme taşındı. Bu anlaşmanın ise, 25-26 Nisan'da yapılacak görüşmelerle birlikte sağlanması kaçınıl-

maz gibi görünüyor. Türkiye'deki ekonomi kurumlarının, yapılması planlanan stand-by anlaşmasına yönelik olarak, dolaylı görüşmeler yaptığı, IMF Türkiye temsilciliğiyle çalışmalar yürüttüğü biliniyor.

Kriz, sosyal/siyasal patlama kaygılarını büyütüyor

Emperyalizmin derinleşen krizi, ekonomik kaygıları büyütürken, emperyalistler ve her türden uzantıları, başka gelişmelerin yaşanmasından da oldukça kaygılılar. Bu kaygı, uzunca zamandır dillendirilen sosyal/siyasal patlamalara karşı duyulan kaygıdır. Yine bu kaygı, ortak çıkarlarını korumak için gösterilen gayretin temelinde yatan en önemli kaygıların başında gelmektedir.

Bunun içindir ki, G-20 Zirvesini takip eden günlerde, NATO'nun 60. kuruluş yılı vesilesiyle gerçekleştirilen zirvenin merkezi gündemlerinin başında, bu yönlü kaygılara karşı alınacak önlemler vardı.

Emperyalist-kapitalist sistemin, eli kanlı askeri ittifakı NATO, bu süreçte halklara karşı etkin bir silah olarak sahneye sürülmek istenmekte.

NATO'nun 60. yılı vesilesi ile yapılan zirvede NATO'yu "yeniden yapılandırma" üzerinde duruldu. "Yeniden yapılandırma" denirken, öncelikle NATO'nun halklara dönük saldırılarda oynayacağı rolün daha aktif hale getirilmesinin kast edildiği bilinmelidir.

Ancak NATO'nun masaya yatırılma ihtiyacını ortaya çıkaran bir başka önemli neden daha vardı. Bu neden ise, emperyalistler arasında süren rekabetin geldiği noktadır. ABD emperyalizminin, gerek ekonomik kriz gerekse Ortadoğu işgallerinde yaşadığı çöküntü artık sır değil. ABD emperyalizmi çok yönlü bir çöküntü yaşarken, AB'nin askeri bağımsızlığı ise giderek artmakta.

Bu gelişmeler, ABD'nin NATO üzerindeki hakimiyetinden duydukları rahatsızlığı artık gizleme gereği duymayan Avrupalı emperyalistlerle ABD emperyalizmi arasındaki ilişkilerde yeni bir döneme girilmesini de getirdi.

NATO sürecine bir yandan işte artan bu rekabet damgasını vururken, diğer yandan da ABD emperyalizmi işgallere paralel olarak girdiği mali/siyasal çıkmazın yükünü paylaştırmak istemektedir.

Bunun içindir ki, yeni dönem emperyalist

güçler arasında daha sıkı bir işbirliğini öngörmektedir. Bu yeni dönem, en başta da AB'nin önümüzdeki süreçte işgal vb. emperyalist savaş planlarının içinde daha aktif yer almasını içeriyor. Bundan hareketle de, NATO'nun daha güçlü bir askeri yapılandırmaya kavuşturulmasını NATO'nun "yeniden yapılandırılması" adı altında ele alınan süreç aynı zamanda, hammaddelerini emperyalistlerin denetimine sunmayan ve/veya bunlar üzerinde emperyalist hegemonyayı ret eden, engel oluşturan her devletin açıkça "düşman" ilan edilmesini de beraberinde getiriyor.

NATO'ya biçilen yeni rol, NATO'da hakim güç olma pozisyonunu hala sürdüren ABD emperyalizminin, Obama'nın başkan seçilmesinden sonra, yine Obama'nın ağzından dile getirdiği "strateji değişikliği" ile neyi kast ettiğini de açıkça ortaya koyuyor. ABD emperyalizmi, yeni vizyonu Obama üzerinden hayata geçirmek istediği yeni projeler kapsamında, NATO'nun avantajlarından sonuna kadar yararlanmak istiyor.

NATO Zirvesi, iç savaş provasına dönüştü

Halklara dönük saldırıların daha kapsamlı hale geleceği, zirvede alınan, Pakistan ve Afganistan'a dönük askeri hareketlerin daha da güçlendirilmesi kararlarında da görüldü.

Bir sonraki toplantıya kadar "yeni bir strateji" üzerinde çalışılması da yine zirvenin önüne koyduğu hedeflerden biriydi. Söz konusu "yeni strateji" nin merkezinde bulunan başlıca konuları ise, "ayaklanmalara karşı mücadele, ham maddelerin ve bunların ulaşım yollarının güvenceye alınması" oluşturuyor.

NATO'da yer alan en güçlü Avrupalı emperyalist güçlerin başında gelen Almanya, Avrupa'nın iç-dış güvenlik sorununu tamamen NATO'ya havale etmek istiyor. Yani emperyalist savaşların saldırı gücü olmasının yanı sıra, halk hareketlerini bastırma işini de NATO'nun üstlenmesi isteniyor. Aslında NATO'nun kuruluş amaçlarının da başında gelen bu rolün, önceki dönemlerde olduğu gibi, gizli-kapaklı değil, artık açıkça oynanması isteniyor.

NATO'ya biçilen bu açık role karşın, NATO'nun yeni Genel Sekreteri **Rasmussen**, zirvede yaptığı konuşmada, savaş aygıtı

NATO'yu büyük bir ikiye bölmeyle, "dünyanın en barışçı hareketi" ilan ediyordu. Aynı saatlerde ise dışarıda binlerce insan NATO- Zirvesi'ni protesto ediyordu. Zirve için alınan güvenlik önlemleri ise, bu güne kadar alınan önlemlerin çok çok üstünde ve adeta bir iç savaş provasını andırıyordu.

Ancak tüm bu azgınca saldırılara ve de üst düzeyde önlemlere rağmen, katılan gerek emperyalistler gerekse uşak-ışbirlikçiler, zirve boyunca yine de kendilerini yeterince güvende hissetmediler/hissedemediler. Çünkü binlerce NATO karşıtı, dur durak demeden gerçekleştirdikleri eylemlerle, emperyalistlere ve onların her türden uzantılarına zirveyi çok açıktır ki, dar ettiler.

TC egemen sınıfları uşaklık rollerini ileri taşıdı

Fransa'nın tekrar NATO'ya girdiği, Hırvatistan ve Arnavutluk'un ise yeni üyeler olarak kabul edildiği zirvede, NATO'ya biçilen roller kapsamında en büyük rollerden biri de kuşkusuz Türkiye'ye verildi. Türk egemen sınıflarının biçilen yeni rol kapsamında, emperyalist politikaların Orta ve Yakın Doğuda daha etkin olarak hayata geçirilmesi yönündeki çabalarına eskisinden daha fazla hız verecekleri kesin.

Obama'nın zirveleri takip eden günlerde Türkiye'ye gelmesi de biçilen rolü pekiştirmeye dönüktür. Obama ziyaretinin gerçek-

Sınıfsal Yaklaşım

BUGÜNDEN YARINA; AZİMLİ, KARARLI VE ISRARLI

Sınıf mücadelesi baş döndürücü bir hızla akıp gitmektedir. Yerel seçimler, daha düne kadar varlık yokluk meselesi halinde gündemleştirilmişken, sonuçlanmasının üzerinden birkaç gün geçmeden devreye giren yeni başlıklarla süreç, farklı yönde işlemeye açık hale gelmiştir. G-20, NATO zirvesi, Obama'nın ziyareti ve nihayet Ergenekon'da son dalga, kitlelerin 1 Mayıs öncesinde ilgisini çekebileceği, **zamanlaması** iyi denk gelmiş, başlı başına yüklü dosyalardır. AKP'nin temsil ettiği egemen kesimin, 29 Mart sarsıntısını atlatabilmesinde en iyi yol da böyle si yoğun bir sürece gömülmek olacaktır.

Değil yerli gerici/faşistlerin kendi özelinde yaşananı, emperyalistlerin uluslararası çapta gelişen ekonomik ve siyasi krizi yönetme konusunda başarılı oldukları söylenebilir. Son **G-20** toplantısında alınan kararlar, **NATO** zirvesinde yaşanan tartışmalar bunun somut kanıtlarıyla doludur. Dünya düzeni sürekli revize edilerek **"yepyeni"** kimlikle sunulurken ilan edilen, eski modelin kaba bir görünümüdür.

Trilyon dolarlık bütçe ile palazlandırılan IMF'yi yeniden ön plana çıkaran emperyalistler, sömürü çarkını yağlamaktan gayri hiçbir **"çözüm"** üretememiştir.

En büyük derdi, BM genel sekreteri Ban Ki-Moon şöyle açıklıyordu: *"Artan sosyal huzursuzluktan, büyük bir siyasi krize yol açmasından, güçsüzleşen hükümetlerin ve liderleri ile geleceklerine dair umutlarını kaybetmiş kızgın halkların ortaya çıkmasından endişe ediyorum. Yoksul ülkeler krizden tehlikeli bir hızla etkileniyor. Ve eğer dünya genelinde bir iyileşme sağlanamazsa insanlığın gelişimi noktasında korkunç bir felakete karşılaşma tehlikesinin doğmasından ve bazı devletlerin sonunun gelmesinden korkuyorum."*

Nitekim NATO zirvesi (4 Nisan), G-20'de (2 Nisan) yeniden çeki düzen verilen emperyalist-kapitalist sistemin, tam da Ban Ki-Moon'un endişelerini giderecek bir **yapılanma** konseptiyle ilgilendiği. Bu durum yeni değildir. NATO'nun ilgi alanını bölgesel değil dünya çapında tanımlayan ve **"anti-terör"** çerçevesinde sistemin güvenlik mis-

yonuyla ifade eden yaklaşım, müdahale konusunda **"aktif"** bir tutum benimsemektedir. Zira hassas bir dönemden geçilmektedir ve geciken ya da gerçekleştirilmeyen her hamlenin ağır bedeli olacaktır.

Obama'nın Türkiye ziyareti bu gelişmelerin parçasıdır. Elbette ülkeye ilişkin özgünlükleri vardır. Nitekim Obama da konuşmasında çeşitleme yaparak hemen her şeye bir tutam değinmiş, değişik **"mesajlar"** vermeye çalışmıştır. Ancak ziyaretin Türkiye'nin emperyalistler nezdindeki önem derecesi kadar, ABD'nin yeni dönem politikaları ve açılımları, özellikle de bölgeye yönelik hesap ve planlarıyla yakın ilgisini vardır. Denizaşırı ilk ülke gezisinin Türkiye olması elbette anlamlı bir seçimdir. Bu durum, birçok hususun hesaplanmasından ötürüdür. Çeşitli ekonomik ve politik ilişki ve ilişkilerin, kesişme ve çatışmaların, etnik-dinsel kültürel zenginlik ve birikimin, tarihsel ve jeopolitik konunun özgünlüğü **çerçeve** alınmıştır.

ABD emperyalizmi, Obama ile giriştiği "deri değiştirme" operasyonunda, Bush döneminden sürüklendiği gerileme sürecine son verme amacındadır. Bunun için imaj kaybına uğradığı bütün alanlarda, **"makul"** dönüşüm ve manevralar gerçekleştirilmeye çalışmakta, yeni bir **oyun** sahnelemektedir. Bilçilmiş kaftan Obama'nın sahne aldığı oyun, bir yandan merkez üssü ve birincini derecedeki müttetikler ile kurulan

ilişkilerin düzenlenmesini içermektedir, diğer yandan işgal ve çatışma alanlarını hedef almaktadır. Ne var ki bütün bu alanlarda klasik formattan çıkarak mevzilere yönelik tasarrufla bulunmak hiç de kolay değildir.

Faşist-Kemalist diktatörlüğün AKP hükümeti eliyle önümüzdeki dönem üstleneceği görevler ve bu bağlamda yürürlüğe sokacağı politikaların ele alındığı H. Clinton ve B. Obama ziyaretleri, 29 Mart seçimleriyle ortaya çıkan tablonun ekonomik ve politik sürece **etki** derecesini hesap ettiği oranda kendi **tahkimatları** bakımından iş görebilecektir. Aksi takdirde gerek egemen klikler arasındaki çatışma, gerek Kürt ulusal hareketinin gelişim seyri gerekse de sınıf mücadelesinin genel akışı çok hafife alınmış olacaktır ki emperyalistlerin böyle **"hesapsızlık"** yaptığını tarih çokça tanır.

Genelde yüzde 8'lik bir düşüş göstermesine ve Kürdistan'da açık bir yenilgiye uğramış olmasına karşın, yüzde 39'luk bir yüzde ile yerel yönetimlerin çoğunu kazanması, AKP'nin seçimlerden büyük bir yarar almadan çıktığını göstermektedir. Hükümette olmanın her türlü avantajını kullanması, aynı oranda yıpratma payıyla dengelenen AKP, krizin getirdiği toplumsal yıkıma karşın **büyük çaplı** oy kaybına uğramamıştır. Tam da burada en büyük avantajı olarak diğer faşist partilerin

"muhalafet" pozisyonu alamayan çapsizliğinin altı çizilmelidir.

Ancak daha önemlisi asıl muhalafetin durumudur. İşçi ve emekçi kitleleri, köylüler, işsizler, gençlik ile küçük esnaf, kısacası on milyonlarca sayılan ezici halk çoğunluğu... Bunların, seçime katılma oranı dikkate alındığında, ekonomik krizin kendini hissettirmeye başladığı koşullarda, hükümet partisine verdiği desteği **genel oran** itibarıyla korumaya devam etmektedir. Hakeza diğer faşist partilerin belli bir ağırlıkla "çekim merkezi" olması da kitlelerin sistem dışı arayış içerisinde olmadığını göstermektedir. Bu duruma aykırı olarak elbette Kürdistan ile ancak sınırlı toplumsal dinamiklerin geleneksel birikim yarattığı batıdaki belli havzalardan söz edilebilecektir.

Toplumsal muhalafetin örgütlenmesinde, **"seçim"** merkezli sağlanabilen genel ya da bölgesel ittifak ve işbirlikleri, beklenen rolü oynayabilmekten uzak kaldığı için, **direnin/dinamizmin** ekseninde bulunan sorunları gidermek de mümkün olamamakta ve sular kendi mecrasında akmaktadır. Bu duruma tersine çevirecek olan tek kuvvet, güçlü kitle hareketleridir. Ancak bu sayededir ki dengelerde değişim meydana gelir ve sahneye sınıftan yana ağırlık koyan politik aktörler çıkar. Burada unutulmaması gereken nokta, gerek kitle hareketlerinin ortaya çıkışı gerekse de bunların dengelere tesirinde sınıf bilinç-

leştiği günlerde, TC egemen sınıflarının bir başka ziyaretçisi daha vardı. Bölge halkları üzerinde oynanan oyunlar ve yapılan pazarlıklar kapsamında gerçekleştirilen **"Medeniyetler İttikafı"** toplantısına katılan NATO Genel Sekreteri, eski Danimarka Başbakanı Rasmussen'den başkası değildi bu ziyaretçi. Türkiye kendisinin Genel Sekreterliğe getirilmesine sözde "itiraz" etmiş, ancak Obama tarafından "ikna" edilerek, Rasmussen'in genel sekreterliğini onaylamıştı. Ortada ikna diye bir şeyin olmadığını/olamayacağını hemen koymak gerekiyor. Çünkü efendilerin uşakları ikna etme gibi bir derterli olmaz/olamaz. Bu sözde "itiraz", Danimarka ile geçtiğimiz yıllarda yaşanan karikatür krizi ve Roj TV açıklamaları nedeniyle, ülke kamuoyundaki görüntüyü kurtarmak için yapılan bir mizansenden başka bir şey değildi. Nitekim Rasmussen'in emperyalist çıkarlar çerçevesinde yaptığı ziyaret sırasında ortaya çıkan görüntüler, hiç de kendisine karşı bir itirazın olduğu izlenimi yaratmadı. Karikatür krizinden dolayı özür dilemesi ise boşuna beklendi. Gerçi Rasmussen özür diledi, ancak bu özür sadece kırılan kolu ile ilgiliydi! Daha ötesini istemeye de zaten kimsenin, ne gücü ne de pozisyonu uygundu! Her şeyden önce, TC egemen sınıflarının şu süreçte daha da ileri taşıdıkları uşaklık rolü buna izin vermezdi/ veremezdi!

li işçilerin tarihsel önemde role sahip olmasıdır.

Aynı durum daha özgün şartlarla Kürt ulusal hareketinin gelişim seyriyle de ilgilidir. Süreç, 90'lı yılların ikinci yarısından itibaren **reformist** bir çizgiye oturan Ulusal Hareket'in, TC devletine karşı yürüttüğü savaşla kazandığı ve muazzam bir birikime ulaşan direniş potansiyelini, **kültürel haklar** potansiyelini eritmesiyle sonuçlanabilir. Emperyalist tasfiye planıyla **özünde** çıkan bu durum, devrimci dinamikler esas alınarak yürütülecek faaliyet ile bozulabilir. Halk savaşını geliştirme **perspektifinin** bölge özgülünde önüne koyduğu görevler arasında bu husus önemli bir yer teşkil etmektedir.

Demek ki ne Kürdistan'da egemenlere karşı sergilenen başkaldırı ve yerel seçimlerde ortaya konan **"irade"**, ne de batıda örgütsüz ve önderliksiz durumda olup da potansiyel bir güç haline gelmeyen işçi ve emekçiler ile işsiz ve yoksul milyonların **"iradesizliği"**, bağlı bulunmuşları şartlar, tabii oldukları **"çizgi"** ve süreçten kopuk olarak ele alınmalıdır. Bunlara müdahale konusunda sınıf bilinçli proletaryanın çabası **sonsuz** bir enerjiye sahiptir. Bugün zayıf, etkisiz ve güçsüzdür. Kısmidir, sınırlıdır, belli oranda sonuçlar doğurmaktadır. **Ama doğru yöndedir, ısrarlı, kararlı ve azimli olduğuna** takdirde **başarı olacağı kesindir...**

Türk-İş'e bağlı sendikalara üye yüzlerce işçi başta kamu toplu iş sözleşmeleri olmak üzere hükümetin işçilere yönelik politikalarına sessiz kaldığı gerekçesiyle Türk-İş'i protesto etti.

Akşam saatlerinde Sakarya Caddesinde toplanan Türkiye Gazeteciler Sendikası, Türkiye Motorlu Taşıt

İşçiler, hükümeti ve Türk-İş'i protesto ettiler

İşçileri Sendikası, Tez Koop-İş, Yol-İş, Petrol-İş ve Harb-İş sendikalarına üye işçiler "Türk-İş uyuma işçine sahip çık" sloganı ve "Sınıf için sendika, sınıf sendikacılığı" dövizleriyle tepkilerini dile getirdiler.

Hükümetle başlayan görüşmeler üzerine Türk-İş ve bağlı sendikalar tarafından "Kamu Kesimi Toplu İş Sözleşmeleri Koordinasyon Kurulu" oluşturulmuş ve bu kurul altında Türk-İş yöneticilerinin de imzasının bulunduğu dokuz karar alınmıştı. İşçiler, bu kararların kabul ettirilmesinde Türk-İş yetkililerinin pasif kaldığı gibi,

ekonomik krizi bahane eden hükümetin başta esnek çalışma dayatması olmak üzere var olan hakların ellerinden alınmasına da sessiz kaldığını, tüm dayatmaları kabul ettiğini söyleyerek, ayrıca hükümetle yapılan görüşmelerde sendikaların kendilerine bilgilendirme yapmadığını vurguladı.

Basın açıklamasını okuyan Petrol-İş Ankara Şube Başkanı Mustafa Özgen, Türk-İş'in bu tutumunu kınayarak mücadeleden başka seçeneklerinin olmadığını belirtti. 2008 yılında işçilerin aldığı ücretin 2000 yılındaki seviyeden reel olarak % 21 oranında daha aşağıda olduğunu söyleyen Özgen "bu dönemde de ekonomik krizin faturası kamu işçileri ile birlikte alınteri ile geçinen tüm emekçilere kesilmek istenmektedir" dedi.

ATV-Sabah grevine destek amacıyla meşalelerin yakıldığı eylemde sloganlar ve dövizlerle "ATV-Sabah işçisi yalnız değildir" mesajı verildi.

Sendikalar tarafından oluşturulan Kamu Koordinasyon Kurulu'nun talepleri ise şöyle; * TİS prosedüründe aksama olması halinde kurula bildirilmesi. * 01. 01. 2009 tarihinde en az memur ücretinin 1.218.49 TL olacağı dikkate alınarak, düşük ücretler için iyileştirme istenmesi. * İşe giriş skalalarının düşük tutulmaması, genel iyileştirme dışında ücretler arası uyum gözetilerek, işe giriş skalalarının yükseltilmesi ve işletme içi ücret dengesizliklerinin giderilmesi. * Ücret zamları ve ek zamlarda geçici/daimi vb. ayırım yapılmadan düzenlemelere gidilmesi. * Ücret zamlarının TİS'in 1.

yılı için enflasyon ve büyüme dikkate alınarak yüzde 20 oranında; 2. yıl içinse 1. yılda gerçekleşen enflasyon üzerine 4 puan refah payı eklenerek talep edilmesi. * Sosyal yardımların ortalama yüzde 40 oranında artırılarak talep edilmesi. * İşyeri/işletmenin/çalışanların özelliklerinden kaynaklanan akçalı maddelerin sendikalarca belirlenmesi. * Esnek çalışma, izinler, kıdem ve ihbar tazminatları vb. konularda ödün verilmemesi. * Gelişmelerden, kurulun bilgilendirilmesi. (Ankara)

Bahar geldi, hava direnişten yana döndü

Dudullu Organize Sanayi'nde bulunan Sinter Metal Fabrika-

si'nde sendikalı oldukları için işten atılan işçiler, direnişlerinin 100. günü olan 1 Nisan'da bir kutlama etkinliği yaptılar. Kutlamaya Birleşik Metal-İş Sendikası yönetici ve üyelerinin yanı sıra, çok sayıda sendika ve kurumu ile grevdeki Sabah-ATV çalışanları ve direnişteki MEHA tekstil işçileri de katıldılar.

İşçilerin grev nöbetini tuttuğu Sinter Metal Fabrikası önünde gerçekleştirilen kutlamaya, Birleşik Metal-İş Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu da katılarak, bir konuşma yaptı. Konuşmasında, Sinter işçilerinin kar-çamur-yağmur demeden, her türden kötü hava koşullarına karşın büyük bir kararlılıkla direndiklerine vurgu yapan Serdaroğlu, baharla birlikte bir sonraki yüz günde direnmenin kolaylaşacağını söyledi. Konuşmasında ekonomik krize değinen Serdaroğlu, seçim sonuçlarının krizle birlikte yoksullaştırılan emekçi yığınların, hükümeti bir uyarısı olduğunun da altını çizdi.

Başka konuşmacıların da kısaca söz aldığı etkinlikte, işçilerin yaptığı bu ve benzeri grev ve direnişlerin işçi sınıfına mal edilmesi gerektiği vurgulanarak, dünyanın birçok ülkesinde direnen işçilerin aynı yüreği paylaştıkları belirtildi.

Sinter işçilerinin grevi bu etkinlikten sonraki günlerde de kararlı bir biçimde devam ederken, 10 Nisan'da, sendikaların işçiler adına açtığı "işe iade" davasının duruşması yapıldı. Duruşma, 380 Sinter işçisinin ve tanıkların dinlenmesi için ertelenirken, davanın görüldüğü Üsküdar 3. İş Mahkemesi, sonraki duruşmaların 22 Mayıs-8 Temmuz arasında yapılmasına karar verdi. (Kartal)

E-Kart'ta mücadeleye devam!

10 ayı aşkın bir süredir grevde olan E-Kart işçileri, "mücadeleye devam" diyor. Grevin devam ettiği günlerde, 10 Şubat'ta 4 kadın işçinin daha işten atılmasıyla birlikte, greve katılan işçilerin sayısı artarken, içeride çalışan işçilere dönük sendikaya üye yapma girişimleri de başarılı bir biçimde devam ediyor. Bu çabalar sonucudur ki, işyerinde sendikaya üye işçi sayısı, greve başladığı günlerdekinin hayli üzerine çıkmış bulunuyor. Sendikalı olup da, grevde yer almayan işçilerle, aylardır fabrika önünde grevde olan işçiler arasındaki birlik ve dayanışmanın da bu süreçte daha güçlendiği görülüyor.

Grevin 299. gününde görüştüğümüz, Basın-İş İstanbul Şube Başkanı Levent Dinçer, gazetemize yaptığı değerlendirmede, içeride çalışan sendikalı işçilerin bir dizi eylemlerle grevdeki arkadaşlarını desteklediğini aktardı. Bu desteğin, yemek boykotu, mesaiye kalmama vb. yöntemlerle gerçekleştirildiğini söyleyen Dinçer, yemek boykotu gerçekleştiren işçilerin son birkaç haftadır, yemeklerini grevdeki arkadaşlarıyla birlikte, kapı önünde yediklerini söylüyor.

Dinçer, yemek boykotunun, grevdeki işçilerle çalışan sendikalı işçilerin, 30 Mart günü fabrika önünde toplu yemek yemeleriyle başladığı bilgisini de veriyor.

E-Kart patronunun sendikayı tanımasına karşı yapılan suç duyurusu üzerine açılan davanın, 22 Nisan'da yapılacak duruşmada karara bağlanmasını beklediklerini de sözlerine ekleyen Dinçer, patronun daha duruşma yapılmadan geri adım atma sinyalleri vermeye başladığını da belirtiyor. (Kartal)

Bu haberi hiçbir yerde duyamazsınız!

ATV-Sabah'ta greve çıkan gazetecilerin direnişi burjuva basınının sansürüne rağmen her geçen gün kamuoyunda kendine daha fazla yer buluyor.

11 Nisan Cumartesi günü her hafta olduğu gibi yine Taksim Tramvay durağında biraraya gelen gazeteciler buradan Galatasaray Lisesi'ne yürüdü.

"ATV-Sabah'ta direniş sürüyor, dayanışma büyüyor" yazılı pankart açan gazeteciler dostları ile beraber "Grev, grev, grev", "Tayyip'in damadı sendika düşmanı", "Yılgınlık yok direniş var" sloganlarını haykırarak İstiklal Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Caddeyi sloganları ile inleyen kitle yoldan geçen insanların alkışları ile moral buldu.

Grevci gazetecilerin direniş başından bu yana çıkardığı "Grev" isimli gazeteyi dağıttıkları yürüyüş boyunca Taksim alanının 1 Mayıs kutlamalarına yasaklanması da protesto edildi. Yürüyüşe devam eden kitle DESA mağazasının önüne geldiğinde Emine Arslan'ı desteklediklerini hep birlikte haykırdıkları "Emine Arslan yalnız değildir" sloganları ile dile getirdi. LC Waikiki önüne geldiğinde ise Meha Tekstil işçilerinin direnişine dikkat çekmek amacıyla bir süre mağaza önünde slogan atıldı.

Yürüyüş Galatasaray Lisesi önünde yapılan basın açıklaması ile sona erdi. Eyleme birçok yazar katılarak destek verdi. (İstanbul)

ATV-Sabah grevindeki basın emekçileri çıkarttıkları Grev gazetesiyle direnişlerini anlatıyorlar...

Hilton'da grev var!

Ankara Hilton'da yaklaşık 5 aydır devam eden ve uzlaşma sağlanamayan Toplu İş Sözleşmeleri görüşmeleri sonucunda DISK'e bağlı Otel Lokanta ve Eğlence Yerleri İşçileri Sendikası'na (OLEYİS) üye işçiler, otele grev pankartı astılar.

İş önlükleriyle otelin önünde toplanan Hilton çalışanları, "Obama'ya köleler hizmet ediyor", "Emek sömürüsüne hayır" pankartı açarak "İş-ekmek yoksa, barış da yok", "Hilton işçisi köle değildir" sloganlarını haykırdı. OLEYİS Genel Başkanı Seyfettin Baş, süren görüşmeler sırasında otel yönetiminin ekonomik krizi bahane ederek kazanılmış haklarını gasp etmeye dönük politikaları kabul ettirmeye çalıştığını, bu dayatmacı tutumdan dolayı görüşmelerde bir ilerleme sağlayamadıklarını ve sonuç olarak grev

kararı aldıklarını söyledi.

Ücret ve sosyal yardımlarla ilgili müzakerelerde uzlaşma sağlayamadıklarını belirten Baş, işyeri yetkililerinin kendilerine kademeli olarak % 3.5-4 oranlarında zam önerdiğini, enflasyon koşulları düşünüldüğünde bu oranların çok komik olduğunu söyledi. Otel çalışanlarının ortalama 700-800 TL ücret aldıklarını kaydeden Baş, bir kısım çalışanın da kapsam dışı gösterildiğini vurgulayarak talepleri kabul edilene kadar masaya oturmayacaklarını söyledi. (Ankara)

Emekçinin gündemi

1 Mayıs'ta alanlara! Hesap sormaya!

2009 1 Mayıs'ına her biri kendi alanında önemli birçok tartışmayla beraber giriyoruz. Emperyalist-kapitalist sistemin küresel krizinin ülkemiz işçi sınıfı ve emekçilerine etkileri bu 1 Mayıs'ı ayrıcalıklı kılan en önemli yanı oluşturuyor. Bu 1 Mayıs, krizi yaratan ve krizin yükünü emekçilere yıkan egemen sınıflara olduğu kadar onların işçi sınıfı içerisindeki uzantılarına da bir yanıt niteliği taşıyor. Bu başarılamadığında işçi sınıfı mücadelesinde ciddi bir çıkış olanağının kaçırılacağı ancak mücadelenin gelişiminin durmayacağı bugünden görülebiliyor.

İşsizler ordusu 10 milyona ulaşırken, işten çıkarmalar yüz binler halinde artış gösteriyor. İşçi sınıfına ücretsiz

izinler ve sıfır zam dayatması yapıyor. En alt boyuttaki sosyal haklar dahi tırpanlanarak işçi sınıfı, kölelik koşullarının andıran bir emek sömürüsüne tabi tutulmak isteniyor. Sömürü sadece çalışma yaşamıyla sınırlı kalmıyor, artan vergiler ve faturalarla halkın tüm yaşamı yoğun sömürünün bir parçası kılıyor. Birçok alanda emek sömürüsünün çeşitlenerek ve katlanarak büyüdüğü koşullarda çalışabilmenin, başka bir deyişle emeğini artı-değer sömürüsüne sunmanın dahi ayrıcalık görüldüğü bir dönem yaşıyoruz. Emekçi kitleler büyük oranda borç batağına saplanmış durumda ve kendilerini daha kötü günlerin beklediğini görebiliyorlar. Ancak hala işini kaybetmeye ya da bir iş bulup ya-

şamını sürdürebilme kaygısının baskın olduğu ortadadır.

İşte bu koşullar içerisinde 2009 1 Mayıs'ı farklı bir anlam taşıyor. Umutsuzca yaşamını idame ettirmeye çalışan geniş kitleler alternatif bir seçeneklerinin olduğunu, örgütlü direniş ve mücadeleyle tüm bu saldırılara karşı durabileceklerini çok daha fazla hissediyorlar. Marks'ın "İşçi sınıfı ya devrimcidir ya da hiçbir şeydir" tanımlamasının bu derece somut ve hissedilebilir olduğu eşine az rastlanır bir dönemi yaşıyoruz. 1 Mayıs'ın görece ekonomik temellere dayalı yanını bu gerçeklik oluşturuyor.

2009 1 Mayıs'ını farklı kılan önemli diğer bir yanı, 1 Mayıs'ın "tatil" ilan edilmesi ve İstanbul'da Taksim Meydanı noktasında devam eden ısrar oluşturuyor. Devrimcilerin ve birçok emek örgütülüğünün dününden bugüne kararlı direniş ve mücadeleleri devleti belli yönleriyle taviz vermeye zorluyor. 1 Mayıs'ın "resmi tatil" ilan edilmesine dö-

nük adınımlara öncelikle bu gözle bakmak gerekiyor. Kuşkusuz ki bununla yetinilmemeli, egemenlerin Taksim konusundaki dayatmalarının kırılması da hedeflenmelidir. Taksim Meydanı'nın işçi sınıfı ve emekçiler lehine tekrar kazanılmasının salt bir eylem alanı olmanın ötesinde eşine az rastlanır bir dönemi yaşıyoruz. Bu biriktirilmiş güçlendirmeyi ve ortaya çıkan fırsatları değerlendirebilmeyi bilmeliyiz. Ancak başta Türk-İş yönetimi olmak üzere bazı siyasi hareket ve sendikal örgütlenmelerin uzlaşmacı tutumu üzerinde de önemle durulmalıdır. Bu örgütler üzerinde oluşturacağımız bas-

kiyla 1 Mayıs'ta geniş işçi ve emekçileri ikiye bölecek tutumlara karşı durabilmeliyiz. Bu noktada Türk-İş içerisindeki devrimci ve demokrat şubelere çok büyük görev düştüğü ortadadır.

Küresel krizin emperyalist-kapitalist sistemi zayıflattığı ve siyasi iktidarları ciddi krizlere sürüklediği bu koşullarda hiçbir mücadele kendiliğinden sınırlı, tekil bir anlam taşımayacaktır. Sözü ettiğimiz bu gerçeklik 1 Mayıs gibi tarihsel bir mücadele günü için çok daha geçerlidir. Ülkemizdeki 1 Mayıs, daha geniş planda IMF programlarına ve başta ABD olmak üzere emperyalistlerin Ortadoğu planlarına karşı da bir yanıt özelliği taşıyacaktır. Kürt Ulusal Mücadelesine yönelik tasfiye saldırısını yanıtlama noktasında da 1 Mayıs ve 1 Mayıs'ın temsil ettiği sınıfsal hareketin önemli bir yeri olacaktır. Kürt Ulusal Hareketi'nin ülkede demokratik gelişimi ve Kürt Sorunu'nun çözümü noktasında öteden beri

eleştirdiği ve eksikliğini vurguladığı Türkiye'deki devrimci ve sınıfsal hareket gelişimi, ancak bu adımlarla sağlanacaktır. Bu mücadelenin siyasi iktidarlar üzerinde yarattığı baskı, sınıfsal hareketle birleşerek demokratik talepler noktasında egemenleri adım atmaya zorlayacaktır. Bu biriktirilmiş güçlendirmeye hem sınıfsal mücadele hem de ulusal-demokratik mücadele açısından önemli kazanımlar sağlanabilecektir.

2009 1 Mayıs'ına geniş işçi ve emekçileri taşıyarak kitlesel bir katılım sağlanabilmesi kriz koşullarında tarihi bir önem taşımaktadır. Egemenlere ve onların sendikal alandaki uzantılarına karşı mücadelede, işçi sınıfı ve geniş emekçileri Devrimci Demokratik Sendikal Birlik anlayışı etrafında harekete geçirmek öncelikli görevlerimizden biridir. 2009 1 Mayıs'ını örgütlenmenin ve mücadelemizi büyütmeyen bir aracı haline getirmeyi bilmeli, bunun için bugünden çalışmalara yoğunlaşmalıyız.

Kot işçileri kazandı!

Kum, siliz tozu ve silika kristallerinin solunum yollarına girerek oluşturduğu **Silikozis** hastalığı 2008 yıl içinde birçok kot işçisinin yaşamını yitirmesi ile gündeme gelmiş ve çalışma koşulları ve işyerlerinde üretilen ürünler birçok yerde boykot edilmişti. Kısılmış seslerine ses katarak büyüyen bu boykot, çeşitli eylem ve etkinliklere bürünerek yankılanmıştı.

Hiçbir iş güvencesi olmayışı, sağlık koşullarına kesinlikle dikkat edilmemesi, sigorta yapılmaması, işyerinde hak arama mekanizmalarının olmaması ve tabii çalışma sürelerinin uzunluğunun yanında işçilerin yaşamları karşılığında asgari ücrete tabi tutulması insanlığın nasıl uçuruma sürüldüğünü gözler önüne sermektedir.

İşte bu koşullar altında kot taşıyan tekstil işçileri Silikozis hastalığına yakalanıyorlar. İş sahasında kullanılan kumun çok pahalı olması ve bundan kaynaklı dönüşümlü kullanılması için atölyeler havalandırılmakta ve işçiler bir avuç kan emicinin bu avuç kumu için ölüme sürüklenmektedir.

İş güvenliği ve işçi sağlığı koşullarını yerine getirmeyen işyerlerine işletme izni vererek faaliyete geçmelerine neden olan, gerekli denetimleri yapmayan, bu şekilde çalışan işyerlerine yaptırım uygulamayan, işçile-

rin sosyal güvenlik haklarını koruma altına almayan egemenler işçileri göz göre göre katletmişlerdir. Hastalığın gündeme gelmesi ile göreceli olarak denetim gerçekleştirilmiş ve sonucunda atölyelerde faaliyetlere devam kararı verilmiştir.

Yapılan teftişlerin ardından gerçekleşen işçi ölümleri gerçekleri su yüzüne çıkarmış ve kot işçilerinin sesleri daha çok yankılanarak tüm kamuoyuna duyurulmuştur. İşçiler kot markalarını boykot etme çağrısında bulunularak çeşitli direnişlerle boykot kararını daha da yaygınlaştırmışlardır. Birçok işçinin ölümüne ve yüzlerce kişinin hayatının karnasına sebebiyet veren kot işçiliği için **Dünya Sağlık Örgütü ve Uluslararası Çalışma Örgütü** tarafından yürütülen **Küresel Eylem Planı** sonuçlanmıştır. Plan sonucunda hastalığın 2030 yılında tamamen yok edilmesi planlanmıştır. Bu çerçevede **Sağlık Bakanlığı** üst ve alt solunum yollarında tahribata neden olan kum, siliz tozu ve silika kristallerin özellikle yasaklanması kararı alındı. Yaklaşık 1 senedir kararlı bir şekilde direnişlerine devam eden işçiler çeşitli demokratik kitle örgütleri ve sendikaların desteği ile direnişlerini büyüttümler. İşçilerin gerçekleştirdiği direnişler sonucunda kazandıkları zafer seslerinin ne kadar kısık

Kot taşlama işçileri, kendilerine destek verenlerle bir zafer kazandı.

da olsa dünyanın dört bir yanında yankılandığını göstermektedir.

Çalışma Bakanlığı kamuoyunu yanıltıyor

Kot Taşlama İşçileri Dayanışma Komitesi, Sağlık Bakanlığı'nın kot kumlama yasaklamasına ilişkin olarak TMMOB Makine Mühendisleri Odası'nda basın toplantısı düzenledi. Açıklamada Vedat Türkali, Arif Sağ, Cahit Berkay, İclal Adın, DTP İstanbul Milletvekili Akın Birdal'ın da aralarında bulunduğu çok sayıda aydın ve siyasetçinin imzasının bulunduğu basın metnini Yasemin Göksu okudu. Sağlık Bakanlığı'nın aldığı yasaklama kararını 2 yıla yakındır yürüttükleri mücadelenin bir sonucu olduğunu belirten Göksu, hükümetten benzer olumlu adımlar atmasını beklerken Çalışma ve Sosyal Gü-

Köle gibi çalışıyoruz

Kriz ile giderek artan zamlar yoksulluğu da beraberinde getirirken üretim içinde geçim sıkıntısı yaşayan köylünün üretimdeki beklentileri de suya düştü. Ürün yetiştirme fiyatlarındaki artış, hal satış fiyatındaki düşüş ve pazarda üreticiye sunulan yüksek miktar köylünün nasıl bir hengâme içinde kaldığını gözler önüne sermektedir. Manisa'nın Turgutlu ilçesine bağlı **Musacalı** köyündeki köylülerin üretimdeki çektiikleri sıkıntılar krizle birlikte artması ve üretemeyecek duruma gelmeleri ile birlikte tüm köylüler sıkıntılarını dile getirdiler. Köylülerden üzüm üreticisi olan **Hamit Zeybet** tüm köyün toplam mazot borcunun 1 trilyona ulaştığını, ürettiklerinden hiçbir kazanç sağlayamadıklarını ve tüm bu borçlar içinde karın tokluğuna köle gibi çalıştıklarını belirtti. **(H. Merkezi)**

madığını, birçok alanda kullanıldığını bu alanlarda da yasaklanması gerektiğini ifade ederek, "Silikozis hastası olmak için yıllarca çalışmak gerekmiyor. Bu hastalığa yakalanmak için 2-3 ay çalışmak yeter" dedi.

(İstanbul)

MEHA'da direniş kazanacak

10 Nisan 2009'da LC Waikiki önünde gerçekleştirilen eyleme, DİSK yöneticileri, grevde olan ATV-Sabah çalışanları ile birçok kurum temsilcisi katıldı.

Ekonomik krizi bahane eden patronun işten attığı **Meha Giyim** işçileri direnişlerinin 38. gününde fason üretim yaptıkları LC Waikiki Firmasının Mecidiyeköy'deki satış mağazası önünde oturma eylemi yaparak haklarını istediler.

10 Nisan 2009 tarihinde LC Waikiki önünde gerçekleştirilen eyleme, DİSK yöneticileri, grevde olan ATV-Sabah çalışanları ile birçok kurum temsilcisi katıldı. DİSK Genel Başkanı **Süleyman Çelebi**, kriz öncesinde firmaların kazanmasında pay sahibi olan işçile-

rin krizden sonra kapı dışarı edildiklerini belirterek, "İşçilerin tazminatları, maaşları, mesai ücretleri verilmeden açlığa yoksulluğa mahkûm ediliyor.

Çelebi'nin konuşmasının ardından işçiler sloganlarla mağaza önünde 5 dakikalık oturma eylemi gerçekleştirerek haklarını vermeyen taşeron firma Meha ve Waikiki firmasını protesto etti. Alkış ve sloganlarla son verilen eylemin ardından işçiler, grevde olan ATV-Sabah işçilerini ziyaret etti. **(İstanbul)**

Halk sağlığı ilaç tekellerinin insafına terk ediliyor!

SSGS kapsamında gerçekleştirilen sağlıkta yıkım saldırılarının ardı arkası kesilmiyor. Halkın sağlığıyla oynamaya dönük sağlıkta yıkım saldırılarının sonucusu ise, kimi mağazalarda reçetesiz ilaç satılması olarak ortaya çıktı. Reçetesiz ilaç satılmasına onay veren yaklaşım ise, bir kez daha sistemin kendi yandaşlarına yeni kâr alanları açma girişimlerinden birini daha gözler önüne serdi.

AKP'li Cüneyt Zapsu'nun ağabeyi Aziz Zapsu'ya ait mağazalar zinciri "For You" mağazalarında reçetesiz ilaç satılmaya başlanacağına dair yaşanan gelişmeler, **İstanbul Eczacılar Odası**'nin protestolarına sahne oldu.

İstanbul Eczacı-

lar Odası üyeleri, For You'nun Kadıköy ve Şişli'de bulunan mağazaları önünde eşzamanlı eylemler yaparak, hem yetkilileri hem de sağlığı ile oynanan halkı uyardı.

4 Nisan'da yapılan eylemlerde yapılan açıklamalarda, öncelikle hiçbir yasal dayanağı olmayan bu mağazaların nasıl ve hangi yetkiye dayanarak ilaç satacağı soruldu ve ilaç tekellerine karşı mücadele edilmesi gerektiği vurgulandı.

Kadıköy'de bulunan For You mağazası önünde yapılan açıklamada söz alan, **İstanbul Eczacılar Odası Genel Sekreteri Cenepe Sarı Alioğlu**, ilaç tekellerinin yıllardır

marketlerde ilaç satışı özlemi yaşadığını belirttikten, bu uygulama ile birlikte, bazı ilaçların geri ödeme kapsamından çıkarılacağını ve sosyal güvenlik hakkı bulunan hastalara da parayla satılacağını vurguladı.

Alioğlu yaptığı konuşmada ayrıca,

"OTC, yani tezgah üstü ilaç, olarak tabir edilen bu ilaçların satışı, promosyon ve reklam faaliyetleri ile pompalanacak, fiyatlar süreklilikli olarak artacaktır" diyerek, parlak reklamlarla ilaç kullanımının özendirileceğini, böylece eczacı sorumluluğunun ortadan kalkacağını belirtti.

AKP hükümetinin uyguladığı Sağlıkta Dönüşüm Programı ile sağlık alanında ortaya çıkan talana da dikkat çeken Alioğlu, son altı yılda sağlık harcamalarının arttığını hatırlatarak **"Bir ülkede ilaç harcamalarının artması, sağlık sisteminin işlemediğinin, kötüye gittiğinin en önemli işaretidir"** dedi.

İstanbul Eczacılar Odası üyeleri, Şişli'de bulunan For You mağazası önünde de bir eylem yaptılar. Eczacılar burada da reçetesiz ilaç satılması girişimlerini protesto ederek, halkı ve yetkilileri uyardılar ve bu durumun engellenmemesi halinde, alanlara çıkarak mücadelelerini sürdüreceklerini söylediler. **(Kartal)**

İstanbul Eczacılar Odası üyeleri, For You'nun Kadıköy ve Şişli'de bulunan mağazaları önünde eşzamanlı eylemler yaptı.

Fındıklı halkı MÜCADELE dedi

Suyun ticarileştirilmesi, köylerde üretim alanlarında maden işletmelerinin kurulması ile birlikte yaşam alanları yok olma tehlikesi ile karşı karşıya gelmiştir. Kendi kârları doğrultusunda doğal yaşam alanlarını katledenlere karşı Rize'nin Fındıklı halkı biraraya gelerek mücadele çağrısında bulundu.

Fındıklı'nın birçok köyünden biraraya gelen köylüler 3 Nisan Cuma günü saat 19.30'da Dörtöl Meydanı'nda meşaleli bir yürüyüş gerçekleştirdi. **"Çağlayan ve Arılı vadileri kurutulmasın!"** pankartı açan köylüler sık sık **"Dereler özgürdür, özgür kalacak"**, **"Çağlayan özgür çağlayacak"**, **"Arılı Vadisi bizimdir, bizim kalacak"** sloganlarını haykırdılar.

Eylemde yapılan açıklamada yapılan doğa katliamının vatan topraklarını yok etmek olduğunu, gerçekleştirilmek istenen doğa katliamına izin veremeyeceklerini ve bu noktada gereken mücadeleyi vereceklerini belirttiler. Açıklamanın ardından köylüler tulum eşliğinde yöresel oyunlar oynanarak eylem sonlandırıldı. **(H. Merkezi)**

Eylem yapan Lice Toprak Mermer Fabrikası işçileri haklarını alıncaya kadar eylemlerini sürdürecektir...

Diyarbakır Lice Toprak Mermer Fabrikası'nda işten çıkarılan ve alacakları ödenmeyen işçiler, fabrika binası önünde oturma eylemi yaparak, alacaklarının ödenmesini istedi. DTP İlçe Örgütü'nün de destek ziyaretinde bulunduğu eylemde, işten çıkarılan işçiler kapıları kapatarak giriş çıkışlara izin vermedi. Bunun üzerine fabrikanın avukatı **Kutbettin Odabaşı** eylem yerine gelerek, işçilerin eylemlerini sona erdirmelerini ve alacaklarını yakın zamanda alacaklarını söyledi.

İşçiler eylemden vazgeçmeyince, fabrikanın ortaklarından **Erdoğan Demirören** işçi temsilcisi **Mahir Bozhan**'ı arayarak ödemeleri 4 taksitle yapacaklarını söyledi. Ancak

Lice'de işten çıkarılan işçiler oturma eylemi yaptı

işçiler buna kabul etmeyerek, bunun oyalama taktiği olduğunu ifade etti. Yapılan görüşmelerden sonuç alınmazken Odabaşı ve Mermer Ocakları Müdürü binadan çıkmak istediler. Ancak işçiler çıkışlarına izin vermeyince gerginlik oluştu. Bunun üzerine fabrika idaresi jandarmayı çağırdı.

Jandarma ile işçiler arasında yapılan görüşmede eylemin fabrika önünde sürdürülmesine karar verildi. Burada bir süre oturma eylemlerini sürdüren işçiler, haklarını alıncaya kadar eylemlerini sürdüreceklerini belirttiler ve 13 Nisan günü aileleri ve Liceliler ile birlikte yeni bir eylem yaptılar. **(H. Merkezi)**

Mersin Toros Tarım'da 246 işçi greve başladı

Tekfen Holding bünyesindeki Toros Tarım İşletmeleri'ne ait Mersin ve Ceyhan fabrikaları patronu ile Türk-İş arasında başlayan toplu görüşmelerden sonuç alınmaması üzerine fabrika çalışanları 246 işçi greve başladı. Mersin Toros Gübre Fabrikası önünde toplanan işçiler fabrika kapısına **"Bu işyerinde grev var"** pankartını asarak greve başladıklarını duyurdu. Konuya ilişkin açıklama yapan Petrol-İş Sendikası Mersin Şube Başkanı **Adil Alaybeyoğlu**, 1980 sonrası bu işyerinde 5 grev yaşandı-

ğını hatırlattı.

Toros Gübre Fabrikası'nda 6. kez greve gittiklerine dikkat çeken Alaybeyoğlu, patronla görüşmelere 15 Aralık'ta başladıklarını, görüşmelerin ikinci oturumunun ise 8 Ocak'ta yapıldığını belirtti ve son yapılan görüşmelerde de patronun kendilerine, Ceyhan ve Mersin'deki 2 işletme için ayrı ayrı sözleşme yapılması, kapsam maddelerindeki sınırlamaların kaldırılması ve kriz döneminde 2 yıllık süreç içinde sıfır zam önerisinde bulunduğunu ekledi.

Kendileri açısından da ücret ve kapsam maddelerinin çok önemli olduğuna vurgu yapan Alaybeyoğlu, şunları kaydetti: "Bu grev, Türkiye'nin en haklı ve meşru grevidir. Hiç kimsenin bu greve söz söyleme hakkı olamaz."

Petrol-İş Sendikası Genel Sekreteri **Mustafa Çavdar** ise, dünyada ve Türkiye'de bir kriz yaşandığının inkar edilemeyeceğini belirterek, krizi bahane ederek işçi sınıfının kazanımlarını yok etmeye çalışanların olduğunu söyledi. **(Mersin)**

Kürt coğrafyasındaki seçim sonuçları üzerine

Yerel seçim sonuçlarını hazmedemeyen devlet ve burjuva-feodal partiler Kürt düşmanlığında ortaklaşıyor.

Yerel seçimler bitti. Ama tartışmalar, itirazlar, ölümler sonuçlanan kavgalar ve dahası seçim sonuçlarının yarattığı yankılar bütün hızıyla devam ediyor. Ve hiç şüphesiz tartışmaların esas olarak odaklandığı nokta Kürt illerindeki sonuçlar.

Görünen o ki; bazı Kürt illerinde sandıktan çıkan sonuçlar egemenleri çok rahatsız etmiştir. Hükümet sözcülerinin şu açıklamaları bir öfkenin değil, sistemin gerçek düşüncelerinin özlü bir ifadesidir; "Her parti bu konuyu kendi açısından değerlendirecek, ama ortaya çıkan tabloya baktığımızda seçim sonuçları, oyların partilere ve bölgelere dağılımı ve partilerin oylarının yoğunlaştığı bölgelere baktığımızda ortaya çıkan sonuçların bir de partiler üstü ve

stratejik bir bakış ile değerlendirilmesini önemsiyoruz."

Devamla, "Türkiye'nin belirli bir bölgesinde DTP'den başka parti kalmadı. İğdir'i da aldılar, yani Ermenistan sınırındalar. AKP o bölgede sadece Mardin'i kazandı. Tamam Ankara'yı aldık diye sevinebiliriz, CHP de İzmir'i aldık diye övünebilir. Ama bu kutlamanın Türkiye'nin güvenlik açısından sorunlu bölgesine yardımı olmaz. Oraya ayrıca dikkatle bakmak gerekir."

İşte TC demokrasisi(!) Yasal bir partinin aldığı oy oranından hareketle ortaya çıkarılan sonuçlar ve belirlenen görevler... Kaldı ki, bu düşünceler yalnız bir zata ait düşünceler değildir. Nitekim Genelkurmay sözcüsü de, Kürt illerinde ortaya çıkan

seçim sonuçlarına dair kendisine yöneltilen bir soruya şu yanıtı veriyor; "Seçim değerlendirmesini yapamayız, ama bu, bölgede ortaya çıkan sonuçlar üzerinde düşünmemize de engel değildir."

Tüm bunlar, Kürt halkının iradesini yok sayma, ırkçı-şoven politikalarında ısrarın resmi niteliğindedir. "Partiler üstü yaklaşım", "Ermenistan sınırındalar" yaklaşımı başta Kürt halkı olmak üzere, Erme-

ni ve diğer azınlık milliyetlere men-sup halkımıza karşı duyulan düşmanlığın itirafıdır.

Erdoğan'ın bir Kürt ilindeki şu sözleri, yukarıdaki anlayışla ayntıdır. "Biz ne dedik? Tek millet dedik, tek devlet dedik, tek bayrak dedik. Buna karşı çıkmanın Türkiye'de yeri yok. Buyurun istediği yere gitsin." Bunun özlüce ifadesi: "Ya sev, ya terk et"tir. Erdoğan'ın bu özlü açıklamalarına, bazı Kürt illerinde şu özlü yanıt verildi:

ettikleri "açılımlar", yani muhababını hiçe sayan, "siz istediğiniz için değil, ben istediğim için yapıyorum" politikasının arkasında devlet duruyor.

İmha ve inkara devam...

Seçimin hemen ardından imha ve inkar siyaseti hızından hiçbir şey kaybetmedi. Erdoğan ve boyalı basını şimdiden Kürt illerindeki seçmenin baskı altında olduğu propagandasını yapmaya başladı. Erdoğan bu düşüncesini yurtdışında katıldığı bir toplantıda da gündeme getirdi. Yani, halkın iradesine saygı göstermek yerine, onu boşa çıkarmak, ona gölge düşürmek peşinde. Tabii ki saldırılar yalnız bununla sınırlı değil. Roj TV'nin kapatılması için NATO toplantısında sözde de olsa ortaya konulan "dayatmacı" tutum ve yine A. Öcalan'ın 60. doğum gününü kutlamak için Amara'ya giden DTP'lilere dönük yapılan saldırı ve iki DTP'linin katledilmesi ve onlarca partilinin yaranlanması, TC ve Erdoğan hükümetinin hangi yolu izleyeceği konusunda veriler sunuyor.

Amara'da intikam saldırısı

İstanbul'dan Diyarbakır'a, Hakkâri'den Mersin'e kadar 15 bini aşkın kişi Abdullah Öcalan'ın doğum gününü kutlamak için gittikleri Urfa'nın Suruç ilçesi'nin Aligör Beldesi'nden 4 Nisan günü Amara'ya (Ömerli) doğru yola çıktı. Amara yürüyüşünün 6. yılında da Amara'ya 20 kilometre kala asker ve Özel Harekât

katliamla organize bir intikam alındığını göstermiş oldu.

Katiller hesap verecek!

PKK lideri Abdullah Öcalan'ın 60. doğum günü nedeniyle Urfa'nın Halfeti ilçesinin Amara köyüne düzenlenen yürüyüşe polis ve asker

sırasında "HPG cepheye misillemeye", "Gençler cepheye misillemeye", "Şehid namırım", "Mahsun yoldaş ölümsüzdür", "Ey şehid re-yate reyamaye", "Kürdistan faşizme mezar olacak", "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kur" sloganları atıldı.

Cenazenin, yakılan ağıtlarla birlikte defnedilmesinden sonra Selahattin Demirtaş bir konuşma yaptı. Demirtaş konuşmasına "Bu yapılanlar Kürt halkına yaklaşımlarında bir değişiklik olmadığını gösteriyor" dedi.

Dicle Üniversitesi'nde 3 günlük boykot

Mahsun Karaoğlu'na imkân ve saldırıyı kınamak için, Dicle Üniversitesi'nde 3 günlük boykot gerçekleştirildi. Boykotun ilk günü öğrencilere saldıran polis çok sayıda arkadaşımızı darp ve hakaret ederek gözaltına aldı. "Okumuyorsanız, dağa çıkın" diyen polisin acizliği tehditlerinde gizliydi. Gözaltılarının ardından bir basın açıklaması düzenlendi. Saldırının kınamasının yapıldığı açıklama sonrası öğrenciler DTP il binası önündeki basın açıklamasına katılmak üzere topluca il binasına geçtiler. DTP il örgütülüğünün yaptığı açıklamada saldırılar kınandı ve böylesi bir süreçte sağlıklı olunması istendi.

Üniversitede boykot ikinci gün de devam etti. İlk güne oranla daha kitlesel ve organize olan boykot, bütün dersliklerin boşaltılmaya başlamasıyla devam etti. Uzun yürüyüşlerin yapıldığı ve gür sloganların atıldığı eylem daha sonra Fen-Edebiyat Fakültesi önünde saat 11.00'de yapılan basın açıklamasıyla devam etti. Burada bir konuşma yapan Aysel Tuğluk; "Hepiniz birer Mahsun'sunuz" dedi. Boykot üçüncü gün de devam etti.

Polisin özellikle üniversite gençliği üzerindeki baskısı sürüyor. Yapılan boykotu kabul edemeyen polis ve Rektörlük işbirliği içerisinde hareket ederek öğrenciler üzerinde adeta bir terör estirmeye çalışıyor. Gözaltılar yer yer devam ediyor. Onlarca öğrenci gözaltına alınmış durumda. 10 Nisan Cuma günü mahkemeye çıkarılan on bir arkadaşımız "örgüt üyeliği, örgüt propagandası yapmak ve eğitim-öğretimi engellemek" iddiasıyla tutuldu.

(Amed İK okurları)

Newroz kutlayan öğrencilere jandarma saldırısı

20 Mart Cuma günü Sarıgazi Mehmetçik Lisesi'nde Yeni Demokrat Gençlik, Yurtsever Gençlik, DGH ve SGD'nin çağrısıyla okul bahçesinde toplanan 100'ü aşkın liseli, öğle arasında okul bahçesinde Newroz'u kutlamak istedi. Newroz kutlamasına izin veren okul müdürü sonrasında ise etkinliğe izin veremeyeceğini söyledi. Liselilerin kutlama için getirdiği davul ve zurna okula sokulmadı. Bunun üzerine liseliler yasaklamayı ıslıklar ve sloganlarla protesto etti. Okul müdürünün ve yardımcılarının tehditlerine rağmen liseliler, "Newroz piroz be" sloganı eşliğinde halaylar çekti.

Okul bahçesinde toplanan öğrenciler davul zurna ve sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçti. Yürüyüşün başlangıcından itibaren jandarma sürekli tacizde bulundu, siren çaldı. Başından beri provokasyon yaratmaya çalışan jandarma liselilere coplarla saldırdı. Öğrencilerin dağılmasını üzerine askerler rastgele ateş etmeye başladı. Jandarma Munzur Kültür Derneği'nin önünde eylemi izleyen dernek üyesi bir kişiyi ve 5 liseliyi gözaltına aldı.

Okulda Kürtçe dayığı

İstanbul Esenyurt Örnek İlköğretim Okulu'nda okuyan 8. sınıf öğrencisi Kadir Karadağ, 8 Nisan'da sınıfta Kürtçe şarkı söylemek istediği için öğretmeninden dayak yedi. Öğretmen dayığına maruz kalan Kadir Karadağ, arkadaşlarıyla Bixwîne şarkısını söylemek için sınıf öğretmeni Ayşe Kök'ten izin istedi. "Ben sana Kürtçeyi göstereceğim" diyen öğretmen Karadağ'ı tokatladı. Yerine geçmek isteyen öğrencisini ensesinden geçerek süveterini yırtan öğretmenden kaçmak isteyen Karadağ öğretmeni tarafından boğulmaya çalışıldı.

Yumruklarla dövmeye devam ettiği 13 yaşındaki çocuğun dudağını patlattıktan sonra kafasını duvara vuran öğretmen bununla da yetinmeyerek yere düşüğü için kalmaya çalışan öğrencinin kafasını bu kez de sınıf kapısına vurdu. Hastaneden darp raporu alan Karadağ'ın ailesine okulun yaptığı tek açıklama ise "Altı üstü bir tokat olabilir özür dilesin, kapatın gitsin. Okulu deşifre etmeye gerek yok" cevabı oldu. (H. Merkezi)

Şoreşgere şehidan namirin!

Bahar aylarının gelmesi gerillanın hareketliliğini kolaylaştırırken askeri operasyonların da önünü açıyor. Geçtiğimiz hafta Diyarbakır-Dicle bölgesinde başlayan yoğun askeri operasyonlar hala devam ederken, Hakkâri Şemdinli'ye bağlı Bêlgatê ve Xapuşkê kırsalında yürütülen operasyonlarda bir HPG gerillası katledildi. 6 Nisan 2009 tarihinde Bêlgatê ve Xapuşkê kırsalında akşam saatlerinde operasyona çıkan askerlerle HPG'liler arasında saatler süren çatışmanın

14 yıllık hasret mezarlıkta son buldu

Silopi'de JTEM elamanları tarafından 1995'de kaçırılan ve kendisinden bir daha haber alınmayan Hasan Ergül'un ailesi, 14 yıl aradan sonra çocuklarının cesedine ulaştı. Ergül'un ağabeyi, JTEM elemanı Abdülkadir Aygan'ın Hasan Ergül'un öldürülüşüne ilişkin "Hasan isimli Silopili bir şahıs, Kortik Köyü'nden olması gerekir. JTEM'de çalışan ve maddi durumu iyi olan, ismi Cindi soyadı Acut veya Acet olan 'Koçero' lakaplı kişi, Hasan adlı kişiyi alarak, Silopi timine götürdü. Ardından Diyarbakır timine, sonra da Elazığ timine götürülen Hasan öldürüldü. Burada da cesedi çuval içerisine konularak Hazar Gölü'ne atıldı" bilgilerinin dikkate alarak Elazığ merkeze bağlı Cevizdere Köyü'ne giderek burada bizzat köy muhtarı ve köylülerle görüştü. Yapılan bu araştırmada köylüler, o dönem iki cesedi bulunduğunu bir cesedi ise torbanın içerisinde bulduklarını anlattı. Köylülerin anlattığı tarihler ile Aygan'ın söylediği tarihler birbirine uyunca ağabey Ato Ergül, ulaştığı sonuçlar üzerine bu defa da İHD Diyarbakır Şubesi'ne bağlı iki avukat ile birlikte 8 Nisan'da Elazığ Cumhuriyet Başsavcılığı'na başvurdu.

Bir sonuca ulaşılmadığı için kâpanan dosyada bulunan fotoğrafından kardeşini teşhis eden Ato Ergül tam sonucun alınması için DNA testinin sonuçlarını bekliyor.

Yoğun olarak gaz bombasının da atıldığı saldırıda 60 kişi çeşitli yerlerinden kafatası parçalanmış Mustafa Dağ (27) ve Mahsum Karaoğlu (21) kurtarılmadı.

Timleri tarafından yollara barikatlar kurularak, girişe izin verilmeyeceği açıklandı. Her yıl yapılan kutlamalar öncesi bölgeye yoğun askeri yığılmak yapan TC bu yıl aldığı "güvenlik" önlemleriyle yine bir katliam yaptı.

Amara girişinde tepelere kalaslı, coplu, gaz bombalı tam teçhizatlı silahlı askerlerle, akrep ve panzer tipi araçlar konuşlandırıldı. Araçlardan inen 15 bine yakın kişi ise kurulan barikatın ön tarafından Demokratik Konfederalizm bayraklarıyla ve Öcalan posterleri ile PKK bayraklarıyla yerini aldı. Kitlenin duruşu ve cesareti karşısında, zaten önceden emirlerini almış olan kolluk güçleri genç-yaşlı, kadın-çocuk demeden saldırıya geçti. Yoğun olarak gaz bombasının da atıldığı saldırıda 60 kişi çeşitli yerlerinden yaralanırken, kafatası parçalanmış Mustafa Dağ (27) ve Mahsum Karaoğlu (21) yaşamını yitirdi.

Devletin yerel seçimlerde almayı hedeflediği tüm bölgelerde DTP'nin birinci parti çıkmasının nedenini "çözemeyen" AKP cephesinden "tehlikeli" gidişata dair yapılan açıklamalar, Genelkurmay Başkanlığı'nın "bölge seçimlerini değerlendireceğiz" açıklamalarının ardından yapılan

saldırısı sonrası iki kişi yaşamını yitirmiş ve çok sayıda kişi de yaralanmıştı. Adeta kan kusmak için orada bulunan faşist güçler bir vahşetin planını adım adım hayata geçirmişti. Yürüyüşe katılan bir ananın anlatımlarını aktarıyoruz; "Biz köye doğru giderken jandarma yolumuzu sadece bir kez kesti ve kimlik kontrolü yaptıktan sonra 'size iyi eğlenceler' deyip yolu açtı. Bunların saldıracakları önceden belliydi ve akıllarında da bizle alay ettiler."

Askerlerin saldırısı sonrası yaşamını yitiren Mahsum Karaoğlu ve Mustafa Dağ'ın cenazesi ertesi gün memleketleri Suruç ve Ergani'de toprağa verildi. Dicle Üniversitesi Matematik Bölümü 3. sınıf öğrencisi ve aynı zamanda Öğrenci Derneği faaliyetçisi olan Mahsum Karaoğlu'nun cenazesi sabah saatlerinde Amed'e getirildi ve konvoy eşliğinde Ergani'ye götürüldü. Başta ailesi olmak üzere, yoldaşları, arkadaşları ve tüm duyarlı Amed halkı Mahsum'u son yolculuğuna uğurlarken zor anlar yaşadı. Ergani halkı saldırıyı kınamak için kepenklerinin tamamını kapattı. Kitlesel bir şekilde mezarlığa yürüyüş kitenin düşmana olan hıncı dağ gibi büyümüştü adeta. Yürüyüş

ardından bölge ablukaya alındı. Şehit düşen gerilla ise operasyon sonrasında Şemdinli Devlet Hastanesi morguna kaldırıldı. Azar Gernas kod adlı gerillanın Mardin Savur İlçesi'ne bağlı Yeşilalan Beldesi'ne kayıtlı Ayetullah Esen olduğu belirlendi. Ailesi 9 Nisan 2009 günü Şemdinli Savcılığı'na cenazesini almak için başvurdu.

Cenazeyi hastaneden alan 150 kişi adına bir konuşma yapan DTP Şemdinli İlçe Başkanı Emmullah Öztürk, Ağrı ve Amara'da yapılan saldırıları kınadı. Daha sonra halka teşekkür eden Esen'in kardeşi Hüsnü Esen "Ayettullah, Kürt halkının şehidi olmuştur" dedi. Esen'in cenazesi Devlet Hastanesi'nden alındıktan sonra kitle, Esen ailesine ilçe dışına kadar "İntikam intikam", "TC şaşırma bizi dağa taşırma", "Şehit namirin" sloganlarıyla yürüyerek eşlik etti.

Esen'in naaşı aynı gün Mardin'in Savur İlçesi'ne bağlı Yeşilalan Mezarlığı'na götürülerek defnedildi.

(H. Merkezi)

Galatasaray'dayız 211. kez

Yavrumun kemiklerini verin, eşimin mezarını bileyim, annemin-babamın katillerini açıklayın, katiller yargılsın diyen kayıp yakınları 211. haftada yine Galatasaray'da buluştu. Her hafta bir kişinin kaybedilme öyküsünün anlatıldığı oturma eyleminde bu kez **Kenan Bilgin** anlatıldı.

bu durumu görmezden geliyor, anaların çığlıklarını duymuyor, bilinen katilleri açıklamıyor. Analar, eşler, çocuklar, torunlar her Cumartesi aynı taleplerle alanlara çıkıyor. Yavrumun kemiklerini verin, eşimin mezarını bileyim, annemin-babamın katillerini açıklayın, katiller yargılsın diyen kayıp yakınları 211. haftada yine Galatasaray'da buluştu. Her hafta bir kişinin kaybedilme öyküsünün anlatıldığı oturma eyleminde bu kez **Kenan Bilgin** anlatıldı.

12 Eylül 1994 tarihinde Ankara otobüs durağında TMSH polislerince gözaltına alınan Bilgin'i 9 kişi TMSH'de gördü. Bilgin ailesinin evini telefonla arayıp kendisinin polis olduğunu söyleyen bir kişi, Bilgin'in kardeşine, Kenan Bilgin'in ağır işkenceler sı-

rısında rahatsızlandığını, tedavi edilmez üzere Gölbaşı Polis Tesisleri'nde bulunan hastaneye götürüldüğünü, ancak ölmesi üzerine Gölbaşı'nda araziye gömüldüğünü söyledi.

Tanıklara rağmen Bilgin ailesinin ve İHD'nin tüm kurumlara yaptığı başvurular sonuçsuz kaldı. Bilgin ailesi AIHM'e taşıdığı davayı kazandı. Davaya bakan Ankara Cumhuriyet Başsavcısı **Selahattin Kemaloğlu**, AIHM yargılarına verdiği ifade de "Kenan Bilgin'in gözaltına alınıp kaybedildiğine inandığını, olayın faillerini bulmak için çok uğraştığını, fakat karşısına bir duvar dikildiğini" söyledi. O duvarı ören dönemin Ankara Emniyet Müdürü **Orhan Taşanlar**, Emniyet Genel Müdürü **Meh-**

met Ağar, İçişleri Bakanı **Nahit Menteşe**, Başbakan **Tansu Çiller**'den başkası değildi.

Oturma eyleminde Bilgin'in kardeşi İrfan Bilgin kayıp yakınlarının yürüttüğü mücadele sonucunda kayıp sayısının azaldığını, mücadelenin yükseltileceğini belirtti. Cezmi Ersoz'un Cumartesi Anneleri için yazdığı metni okumasının ardından basın açıklamasını okuyan tiyatro sanatçısı Jülide Kural, bu topraklarda kaybedilmiş onlarca insanın kimliğinin bilindiğini söyledi.

(İstanbul)

Kayıplar her yerde aranıyor!

ANKARA

İHD Ankara Şubesi, Yüksel Caddesi'nde İnsan Hakları Anıtı önünde gerçekleştirdiği bu haftaki eylemi 1994 yılında katledilen Sağlık-Sen Diyarbakır Şube Başkanı

kanı **Necati Aydın**'a adadı. "Kayıplar bulunsun, failleri yargılsın" pankartının açılarak, kayıpların fotoğraflarının taşındığı eylemde, "Kayıplar bulunsun hesap gelecek, darbeler halka hesap verecek" sloganları atıldı. Grup adına açıklamayı okuyan İHD Şube Başkanı **Gökçe Otlu**, Türkiye'de sayısız faili belli cinayetin aydınlatılmayı beklediğini vurgulayarak, devletin kendisi gibi düşünmeyen herkesi yok ettiğini ve bunlardan birinin de sendika üyesi Necati Aydın olduğunu söyledi.

SES Genel Başkanı **Bedriye Yorgun** da, Aydın'ın 1994 yılında mahkeme çıkışında kendilerini polis olarak tanıtan JİTEM elemanları tarafından kaçırıldığını belirtti. Eylem 5 dakikalık bir oturma eyleminin ardından sona erdi.

DIYARBAKIR

İHD Diyarbakır Şubesi, Koşuyolu Parkı Yaşam Hakkı Anıtı önünde oturma eylemi yaptı. Eylemde, gözaltında kaybedilenlerin ve faili meçhul cinayete kurban gidenlerin fotoğrafları taşınarak, "Failler belli, kayıplar bulunsun" pankartı açıldı. Açıklamadan önce İHD Diyarbakır Şube Sekreteri **Burhan Zorooroğlu** ve SES Diyarbakır Şube Başkanı **Vahdettin Kılıç** konuştu. Açıklamanın ardından yapılan 5 dakikalık oturma eyleminin ardından eylem sona erdi.

BATMAN

İHD Batman Şubesi, Gülistan Caddesi'ndeki İnsan Hakları Anıtı önünde açıklama yaptı. İHD Şube Başkanı **Osman Kunteş**, gözaltında kayıpların ve faili meçhul cinayetlerin bir daha yaşanmaması ve yaşananların açığa çıkarılması için vatandaşların İHD'ye başvurmasını istedi. Basın açıklamasının ardından kitle, 5 dakikalık oturma eylemi yaptı.

İZMİR

İHD İzmir Şubesi Konak Eski Sümerbank önünde eylem yaptı. Eylemde faili meçhul cinayete kurban gidenlerin fotoğrafları taşınarak, "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek" sloganını atıldı. Bir konuşma yapan İHD İzmir Şube Yöneticisi **Evrin Kubilay**, birçok faili meçhul cinayetin altında imzası bulunan bu kirli ellerin açığa çıkarılması gerektiğini ifade etti. Açıklamanın ardından Kubilay, 1994 yılında evinden gözaltına alınarak kaybedilen **Kasım Alpsöy**'ün kızının babasına yazdığı mektubu okudu. Açıklama 5 dakikalık oturma eyleminin ardından sona erdi.

TAYDDER'den açıklama

Konak Eski Sümerbank önünde bir araya gelen TAYDDER üyeleri, hapishanelerdeki sorunlara dikkat çekmek için bir basın açıklaması yaptı. TAYDDER Yönetim Kurulu Üyesi Avukat **Canan Uçar**, yaptığı açıklamada hapishanelerde hukuk dışı uygulamaların devam ettiğini belirterek, bu uygulamalardan vazgeçilmesini istedi.

Uçar, hapishanelerin varlık nedenlerinin dışında amaçlara hizmet ederek, tutuklu ve hükümlülere sindirmek, gözdağı vermek gibi hukuka aykırı uygulamalara hizmet ettiğini söyledi. Tüm hapishanelerden TAYDDER'e yapılan başvurularla tutuksuzların onurlarına, inançlarına ve dayanışmasını kırmaya yönelik uygulamaların dikkat çektiğini ifade eden Uçar, bu uygulamalardan en önemlilerinden birinin Kürtçe yasağı olduğunu belirterek, "Bugün devlet kendi resmi

kanalında Kürtçe konuşuyor, ancak cezaevlerinde tutuklu ve hükümlülerin Kürtçe konuşması yasak" dedi.

Ayrıca hapishanelerde tutuksuzların nasıl yürüyeceğine, nasıl duracağına hatta nasıl yatacağına bile karışılmaya başlandığını belirten Uçar, özellikle Kırıklar F Tipi Hapishanesi'nden kendilerine yapılan başvurulardan örnekler verdi. Uçar, "İzmir Kırıklar F Tipi Cezaevi'nde kalan 3 Kürt tutuklunun kaldığı odada tutukluların elleri cebinde olduğu gerekçesiyle taciz edilmiş, yerlerde sürüklenerek darp edilmiştir. Yine aynı cezaevinde duvarında kedi ve kaplumbağa resmi olan tutuklulara 12 ile 15 gün arasında değişen hücre cezaları verilmiştir. Birçok cezaevinde hala tutuklu ve hükümlülerin tedavisi dahi yapılmıyor" diye konuştu.

(İzmir)

Kırıklar Hapishanesi'nde baskılar artıyor

İHD İzmir Şubesi, Kırıklar 2 No'lu F Tipi Hapishanesi'ne yeni atanan müdür Necmi Üçler'in tutuksuzlar üzerinde baskı uyguladığı iddialarına dikkat çekti.

Toplantıya İHD İzmir Şube yöneticilerinin yanı sıra kan kanseri hükümlü **Abdulsamet Çelik**'in ailesi de katıldı. Toplantıda konuşan İHD İzmir Şube Yöneticisi **Mihriban Karakaya**, İzmir Kırıklar 2 No'lu F Tipi Kapalı Hapishanesi'ne yeni atanan Necmi Üçler'in tutuksuzlar üzerinde onur kırıcı uygulamaları hayata geçirdiği yönündeki iddialara dikkat çekerek, "Göreve yeni atanan müdürler, geçmişte kazanılan hakları gasp ederek yeni uygulamalar başlatmıştır. Odalara asılan takvimler,

kaplumbağa ve bebek resimleri nedeniyle hücre cezaları veriliyor. Aramalarda elleri cebinde olan veya bereyle bulunan tutuklu ve hükümlüler gardiyanlar tarafından darp ediliyor veya disiplin cezaları ile baskı altında tutulmaya çalışılıyor" dedi. Hapishanedeki tutuksuzların baskı politikalarına karşın insan hakları savunucularından yardım talebinde bulunduğunu ifade eden Karakaya, tüm demokrasi güçlerini konuyla ilgili duyarlılık göstermeye davet etti.

Toplantıya katılan kan kanseri hükümlü **Abdulsamet Çelik**'in annesi Halise Çelik de, oğlunun 6 ay süreyle hijyen koşulları dahi sağlanamayan bir hastane koşusunda tedavi edilmeye zorlandığını belirterek, bu koşullarda oğlu Çelik'in daha fazla yaşayamayacağını dile getirdi. Çelik, oğlunun derhal başka bir hastaneye sevk edilmesi gerektiğini kaydederek, insan hakları savunucularından gerekli girişimlerde bulunmasını talep etti. (İzmir)

Tarsus'ta YDG okurları tutuklandı

Süleyman Rüya ve **Selçuk Ügüten** isimli YDG'liler 19 Mart 2009 tarihinde yolda yürürken polis tarafından, gözleri bağlanarak gözaltına alındı.

YDG'lilerin eylem hazırlığında olduğunu iddia eden polis, bu kişilerin evlerini de basarak ailelerine hakaret etti. YDG'lilere iddiaları kabul etmeleri için işkence yapıldığı öğrenildi. Aramalar sırasında Süleyman Rüya'nın babasının çakmağını doldurmak için aldığı çakmak gazı bile, bomba yapımında kullanıldığı iddiası ile polisler tarafından alındı. Savcılığa çıkarılan Süleyman Rüya Adliyeden çıkarken "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek" sloganını haykırarak yapılan işkenceyi protesto etti. Rüya ve Ügüten tutuklanarak

Tarsus Kapalı Hapishanesi'ne konuldu. (Mersin)

ESP temsilcisi tutuklandı

Son süreçte giderek artan gözaltı ve tutuklamaların ardı arkası kesilmiyor. 9 Nisan Perşembe günü Beyoğlu'nda bulun ESP temsilciliği önünde hiçbir gerekçe gösterilmeden ESP İstanbul Temsilcisi **Ersin Sedefoğlu** gözaltına alındı. Sedefoğlu'nun 10 Mart'ta ESP ve Atılım çalışanlarına yönelik gerçekleştirilen gözaltılar çerçevesinde gözaltına alındığı açıklandı. Sedefoğlu'nun gözaltına alınmasından sonra savcılık kararı ile temsilcikte usulsüz arama gerçekleştirilmiştir. İki günlük gözaltı süresinden sonra savcılığa çıkarılan Sedefoğlu ESP il temsilciliğinin bulunduğu iddia edilen bazı belgeler gerekçe gösterilerek tutuklandı. (İstanbul)

TUYAB tecridin son bulmasını istedi

TUYAB, hapishanelerde artan hak ihlallerine dikkat çekerek, tecridin son bulmasını istedi.

10 Nisan günü Galatasaray Meydanı'nda bir araya gelen tutsak yakınları hapishanelerde devam eden hak ihlallerine dikkat çekti. "Tecrit ve baskılara son. İnsanlık onuru işkenceyi yenecek" yazılı pankart ve "Anaların öfkesi katilleri boğacak", "Yaşasın devrimci dayanışma" dövizleri taşınan açıklamada, TUYAB adına konuşan **Ayten Özdoğan**, tecritin doğal bir sonucu olarak keyfi uygulamalar, baskılar, hak ihlalleri, insanlık dışı uygulamalar, temel ihtiyaçlardan yoksun bırakmanın tüm hapishanelerde yaşandığını söyledi. Hasta tutsakların tahliye edilmediğini de belirten Özdoğan, hapishanelerde son aylarda yaşanan hak ihlallerine ilişkin örnekler verdi. Özdoğan, tecridin kaldırılmasını ve tutsakların tüm haklarının koşulsuz sağlanmasını istedi. (İstanbul)

Sansürün startı verildi

Basına sansürün yasaklanmasının üzerinden yaklaşık 100 yıl geçmesine rağmen sansür, topaltma kararları, yayın yasakları halen devam ediyor. Halkın gerçek ve özgür haber alma hakkının gasp edildiği yeni bir saldırı **Atılım Gazetesi**'ne uygulandı. İstanbul 9. Ağır Ceza Mahkemesi Atılım gazetesinin 4 Nisan 2009 günü yayımlanan son sayısı hakkında bir ay sansür kararı verdi. Gazetenin bağlı olduğu **Var-yos Yayıncılık**'a tebliğ edilen karar ile Atılım'ın son sayısına el konulması, dağıtım ve satış yasağı ile 1 ay yayın durdurma kararı verildi. Mahkeme Atılım Günlük Haber Bülteni'ne de erişimin engellenmesine de karar verdi.

Bu saldırıyı protesto eden Atılım gazetesi, 6 Nisan 2009 tarihinde İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın toplantısı düzenledi. Toplantıya çeşitli demokratik kitle örgüt temsilcileri de katılarak destek verdi.

Azadiya Welat da kapatıldı

Son olarak Azadiya Welat'ın 11 Nisan tarihli sayısının 1., 2., 3., 4. ve 6. sayfalarında bulunan yazıların örgüt propagandası içerikli olduğu gerekçesi ile gazetenin yayını İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi, tarafından bir ay süreyle durduruldu. (İstanbul)

Tutsaklara Adliye çıkışında jandarma saldırısı

Tekirdağ F Tipi Hapishanesi'nde tutuklu bulunan ve İstanbul'daki duruşmaları için Beşiktaş Adliyesi'ne getirilen tutsaklar Adliye çıkışında asker tarafından tartaklanarak araçlara bindirildi.

Aralarında Azadiya Welat gazetesi çalışanı **Mehmet Emin Sumeli**'nin de bulunduğu yaklaşık 15 kişi, 10 Nisan günü 10. Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki duruşmalarına getirildi. Tutsakların Adliye çıkışında askerler tarafından darp edilmesi ailelerin tepkisine neden oldu. Tartaklanarak araçlara bindirilen tutsakların ring araçlarında da askerler tarafından dövüldüğü gözlemlendi. Tutsakların yakınları da araçların önünü keserek olaya tepki gösterdi. (İstanbul)

“Referandum” kaybedildi,

imha-inkar saldırılarına devam

TC tarihinin en tartışmalı seçimlerinden biri olarak da algılanması gereken 29 Mart Yerel Seçimleri, aynı zamanda bittikten sonraki günlerde de en fazla gündemde olmayı sürdüren seçim olmaya aday.

Seçimler, yerel seçim olma özelliğini taşısa da, bu süreçte Türkiye egemen sınıflarının varlık-yokluk derecesinde ciddi bir sınava tabii tutulduğunu söylemek abartılı olmaz. **Bu sınav öncelikle de, Kürt ulusu ile Türk egemen sınıfları arasında yaşanan bir**

aracılığıyla, devşirme temsilcilerle ve de bir bütün olarak “kendi Kürdünü yaratma” politikalarına, kör gözlerin-sağır kulakların bile duymaktan-görmezden gelemeceği bir cevap verdi.

Ne “sadaka” politikası kapsamında dağıtılan eşyalar ne de yalan vaatler, Kürtlerin kendi temsilcilerini seçmelerini engelleyemedi. Erdoğan’ın “illa da isterim” diye tutturduğu, başta Diyarbakır ve Dersim olmak üzere, çok sayıda Kürt ili ve de bunlara bağlı ilçeler-

Kürtlerin “bize ve temsilcilerimize rağmen, bizim adımıza politika yapılmasına izin vermeyeceğiz” olarak da okunması gereken son seçim sonuçlarının, egemenler cephesinde ciddi bir panikleme yarattığı ise kesin.

Seçimlerin ardından yaşanan gelişmeler de zaten, bu paniğin ne kadar büyük olduğuna işaret etmekte.

Medya destekli referandum kaybedildi!

Seçimlerin üzerinde, ülkenin dört bir yanında ortaya çıkan şaibeler, hemen her yerde tepkilere ve itirazlara neden olurken, şaibenin en üst boyutlarda gündeme geldiği kimi Kürt illerinde, şaibeye karşı ayaklanan Kürtlere dönük tepki de, haliye seçimde alınan yenilginin “acısını çıkarır” nitelikte olmaktadır.

Seçim sonuçlarına itirazların sürdüğü günlerde, bir yandan DTP’lilere dönük, seçim sürecinde yapılan Kürtçe konuşmalar ve “örgüt propagandası” gibi gerekçelerle, gözaltı ve tutuklama terörüne başvurulurken, seçimlere itiraz etmek için yapılan eylemlere dönük azgınca saldırılar gerçekleştirilmekte.

Bunun en belirgin ve en boyutlu örneği ise, **Ağrı** ve **Hakkari**’de seçim sonuçlarına itiraz eden Kürt kitesine dönük gerçekleştirilen saldırılardır. Bu saldırılarda onlarca kişi gözaltına alınarak tutuklandı. Gözaltı teröründen, seçimler vesilesiyle bölgede bulunan 4 kişilik Avrupalı heyet de nasibini aldı. Heyet ertesi gün serbest bırakıldı, ancak çektikleri fotoğraf ve kamera kayıtlarına el konuldu.

İmha-inkar saldırıları devam ediyor

Seçimlerin ardından hız verilen saldırılar, en başta da imha-inkar saldırıları olarak sürüyor.

Faşist TSK, seçimleri izleyen günlerde, başta **Lice**, **Hani** ve **Genç** ilçegeni olmak üzere, Dersim bölgesini de içine alan geniş bir alanda, kapsamlı bir askeri hareket başlatmış bulunmakta. Şırnak’ı da içine alan imha operasyonlarında en son 4 HPG gerillası şehit olurken, Kürt kaynakları, saldırılarda yaşamını yitiren gerillalara ilişkin bilgilerin yanısıra, çok sayıda askerini de öldüğü bilgisini aktarmakta.

Gerillaya dönük gerçekleştirilen bu imha-inkar saldırıları, Kürtlerin demokratik eylemlerine dönük saldırılarla üst boyuta taşınmakta.

Kürt illerindeki seçim sonuçlarından, Kürtlerin lehine bir sonuç çıkması, devletin ve de tüm uzantılarının Kürtlerin bu başarısına, böylelikle tüm teslim alma politikalarının boşa çıkmasına karşı tahammülsüzlüğün ne boyutlara varabileceğini de gösterdi.

İrkçi-şoven dalga, yeni katliamlarla yükseltiliyor

Seçim sonuçları, ırkçı-şoven dalganın eskkiye oranla daha da yükseltilmesinin de zemini olarak görülmüş olmalı. Bu yönlü ilk çıkış çok geçmeden Bakan **Hüseyin Çelik** tarafından gerçekleştirildi. Çelik faşist kimliğine uygun bir açıklama yaparak, Kürtlerin yerel seçim başarısından duyulan rahatsızlığa da tercüman oldu. Kürtlerin kazandıkları belediyelerle birlikte, “**Ermenistan sınırına dayandıkları**” yönü açıklaması, aslında “münferit” değil, bir bütün olarak Türkleştirme politikasını varlık-yokluk sorunu olarak gören devletin, ırkçı-faşist zihniyetinin dışı vurumuydu.

Çelik’in verdiği “mesaj” en kısa zamanda yerine ulaştı. Ve aynı günlerde, Abdullah Öcalan’ın doğum günü vesilesiyle yapılan “**Amara Yürüyüşü**” faşist kolluk güçlerinin

azgınca saldırısıyla karşılandı.

PKK önderi Abdullah Öcalan’ın doğum yeri olan Amara Köyü’ne giden kitleye yapılan silahlı saldırıda **Mustafa Dağ** ve **Mahsum Karaoğlan** yaşamını yitirdi. Polis saldırısı sadece eyleme katılan kitleyi değil, Kürt halkının oylarıyla seçilen milletvekillerini de hedef aldı. Birecik Devlet Hastanesi’ne giden DTP Batman Milletvekili **Ayla Akat Ata**, milletvekili kimliğine bakılmaksızın, polislerin coplu saldırısına uğradı.

İrkçi-şoven dalganın kısa sürede batı illelerinde de yükselişe geçtiğinin somut göstergelerinden biri de, Çanakkale’de Kürt gençlere dönük linç girişimi oldu.

Kürtlere dönük saldırılar, polise taş atan çocuklara ağır cezalar yağdırılarak devam ederken, Kürt basını da saldırılardan nasibini almayı sürdürüyor.

Yayın hayatına yeni başlayan **Özgür Mezapotamya Gazetesi**, 31 ölüm kuyusunun yerini gösteren haberden dolayı, 11 Nisan’da kapatıldı.

Bu kapatma ise, Kürtlere dönük saldırılar kapsamında olmanın yanısıra, kayıpları bulma adına yapılan sözde operasyon ve kazıların aslında bir aldatmacadan ibaret olduğunu da bir kez daha göstermekte. Son dönemde yaşanan tüm bu gelişmeler, faşist TC’nin Kürtlere dönük imha-inkar-asimilasyon saldırılarını daha da boyutlandırarak sürdüreceğine işaret etmekte. Bu saldırılarda en büyük desteği ABD emperyalizminden almaya devam edeceği ise, Irak Kürdistanı’nda yapılan, konferans vb. girişimlerin yanısıra, Obama’nın ziyareti sırasında verdiği “**PKK’ye karşı ortak mücadele**” sözünden de anlaşılacaktır. Kürt Ulusal Hareketi’ni teslim olmaya zorlama temelinde hayata geçirilen bu girişimlere gereken yanıt ise, seçimlerde olduğu gibi, yine Kürt ulusu verecektir!

sınavdı. Kürt Ulusal Hareketi’nin bu sınavda başarılı bir sonuç elde ettiğini söylemek gerekiyor.

Kürtler, ülke egemen sınıflarının ve de onların bu dönemdeki temsilcisi AKP’nin, “**Kürt açılımı**” adı altındaki bir dizi pratiğini ellerinin tersiyle itmekle kalmayıp, kendilerine rağmen, kendileri adına hayata geçirilmek istenen tüm uygulamalara, TRT Şeş ve bunlar

deki çoğunluk belediyeler, büyük bölümü rekor düzeyde denecek oylarla DTP’nin oldu.

Kürtlerin kendi yaşadıkları bölgelerde belediyeleri almalarının tarihi, HADEP’le girilen 1999 seçimlerinde 37 belediyeyi almalarıyla başladı denebilir. 2004 yılındaki seçimlerde 57’ye çıkan belediye sayısı, 2009 yerel seçimlerinde 99’a çıkarak, hayli yüksek bir başarı grafiği izledi.

Sağlık sandıkta kilitli kaldı

Geçtiğimiz Mart ayında “**Tıp Bayramı**” vesilesiyle sağlık alanında yaşanan sorunlar gündeme taşındı. Çeşitli kurum ve sendikaların ortak düzenledikleri yürüyüş ve basın açıklamaları ile, AKP hükümetinin sağlık alanındaki politikaları protesto edildi. Yerel seçimler sonrası “**Sağlıkta Dönüşüm Programı**” çerçevesinde adımların hız kazanacağına, hastanelerin birer ticarethaneye dönüştürüleceğine, halkın sağlık güvencesinin elinden alınacağına dikkat çekildi. Sağlık alanındaki yapısal sorunların “giderilmesi” kapsamında atılan adımların, sorunların halkın çıkarına dönük çözümlünden çok, egemen sınıfların kârını artırma ya dönük olduğu gözler önüne serildi.

Bir dönüm noktası olarak hayata geçirilen “**Sağlıkta Dönüşüm Programı**”nın, emekçi halk ve sağlık çalışanları üzerindeki yıkıcı etkisi daha şimdiden artarak devam ediyor. “**Herkesin Sağlık Sigortası**” yapılacak iddiasında bulunan sözde sosyal devletin bu iddiasının altının ne kadar boş olduğunu göstermek için yaşananlara bakmak yetiyor. Prim ödeme sistemine bağlanan sağlık hizmetleri, özelleştirme adımlarıyla da sağlık hizmetinden çıkarılıyor. Hizetlen emekçi halkın kendi cebinden, bu “hizmetlerden” yararlanması zorunlu kılınıyor. Ekonomik krizin derinleşmesine paralel işsizlik çığ gibi büyüyor. Halkın alım gücü düşüyor. GSS (Genel Sağlık Sigortası) primini ödeyemeyen yüz binlerce insan, sağlık güvencesini kaybediyor. İşten çıkarılmadan önce primini ödeyenler, işten çıkarıldıktan sonra devlet tarafından 6-7 ay primi ödenirken, bu süreden sonra prim ödemesi kesiliyor. **Böylece,**

primini ödeyemeyenlerin hem kendisinin hem de ailesinin sağlık güvencesi yok oluyor. Şu anda sağlık güvencesini kaybetmiş 850 bin civarında insanın bulunduğu aktarıldıkça, bu sayının giderek artacağı da belirtiliyor.

Kriz koşullarında, devlet (IMF faizlerinin ödenmesi ilk koşul olarak) “bütçeyi denkleştirmek” için birçok alana ayrılan kaynakları kısıtlıyor. Bu kapsamda GSS’ye ayrılan kaynaklarda da **kısıtlamaya gidilerek**, GSS’nin halkın cebinden finanse edilmesi sağlanıyor. Emekçi halkımız gittiği hastanelerde katkı payları ödemek zorunda bırakılıyor. İzmir Dokuz Eylül Üniversitesi Hastanesi’nde kalp ameliyatı olmak için 1500 TL katkı payı ödemek zorunda kalan bir hastanın yaşadıkları GSS’nin nasıl bir sağlık sistemi olduğunu açıkça gösteriyor. Bir yandan devlet tarafından kaynakları kısıtlanan GSS ile diğer yandan IMF’nin yeni anlaşma için öne sürdüğü **Yeşil Kartların iptal edilmesinin** kabul edilmesi vb. ezilen emekçi halkımız için sağlık hakkının tamamıyla yok edilmesi anlamına geliyor.

GSS gündeme geldiğinden ve yasalastığından bu yana kamuoyunda sürekli bir tepkiyle karşılanmış, AKP hükümeti geniş katılımlarla protesto edilmişti. Yerel seçimler öncesi GSS’de atılması beklenen adımlar bir sır gibi saklanmış, bilinçli bir politika ile yerel seçimler sonrasına bırakılmıştır. Bunun nedeni çok açıktır ki, halkın tepkisini çekerek oy kaybetmemektir. Seçim mitinglerinde sürekli “hizmetten” dem vuran AKP hükümeti, seçimlerden sonra sağlık alanında yapacağı “hizmetler-

den” nedense hiç bahsetmemiştir.

Yerel seçimlerden sonra, yani 1 Nisan’dan itibaren GSS’de uygulanmaya konulan “sağlık hizmetleri” halka “paran yoksa hasta olma” demektir. Bu uygulamalardan bir tanesi **Aile Hekimliği**’nin yaygınlaştırılmasıdır. Kişiyi ve çevreye koruyucu sağlık hizmeti taşıyan, nüfus oranına göre örgütlenen, aşılama ve salgın hastalıkların önlenmesini, tedavisini ücretsiz yapan koruyucu sağlık hizmetleri **tasfiye** ediliyor, yerine sadece kişiye dönük ve sadece tedavi hizmeti veren Aile Hekimliği getiriliyor. Bunun anlamı koruyucu sağlık hizmetlerinde kişi başına harcanan para bakımından OECD ülkeleri arasında en sonuncu olan ülkemizde 1. basamak sağlık hizmetlerinin tasfiye edilmesidir. Uygulamanın incileri bununla sınırlı kalmıyor. **Mesela aynı branştaki doktora 10 gün içinde ikinci kez başvurulduğunda tüm masraflar hasta tarafından karşılanacak.** Paran kadar sağlık hizmeti anlayışı sonucu hasta ile doktor daha çok karşı karşıya getirilirken, sağlık sistemindeki sorunlardan sorumlu tutulan hekimler ve sağlık çalışanlarına yönelik şiddet de her geçen gün artıyor. Uygulamanın diğer bir adımı ise, doktorları daha donanımsız, yetersiz ve ücra köşelerdeki üniversite hastanelerine süren ve yıldırma politikası olan **rotasyon**dur. Bu uygulama ile doktorlar üniversite hastanelerinden bıkırılıp, özel sektöre mecbur kılınmak isteniyor. Böylece bir taraftan doktorların özel sektörde çalışması sağlanırken, halkın da özel sektörde muayene olması dayatılıyor.

Halkı kendi cebinden tedavi olmaya mecbur kılan bir diğer uygulama ise “**sevk zinciri**” uygulamasıdır. Buna göre; kişi, ilk olarak Aile Hekimliği veya sağlık ocağı, sonra devlet hastaneleri, sonra, daha büyük hastaneler olmak üzere basamaklara ayrılıyor. Bu basamaklara uymak zorunlu kılınıyor. Aile Hekimliği’ne başvurmadan, devlet hastanesine veya büyük hastanelere başvuranlar tüm masrafları **kendi cebinden** karşılamak zorunda bırakılıyor.

IMF ve DB’nin dayatması sonucu 2007 Genel Seçimi öncesi Meclis’te kabul edilen SSGSS, “sağlıkta büyük reform, devrim” safasıyla Ekim 2008’de yürürlüğe girmişti. Bu “büyük devrimin” özünü “**sağlığı dünyanın her tarafında olduğu gibi piyasaya açmak zorundayız ve biz açıyoruz**” diyerek ifade eden Erdoğan, SSGSS’nin bir sağlık hizmeti olmadığını da itiraf etmiştir. Çünkü sağlığı piyasaya açmak demek, ülkenin 15 milyar dolarlık sağlık hizmetleri “pazarını”, ilaç ve tıbbi malzemeler satan çokuluslu şirketlerin hizmetine açmak demektir. Nitekim SSK, Bağ-Kur, Emekli Sandığı’nın Sağlık Bakanlığı’na devredilip, özel sektörün önündeki engelin kaldı-

rilması ve kamu kuruluşlarından hizmet alması sağlandı. Doktorların başka hastanelerde muayene yapmasının önü açıldı. Tıp merkezlerinin hastaneye dönüştürülmesi gibi adımlar atıldı. Böylece sağlıktaki dönüşümle, kapitalist kâr dönüşümün amaçlandığı açığa çıkmış oldu. **Başka bir deyişle hastaneler ticarethaneye, doktorlar tüccara, hastalar müşteriye dönüşmektedir.** SSGSS’nin üzerinde yükseldiği temel de budur. Bu nedendir ki SSGSS; her ne kadar “koruyucu melek” misali propagandası yapılmış olsa da, halka, sağlık hizmeti taşımaktan çok, halkın cebindeki parayı çalan ve sağlık hakkını elinden alan sistemdir.

Sistem, sömürücü egemenlerin sistemidir ve sömürü-kâr üzerine kuruludur. Mevcut sistemin bu karakteristik özelliği, ona kâr elde edebileceği tüm alanlarda sömürü çarkını kurmasını emreder. Bugün sağlıktaki “sosyal devlet” ile yapılan da budur. En temel insani hak olan sağlık hakkı sömürü alanına dönüştürülüyor. Yerel seçimler sonrası uygulamaya konulan dönüşüm programlarının yanısıra halkı hiç de teğet geçmeyen kriz sayesinde yoksullara ölüm kapısı işaret ediliyor.

Ülkenin gerçek efendisini hatırladık

ABD Başkanı Obama göreve gelişinin ardından yurtdışına yaptığı ilk diplomatik gezinde Avrupa turunun son halkası olarak Türkiye'ye de geldi. Medyanın yoğun propagandası sonucu Obama'yı dakikası dakikasına takip ettik, hakkında övgü yarışına giren onlarca "fikir erbabının" söylemleriyle zehirlendik. Bush döneminde yapılan anketlerde ABD karşıtlığında dünyada birinci sıralarda olan ülkemizde Obama'dan beklenti içinde olanların % 52 oranında çıkması da Amerikancı medyada büyük bir coşku ile kutlandı.

Obama Türkiye ziyareti öncesinde İngiltere'deki G-20 ve NATO zirvesine de katılmış ve söylemleriyle dünya çapında ilgi üzerine çekmişti. Özellikle yeni dönemde ABD emperyalizminin "dış politikasındaki olası değişimlerle" ilgili olarak sözleri büyük bir dikkatle incelenmişti.

Ancak bu sözlerden anlaşılacağı üzere ABD'nin temel dış politikasından sapma sayılabilecek bir yaklaşım mevcut değildir. Bush döneminde izlenen siyasi hat devam ettirilecektir. **"Teröre karşı savaş" adı altında askeri saldırganlığın merkezine Afganistan alınacak ve Pakistan da bu çember içine katılacaktır.** Irak'ta ABD'nin kukla rejiminin ülkeyi yönetebilecek düzeye getirilmesine paralel işgalci askerlerin önemli bir kısmı Irak'tan çekilecektir. K. Kore ve İran gibi ABD'nin hedefindeki devletlerin kontrol altında tutulması ve hareket alanlarının kısıtlanması ve İsrail'in desteklenmesi konularında temel politikalar sürecektir.

OBAMA'NIN YENİ DÜNYA DÜZENİ

Ancak söylemlerde ve taktiklerde belirgin değişimlerin olduğu da nettir. Obama'da simgeleşen anlayışın Bush dönemine nazaran hiçbir değişim getirmeyeceğini iddia etmek mümkün değildir. **Bu değişimde ABD'de Demokrat Parti'nin ittifaklara ve uluslararası örgütlere önem veren geleneksel yaklaşımının yanısıra küresel ekonomik krizin de önemli bir etkisi bulunmaktadır.** Özellikle G-20 toplantısında İngiltere Başbakanı Brown ile birlikte IMF'nin yeniden yapılandırılması ve devlet harcamalarının artırılması yönlü önerileri ses getirmiştir. Fransa ve Almanya'nın ekonomik krize yönelik bu çözüm paketlerine karşı çıkması, Çin'in ise IMF'de daha fazla söz hakkı talep etmesi ve uluslararası para sisteminde radikal bir değişim istemesi karşısında Obama'nın yaklaşımı görüş ayrılıklarının bir krize dönüşmesini engellemiş, çıkar çatışmaları ileriye ertelenmiştir. Bu toplantılarda Obama'nın yeni bir dünya düzeninden bahsetmesi ve ABD'nin hegemon rolünü yeniden üretmek farklı çıkarlara sahip devletler arasında arabulucu rolü üstlenmesi ABD'nin yeni dönemdeki dış politikası hakkında da bilgi vermektedir.

Obama yönetiminde dış politika anlayı-

şında ittifaklar politikası yeniden öne çıkarılır. Bush dönemindeki tek yanlı müdahaleleri tercih eden ve ittifaklara önem vermeyen yaklaşımın iflas etmesi karşısında müttefikleriyle ilişkilerini yeniden sıklaştırmayı, rakip devletlerle diplomatik görüşmelere daha fazla önem vermeyi Obama yönetimi tercih edecektir. "Yeni Dünya Düzeni" ve "değişim" sözlerinin altında ABD emperyalizminin çıkarları doğrultusunda diplomasiye daha fazla önem verme ve müttefik ve yarı-sömürge devletleri sürece daha fazla katma hedefi bulunmaktadır.

Bu yaklaşım Obama'ya has bir tercih değildir. Bush yönetiminin son döneminde de diplomatik baskı öne çıkmıştır. Daha öncesinde İran'ı açıklan tehdit ederken son dönemde görüşmelerin alt yapısının hazırlanması buna örnektir. Obama, Bush'un son döneminde atılan adımları takip etmektedir. Bu yaklaşımın hayat bulmasında küresel ekonomik krizin belirleyici bir etkisi olmuştur. Emperyalist-kapitalist sistemin krizinin ve yarattığı devasa sorunların en güçlü emperyalist devlet olan ABD'nin gücünü de aşması ve tek başlarına bu sorunlarla baş edilemeyeceğinin anlaşılması bir yandan emperyalist-kapitalist sistemin kendi içinde güç mücadelesinin keskinleşmesine kaynaklık etmekte diğer yandan da aşgari ortak temelde koordineli şekilde hareket etmelerini şart koşturmaktadır.

MODEL ÜLKE

Seçim döneminde iktidara gelişinin ilk 100 günü içerisinde Müslüman bir ülkeye ziyaret yapacağını duyuran Obama söz konusu ziyareti **6-7 Nisan** tarihlerinde Türkiye'ye yaptı. Yoğun güvenlik önlemleri ve Amerikancı propaganda ile karşılanan Obama'nın TC'nin dış politikasında rahatsızlık yaratan sözleri dahi büyük bir "sempati" ile dinlendi, bu ifadeleri oldukça yumuşatılarak ve Obama'nın turistik gezilerinin arasında sıkıştırılarak verildi.

Obama için yalnızca Amerikancılığıyla

kendini yıllardır kanıtlanmış büyük medya seferber olmadı. Kitleyi manipüle etmede en iyi performanslarından birini veren medyanın yanısıra tüm devlet erkani da hazırolda efendilerine saygıda kusur etmemek için ellerinden geleni yaptı. Hatta iç politikada burnundan kıl aldırılmayan ve Kürt ulusuna yönelik düşmanlıklarını DTP'li vekiller nedeniyle Meclis'i boykot ederek gösteren generaller de Obama'nın konuşmasından önce Meclis'te yerlerini aldılar.

Obama gezisi boyunca ABD emperyalizminin TC'ye yönelik 1950'lerden bu yana süregelen yaklaşımına uygun ifadeleri sıkça tekrarladı. TC'nin mevcut gidişatını övdü, yönetimine verdiği desteği gösterdi. AB'ye üyelik

sürecini desteklediğini vurguladı, Kıbrıs konusunda emperyalist çözümün gerekliliğinden bahsetti, TC'nin stratejik konumunun Ortadoğu ve Kafkaslar için önemine değindi!

Ülkemizde sistemin iç kamuoyuna yönelik propagandasını yaptığı ancak ABD'nin böylesi bir vurgusunun olmadığı "stratejik ortaklık" kavramına Obama'nın değinmemesi şaşırtıcı değildi ancak Obama'nın yeni bir kavram türetmek "model ülke" kavramını dillendirmesi sistemin sözcülerine ve "düşünürlerine" oyalanacakları yeni bir oyun sunmuş oldu. Hatta bunun Bush dönemindeki TC'ye yönelik yaklaşımından farklılık içerdiği ve TC'yi onurlandırdığı da iddia edildi. Bush döneminde Dışişleri Bakanı Colin Powell'in gayri resmi bir görüşmede TC'den İslam devleti olarak söz etmesi ülkemizde medyanın aylarca konu üzerinde tartışmasına sebep olmuştu. Obama'nın ise resmi ola-

ilan etmesidir. Gerillaya yönelik askeri operasyonları haklı bulan, ulusal mücadeleyi ise birkaç hakla tasfiye etmeyi planlayan **ABD emperyalizminin tasfiye planı Obama yönetiminin desteği ile TC ve Barzani-Talabani işbirliği ile hayata uygulanmaya çalışılmaktadır.** Obama yönetimi Irak'tan çekilmeyi planladıkları bu dönemde kendilerini rahatsız eden gerillayı tehdit olmaktan çıkarmayı hedeflemekte, Ortadoğu'ya dönük politikalarına hayat verirken bölgede etkin bir aktör olan PKK'yi kendini rahatsız edemeyen bir güce indirgemek istemektedir.

Kürt ulusal meselesine bu yaklaşımıyla Obama'nın TC'nin uzun süredir hayata uygulamak için hazırladığı gerillayı tasfiye çabalarına tam destek verdiği açıktır ve Obama'nın salt derisinden kaynaklı Kürtlerin lehine bir duruş sergileme beklentisine girmek doğru tuzığa düşmekle eş anlamlıdır.

rak "model ülke"den bahsetmesi medyayı bu sözlerin altında yatan hikmeti anlamak için harekete geçirdi. Ancak bu ifade dahi Bush yönetimiyle Obama yönetimi arasında TC'ye yaklaşım arasında esas olarak bir fark olmadığını göstermektedir. Bush döneminde Büyük Ortadoğu Projesi'nde ve Medeniyetler İttifakı komedisinde eşbaşkan olarak TC'ye atfedilen rolle Obama'nın beklentilerine verdiği ve ABD ile TC'nin toplumsal yapıları arasındaki benzerliklere yapılan göndermeden anlaşılabilir ayırdır. Ortadoğu, Kuzey Afrika, Kafkasya ve Orta Asya'yı kapsayan ABD'nin Büyük Ortadoğu bölgesinde TC'nin ABD emperyalizminin **Truva atışı** olarak görevine devam edeceğidir. Bush döneminde TC'nin Müslümanlığına vurgu yapılması ile Obama'nın laikliğe vurgu yapması arasında özde bir fark yoktur; çünkü Obama bu ziyaretini Müslüman dünyaya Müslüman bir ülkeden seslenme fırsatı olarak değerlendirmektedir. ABD, "yüzünü Batı'ya dönen, laikliği benimseyen ve parlamenter demokrasinin bulunduğu" faşist rejimi bölgeye örnek göstermekte, 1945'lerden bu yana desteklemektedir.

Obama'nın gelişle bir kez daha bu ülkenin gerçek sahiplerini hatırladık. Yaşamın hiçbir yerinde söz sahibi olmayan ve sürekli aşağılanan biz ezilenler, Obama için nasıl da hazırlıklar yapıldığını gördük. Bir de geleneksel top atışlarını yapmayı da, efendiyi korkutmasaydık herşey yeni sahibe daha uygun olacaktı!!!

AFGANİSTAN'A DAHA FAZLA ASKER

Obama'nın gündemleri arasında Afganistan'a TC'nin daha fazla asker göndermesi de yer almaktadır. Halihazırda Afganistan'da 900 askeri olan TC'nin daha fazla asker göndermesi ve savaş bölgesinde daha aktif görev alması ABD'nin beklentileri arasındadır.

Afganistan'da oldukça zor durumda olan ABD ve NATO güçlerinin ülkede kontrolü ellerinde tutamadıkları ve büyük kayıplar

verdikleri açıkça ifade edilmektedir. Obama'nın seçim kampanyasında Irak savaşı karşıtlığı da bu mantık üzerinden yükselmiş, Obama Afganistan ve Pakistan dururken Irak'la uğraşmanın yanlış bir tercih olduğunu, asıl savaş alanının Afganistan olması gerektiğini savunmuştur.

Obama'nın TC'den Afganistan üzerine beklentileri yalnızca asker göndermeyle sınırlı değildir. Kazakistan'daki üssünü kapatmak zorunda kalan ABD'nin bölgeye yönelik saldırganlıklarında TC topraklarını daha etkin kullanmak istediği de bilinmektedir.

Obama'nın askeri açıdan beklentileri arasında Irak da bulunmaktadır. Irak'ta askerlerinin ihtiyaçlarının % 70'ini Türkiye üzerinden karşılayan ABD, Irak'tan çekilişi sırasında da ülkemiz topraklarını kullanmak istemektedir. Bu isteğe Erdoğan'ın şimdiden olumlu yanıt verdiği de medyada yer almıştır.

TC'NİN ORTADOĞU'DA ARTAN ROLÜ

Obama TC'den model ülke olarak bahsederken ABD-TC arası yarı-sömürge ilişkisi tarzının bölgedeki diğer ülkelere de örnek olması gerektiğini vurgulamıştır. Bununla beraber Ortadoğu'da onlarca sorun içinde hedeflerine varmada zorlanan ABD emperyalizminin TC'yi daha aktifleştirmeye çalıştığı da bilinmektedir.

TC, İran'la ABD arasında dolaylı görüşmeleri yürütmekte, ABD emperyalizminin yaklaşımını iletmektedir. Bu temelde Abdullah Gül yakın zamanda İran'ı ziyaret etmiştir. Yine TC Suriye-İsrail arasındaki görüşmelerde de arabuluculuk yapmaktadır. TC'nin son dönemdeki Davos şovu ve İsrail karşıtı söylemleri sonucunda Arap ülkelerinde prestiji arttığı için Obama'nın İsrail-Filistin ilişkilerinde TC'nin öneminden bahsetmesi de dikkate değerdir. ABD emperyalizminin politikalarından çıkmayan TC'nin Filistin üzerinde artan sempatisini kullanarak ve dost görünerek İsrail'in çıkarları doğrultusunda politik baskı yapması mümkündür.

Sonuç itibarıyla, söylemde belirli değişimlere karşın ABD emperyalizminin TC'ye yönelik yaklaşımında özde bir farklılık bulunmamaktadır. Ülkemize ve bölgeye yönelik yeni saldırganlıkların planları yapılmakta ve TC'ye önümüzdeki döneme dair görevleri iletilmektedir. Bunun yanı sıra bu gezi kamuoyunda diplerde gezinen ABD'nin prestijinin yeniden yükseltilmesinde ve Obama üzerinden sempati yaratılmasında, bir halkla ilişkiler örneği olarak ele alınmış ve etkili şekilde kullanılmıştır.

Obama dünyanın bir ucuna değil, tarihin çöplüğüne gidecek!

Obama 6 Nisan'da Ankara'ya, 7 Nisan'da İstanbul'a geldi. İstanbul'da ziyareti protesto için biraraya gelen BDSP, ÇHD, DHF, ESP, Halk Cephesi, Halkevleri, Kaldiraç, Marksist Bakış, Odak, Partizan vd. kurumlar saat 12.30'da **Galatasaray Lisesi** önünde **"Dünya halklarının düşmanı, Amerikan emperyalizminin yeni Başkanı Obama, senin de ellerin kanlıdır ülkemizden defol"** yazılı pankart açtı. **"Katil obama ülkemizden defol"**, "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", **"Yaşamın devrimci dayanışma"**, "Üsler sökülün, ABD defolsun" sloganlarının atıldığı eylemde kitle İngilizce ve Türkçe yazılı **"Obama defol"** dövizleri ile Liseden Taksim Tramvay durağına doğru yürüyüşe geçti.

ABD emperyalizminin Ortadoğu'da gerçekleştirdiği katliam ve yağma politikasına karşı hep bir ağızdan sloganlarla karşı duruldu. Tramvay durağına basın açıklamasını **Demet Şahin** okudu. Açıklamanın ardından MHP ilçe teşkilatında bulunan bir grup faşist tarafından sloganlar atılırken kitle **"İşte burası faşist yuvası"** sloganları ile karşılık verdi. Sloganların ardından marşlarla eylem son buldu. (İstanbul)

OBAMA, KÜRTLERİN DOSTU MU DÜŞMANI MI?

Obama'nın Meclis'te yaptığı ve "Türkçe dışında bir dil" kullanmayı "tercih ettiği" 20

dakikalık konuşmasında TRT 6 açılışını övdü ve azınlık haklarından bahsederek Kürt ulusal sorununa gönderme yaptı. ABD'de siyahlara uygulanan ayrımcılıktan ve siyahların elde ettiği haklardan bahsederek bir paralellik kurdu. Kürt ulusal mücadelesinin azınlık haklarına indirgenmesini bir yana bırakarak dahi Obama'nın Kürt ulusal sorununda halkımızın çıkarları doğrultusunda bir yaklaşım sunduğunu düşünmek mümkün müdür?

TC ordusunu silahlandırarak, NATO toplantısında TC'yi öven, TC'nin AB'ye girişini NATO'da savaşmasıyla benzeştiren Obama'nın Kürt halkına verdiği en net mesaj PKK'yi terörist olarak nitelendirmesi ve düşmanı olarak

Onun da hayalleri vardı!

Belki de her şey, zaman zaman gülüp dalga geçtiğimiz bir Türk filmi gibi başlamıştı. Ama İstanbul Etiler'de bir çöp konteynırında korkunç bir halde bulunan cesete acı bir şekilde sona erdi. 17 yaşındaki lise öğrencisi **Münevver Karabulut**, sevgilisi tarafından öldürülmüş ve çöp kutusuna atılmıştı.

Aşçı bir babanın ve ev kadını MS hastası bir annenin kızı olan Münvever, devlet okulunda okuyan ve hem üniversiteye dair hem de geleceğine dair hayalleri olan yüz binlerce genç kadından biriydi. Bir kafede tanıştığı **Cem Gariboğlu** isimli gençle tanıştığında hayatında önemli bir değişim olmuştu ancak zengin oğlan, genç yoksul kızın ölümsüz aşkı tiptemesi onlara uymadı. İlişkilerinin başlamasından 4 ay sonra Cem Gariboğlu, Münvever'i (kimi iddialara göre ilişkiye girmek istememesi üzerine) öldürdü. Yaşamı ya da ölümü hakkındaki kararı verecek kadar sahipsizmişti demek ki Cem onu. Bu arada Cem TMSF tarafından el konulan Sümerbank'ın eski ortaklarından, Burgaz Rakı'nın şimdiki sahiplerinden **Mehmet Nida Gariboğlu** ile 38 yaşındaki Makbule Tülay Gariboğlu'nun dört çocuğundan ikincisi. Ünlü işadamı Hayyam Gariboğlu'nun yeğeni, emekli hâkim Kasım Gariboğlu'nun torunu. Yani öldürmek için yetki aileden geliyor ve yakalanmaması da hiç şaşırtıcı değil.

Ama sadece bu kadar değildi bu öykü. Münvever'in cesedinin çöp konteynırında bulunmasının ardından ailenin yaşadığı acı ve

öfke, Cem Gariboğlu'nun bir türlü bulunamayışı nedeniyle gittikçe artıyor. Üstelik, oğullarının işlediği cinayetin kalıntılarını temizleyen ve onu kaçıran ailesinin derhal serbest bırakılması ise bu acı ve öfkeyi bir kez daha katlıyor. Babasının üzerindeki pantolonu da dahil beş katlı lüks evin her yanında silinmiş kan izleri ile Münvever'inkiler tutarken, anne ve baba Gariboğlu gözaltına alındıktan hemen sonra serbest bırakıldı.

Bolu'nun Mengen ilçesi Gökçesu Beldesine bağlı Kayabaşı Köyünden olan baba Süreyya Karabulut, kızını kendi elleriyle toprağa verirken bu işin peşini bırakmayacağını söylüyordu. Ve dediği gibi yaptı, ancak cinayetten hemen sonra katil Cem Gariboğ-

lu'nun Ataköy Marina'dan bir yelkenliyle ortadan kaybolduğu bilgisi dışında alınan bir sonuç bulunmuyor.

Bu durumlarda yani burjuvaların suçlarının yargılanması konusunda devlete güvenmek için yüzlerce neden sayılabilecekken Münvever'in katili ve yardımcıları konusunda da bir sonuç alınmayacağını görmek için kör olmak gerekir.

Ancak bu yargının peşini bırakmak anlamına gelmez tabii ki. Ailesi ve Münvever'in dostları da bunun için çalışıyorlar. Vali Güler ise, ailesinin ve kamuoyunun duyarlılığını anladığını söyleyerek, katilin yakalanması için özel bir ekip kurduklarını açıklıyor. Konunun üzerinde hassasiyetle durmaktalardı. **Bu sözler üzerine Münvever'in babaannesinin söylediği gibi "ilahi adalete" güvenmek daha "mantıklı" ve "sonuç alıcı" geliyor insana(!)**

"Özgürlüğünün son günleri"

Münevver'in ailesi ve arkadaşları bu cinayetin Emniyet'in tozlu raflarına kaldırılmaması için ellerinden geleni yapıyorlar. En son katilin yakalanması için Münvever'in okulundan

cesedinin bulunduğu Etiler'e kadar yürüyüş gerçekleştirdiler. Yürüyüşe katılanlar "**Meleğimiz rahat uyu**", "**Katil Cem**", "**Cem, özgürlüğün son günleri. Az kaldı**" yazılı dövizler taşıdılar. Daha sonra lisenin önünden Münvever Karabulut'un cesedinin bulunduğu Etiler'e yürümek isteyen gruptakilere önce polis izin vermedi. Lisenin önüne gelen Münvever Karabulut'un babası Süreyya Karabulut, acısının çok büyük olduğunu söyledi. Baba Karabulut, "Yürümek önemli değil, önemli olan anmak. Sözü bittiği bir noktadan sonra hiçbir şey diyemem" dedi. Karabulut, daha sonra, lise önünde toplanan kalabalık gruba seslenerek, Münvever'e ve kendilerine verdikleri destekten dolayı teşekkür etti. Süreyya Karabulut, daha sonra da kızının cesedinin bulunduğu Etiler'deki olay yerine yürüyüşe geçti. Polisin izin vermediği lise öğrencileri de daha sonra gruplar halinde baba Karabulut'a katıldılar. Etiler'deki Dilek Yıldız Sokak'a giden öğrenciler ve vatandaşlara, yoldan geçen araç sürücülere de korna çalarak destek verdi.

Münevver Karabulut'un parçalanmış cesedinin bulunduğu ve bugün çiçeklerle süslenen çöp konteynerinin önüne gelen Süreyya Karabulut ile arkadaşları konteynere çiçek bıraktılar. Süreyya Karabulut, basın mensuplarına burada yaptığı açıklamada, "suçlunun peşinde değil, suça iştirak edenlerin peşinde olduğunu" ifade ederek, "Suça iştirak eden insanlar nerede?" dedi.

Yorumsuz...

* İzmir'in Kınık ilçesinde bir lisede müdür yardımcısı olarak görev yapan kadın öğretmen M.Y. okul müdürü hakkında kendisini darp ettiği iddiasıyla şikayette bulundu.

E.S'nin kendisine yumruk attığı iddia eden M.Y olayın müdür hakkında daha önce kaymakamlığa yaptığı bir şikayetten ötürü kaynaklandığını ileri sürdü.

* Kadın cinayet davalarında tartışma yaratacak bir mahkeme kararı daha. İzmir 1. Ağır Ceza Mahkemesi, eşi Serap Himmetoğlu'nu 14 yaşındaki kızının gözleri önünde boğazını keserek öldüren **Andan Himmetoğlu**'na, eşinin ölmeden önce kendisine ettiği küfürü "**ağır tahrik**" indirimi saydı. "**Kasten tasarlayarak adam öldürmekten**" ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası ile yargılanan Himmetoğlu, son duruşmasında verdiği ifadede eşinin kendisini aldattığından şüphelendiğini belirterek, kendisine küfür ettiğini öne sürdü. Mahkeme küfür edilmesini "Ağır tahrik" sayarak zanlı Himmetoğlu'nun cezasında indirim yaptı.

* Bitlis'in Tatvan İlçesi'ne bağlı Kıyıldüzü (Kızvak) Köyü'nde genç bir kadın ekmek pişirdiği sırada tandıra düşerek yaşamını yitirdi.

Edinilen bilgilere göre, Tatvan'a bağlı Kıyıldüzü (Kızvak) Köyü'nde ekmek yapmak için tandırını yakan P.Ç. isimli genç kadın ekmek pişirdiği sırada dengesini kaybederek kafa üstü kızgın ateşin içine düştü ve hayatını kaybetti.

Edinilen bilgilere göre, Tatvan'a bağlı Kıyıldüzü (Kızvak) Köyü'nde ekmek yapmak için tandırını yakan P.Ç. isimli genç kadın ekmek pişirdiği sırada dengesini kaybederek kafa üstü kızgın ateşin içine düştü ve hayatını kaybetti.

yerlerde kadınların ifadesi alındığında hemşireler ve kadın örgütlerinde çalışan bir kadın bulunuyor olacak. İkinci bir mağduriyet sürecini yaşamıyor olacaklar" diye konuştu.

Antalya Sosyal Hizmetler İl Müdürlüğü'nün, ülke genelinde yaptığı bir araştırmanın sonuçlarına göre her gün ortalama 2 kadının tecavüze uğruyor. Emniyet verilerine de dayanan araştırmada, tecavüzün yanı sıra, her gün 62 kişinin de aile içi şiddete maruz kaldığı belirtildi. Yine bu araştırmaya göre ülkemizde her 3 kadından biri fiziksel şiddet görüyor. (**H. Merkezi**)

Pippa Bacca birinci yılında...

ya'dan yola çıkan ve 31 Mart 2008 tarihinde Kocaeli'nin Gebze İlçesi'nde tecavüz edilerek öldürülen İtalyan Sanatçı Pippa Bacca ölümünün birinci yılında çeşitli etkinliklerle anıldı.

Sırt Çantamı Alıp Yola Düşmek İstiyorum Düş Yola Doğa Aktivistleri Grubu ve FOSİL, Bacca için Kadıköy İskelesi'nden Balıkkayalar'a yürüdü.

Gruptan **Murat İrfan Ağcabey**, Pippa Bacca olayından herkesi olduğu gibi kendisini de sorumlu gördüğünü belirterek, Bacca'nın yarım kalmış yolculuğunu tamamlamak adına bu yürüyüşü gerçekleştirdiklerini söyledi. Ağcabey, "Pippa Bacca neden öldürüldü kısmına takılmıyorum. Onu öldüren kişiye de takılmıyorum. Sistemin onu niye öldürdüğüne üzülüyorum. Burada suçlu aramak gerekirse kendimi suçlu görüyorum en başta. Kendimden başlıyorum" diye konuştu.

Ağcabey, yürüyüşün öz olarak Pippa Bacca'ya tecavüz eden anlayışa karşı bir tepki ey-

lemi olduğunu söyledi.

Yine yönetmen **Bingöl Elmas** da siyah gelinlikle Pippa'nın kaldığı yerden yürüyüşüne devam etti. Bir yandan yolculuğu kameraya kaydeden Elmas Bianet'e verdiği röportajda, "Etrafı savaşlarla çevrili bir ülkede yaşayan biri olarak barış hepimiz için gerekli, aynı şekilde insanlara güvenmek de öyle. Bacca'nın bu iki mesajı beni yola çıkardı" diye konuştu. Bacca'dan en son haber alınan yerden yani Gebze'den başladığı yolculukta Ankara, Nevşehir, Niğde, Adana, Vanos ve son olarak Antakya'ya giden Elmas; "Yadırganıyorsunuz. Önce ne olduğunu anlamıyorlar. Bir kısmı yolda çalışan kadın, seks işçisi sanıyor diğeri deli olduğumu düşünüyor. 92 yaşındaki teyze biz oradan geçerken telefon edecek kimsesi olmadığı için bizi evine çağırıyor. Sohbet ediyoruz. Pazarcular evlerine dönmek üzereyken kamyonlarına alıyor, memleket gündemi konuşuyoruz. Kendi hikayelerini anlatıyorlar.

Bir kamyon şoförü beni kamyonuna almasının sorun olduğunu düşünüp evine eşiyle tanışmaya çağırıyor. Yol kenarında havuç toplayan mevsimlik işçilerle sohbet ediyoruz. Seks işçisi sananlar çeşitli tekliflerle geliyorlar. Ama çok ölçsüz olduklarını söyleyemem. İletişim kurarak asıl meseleyi anlatıyoruz."

Bingöl Elmas kimdir?

1976 Erzurum doğumlu. Samandıra Lisesi, 1994, Marmara Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü 1998 mezunu. 1998-2001 yılları arasında ulusal yayın yapan çeşitli televizyon kuruluşlarında muhabirlik ve haber programlarında yönetmen asistanlığı yaptı. Belgesel Sinemaçılar Birliği Üyesi. 2001 yılından beri Türkiye Belgesel Sinemaçılar Birliği'nde halkla ilişkiler ve ulusal-uluslararası festival komitesi üyesi olarak çalışıyor.

BEKEV'li kadınlara saldırı

5 yıldır İzmir'in Buca semtinde kadın çalışması yürüten BEKEV'li (**Buca Evka-1 Kadın Kültür ve Dayanışma Evi**) kadınlar Belediye'nin kendilerine gösterdiği yeni yerlerine taşınmak isterken, taşınılacak mekanın mahalle muhtarlığına ait olduğunu söyleyen mahallenin yeni muhtarı Fuzuli Akcan ve çevresindeki kişiler tarafından saldırıya uğradı. 2 Nisan günü BEKEV'in ofisini basan mahalle muhtarı Fuzuli Akçan ve beraberindeki 50 kişilik grup derneğin eşyalarını tahrip etmekle kalmadı BEKEV'li kadınlara da saldırdı. Yaşanan bu olayın ardından açıklama yapan dernek başkanı **Haşime Akbak** bu olayın bile kadına yönelik şiddetin boyutunun bir göstergesi olduğunu belirtti. Kadınların bugün artık sadece aile içi şiddete maruz kalma-

dıklarını söyleyen Akbak buna örnek olarak güpegündüz 50 kişilik bir grupla, pervasız küfürler eşliğinde basılan BEKEV'i ve saldırıya uğrayan dernek üye ve yöneticilerini gösterdi.

Yaşanan saldırı olayından sonra BEKEV'li kadınlar ve çeşitli kadın örgütleri **3 Nisan 2009'da** Buca Evka-1'de protesto amaçlı bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Derneği basan muhtar Fuzuli Akçan da yapılan eyleme katılarak BEKEV'den özür diledi. Basın açıklamasında konuşma yapan Haşime Akbak 5 yıldır kadına yönelik şiddet, kadın hareketi başta olmak üzere hep kadınlar için çalıştıklarını söyleyerek toplumumuzda kadınların ezildiğini söyledi ve mücadelelerine devam edeceklerini belirtti. (**İzmir**)

"Tecavüz Kriz Merkezleri" kampanyası

Cinsel Şiddete Karşı Kadın Platformu, cinsel şiddete uğrayan kadınlara destek vermek amacıyla "**Tecavüz Kriz Merkezleri**" kurulması kampanyası başlattı. Kampanyanın hedefi kriz merkezlerini Meclis gündemine getirebilmek.

Kampanya yürütücülerinden **Esen Özdemir**, tecavüze cinsel şiddete karşı mücadele etmek istediklerini söyledi. Amargi ile koordineli bir çalışma yürüttüklerini belirten Özdemir, bu süre içinde cinsel şiddete, taciz ve tecavüze karşı neler yapılabileceğini tartıştıklarını söyledi. Kampanyaya ilişkin mahallelerde kitle örgütleri ile birlikte forumlar düzenleyeceklerini vurguladı.

Özdemir, ayrıca tecavüz konulu tiyatro oyunu hazırlığı içerisinde olduklarını belirte-

rek, "Medyada, cinsel şiddetin pornografik bir şekil yer alması için kadın köşe yazarları ile bir araya gelip bunu tartışacağız. Ayrıca avukatlar, psikologlar, jinekologlar ve adli tıp uzmanları ile birlikte tecavüz kriz merkezlerinin Türkiye'de yasal olarak taleplerimizin oluşması ile ilgili çalışacağız" dedi. Kampanyanın 25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Hayır Günü'ne kadar süreceğini belirten Özdemir, Türkiye'de kadınların tecavüze uğradıktan sonra polis karakolu ve savcılığa gittiğini rapor almak için Adli Tıp'a gitmek zorunda kaldıklarını hatırlattı ve "Kadınlar buralarda karşılaştıkları erkek tavırlarla ve sorularla tecavüzün daha beterini yaşıyorlar. Tecavüz kriz merkezleri olduğunda kadınlar tek bir yere başvuracaklar. Bazı

"Toplumsal cinsiyet eşitliği için 4 adım"

Selis Kadın Derneği, "**Toplumsal Cinsiyet Eşitliği İçin 4 Adım**" projesi kapsamında Nisan ayı boyunca 8 seminer düzenleyecek. Peyas, 500 evler, Sanayi ve Barış mahallelerinde yaşayan 200 kişiye verilecek seminerlerde, toplumsal cinsiyet konusunda hem kadınlar hem de erkekler bilgilendirilecek.

Dernek yöneticisi **Harika Pe-**

ker, projenin amacının hem Türkiye hem de Diyarbakır'da yaygın toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda farkındalık yaratmak olduğunu belirterek, "Özellikle göç almış ve toplumsal cinsiyet eşitsizliğinin yaygın olduğu bölgelerde hem erkeklerle hem de kadınlara yönelik seminerler düzenleyeceğiz. Her mahallede 25 kadın, 25 erkek olmak üzere toplam 200 kişiye eği-

tim seminerleri vereceğiz" dedi.

Seminerlerde, namus, kadın katliamları ve kadına yönelik şiddet konularını da işleyeceklerini kaydeden Peker, "Çünkü kadın genellikle geri toplumsal değer yargılarıyla değerlendiriliyor. Eve kapalı ve kentsel sosyalleşme olanaklarından yoksun bir yaşam sürdürmek zorunda kalıyor. Yaşamı sadece ev işleri ve çocuk bakımı ile

geçiyor" şeklinde konuştu. Peker, bu projenin sadece kadınlara yönelik olmadığını aynı zamanda erkeklerle de yönelik olduğunu ifade ederek, "Seminerlerimiz sadece kadına değil erkeğe de eğitimler vereceğiz. Çünkü genelde baba, koca veya erkek kardeşleri tarafından şiddete maruz kalıyor. Bunun erkeklerle de yönelik yapmamızın amacı da erkeği de bilinçlendi-

rerek onlarda da toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda bir farkındalık yaratmaktır" dedi. Peker, bu proje kapsamında 4 bin adet broşür bastırıldığını kaydederek, "Broşürlerimizi Kürtçe, Türkçe ve İngilizce olmak üzere 3 dilde bastırdık. Bu proje kapsamında broşürlerimizi belirlediğimiz 4 mahallede dağıtacağız" diye konuştu.

(**H. Merkezi**)

Strasbourg Anti-NATO eylemlerinin ardından

Eylül 2008'den itibaren hazırlıklarına başlanan NATO Karşıtı Kamp, savaş makinesi şahsından emperyalizme karşı yoğun bir mücadele sürecini bir başkasına devrederek 5 Nisan'da sona erdi. ATİK, emperyalizme ve her türden gericiğe karşı savunduğu dünya halklarının kurtuluş mücadelesinin gereği olarak süreçte üzerine düşeni yapmaya çalışarak Ekim ayının ikinci haftasından itibaren Strasbourg NATO Karşıtı Koordinasyon'da yer aldı.

Eylül 2008'den itibaren hazırlıklarına başlanan **NATO Karşıtı Kamp**, savaş makinesi şahsından emperyalizme karşı yoğun bir mücadele sürecini bir başkasına devrederek 5 Nisan'da sona erdi. ATİK, emperyalizme ve her türden gericiğe karşı savunduğu dünya halklarının kurtuluş mücadelesinin gereği olarak süreçte üzerine düşeni yapmaya çalışarak Ekim ayının ikinci haftasından itibaren **Strasbourg NATO Karşıtı Koordinasyon'da** yer aldı.

Devletin saldırısı ve NATO karşıtı direniş hazırlığı

Alternatif Köy'ün açılışından itibaren toplantılar, yasal ve korsan sokak eylemlere vb. tahammül edemeyen kolluk güçleriyle çatışmaların ardı arkası kesilmedi. **1 Nisan Çarşamba** günü sınırın içeri alınmayanlarla ilgili protesto eylemi için Gümrük Köprüsü'nü tutma eylemi, **2 Nisan Perşembe** günü baskılara karşı yapılan yürüyüşün ardından Alternatif Köy'e girmeye teşebbüste bulunan Çevik Kuvveti geri püskürtmek üzere girişilen çatışma, **3 Nisan'da** Köy yakınlarında meydana gelen olaylardan yola çıkarak Köy'e yapılabilecek olası bir müdahaleyi engellemek için kamp girişinde oluşturulan barikatlar vb. devletin "güvenlik" güçlerinin **4 Nisan'da** kullanacakları şiddetin dozajının da habercisiydi. **Nedir ki devlet terörü, dozajı ne denli olursa olsun yapılacakların hazırlıklarını engellemeyi başaracak güce sahip değildi.** Zira Cumartesi sabahı saat 06.00'da, yaklaşık 20.000 eylemci 10-15 kişilik gruplar halinde blokaj eylemlerini yapacakları bölgelere yakın bir yerde konaklayarak hazır halde beklemekteydiler bile. Yürüyüş esnasında Köy'e olası bir saldırıya karşı da önlemler alınmıştı. Cuma'yı Cumartesi'ye bağlayan gece boyunca

Elinde halkların kanı olan NATO'nun 60. kuruluş yıl dönümünde, protestolar ve eylemler günlerce sürdü.

barikatlar oluşturuldu.

4 Nisan Yürüyüşü

4 Nisan Cumartesi saat 10.00'da, **Partizan, ATİK, YDG ve Yeni Kadın**'in da içinde yer aldığı **Anti-Emperyalist Blok** ile çeşitli revizyonistlerin oluşturdukları **Anti-Kapitalist Blok** Alternatif Köy'den Avrupa Köprüsü'ne doğru yürümek üzere kortejlerini oluşturup harekete geçti. Avrupa Köprüsü istikametine doğru giderken, saat 10.20 civarında köprünün yakınlarına barikat kuran polisle çatışmaktan yana olmayan ve protestosunu dans ederek dile getiren yaklaşık 1500 kişilik

pasif göstericinin gaz bombası yağmuruna ve tazyikli suya tutulduğunu öğrenildi. Anti-Emperyalist Blok ile Anti-Kapitalist Blok'un birinci köprüye vardığı saatte, Çevik Kuvvet köprü başını kesmiş, göstericiler ise geriye doğru yol alıyorlardı. Saat 11.00'de, kitlenin dağılmasını engellemek üzere çaba harcayan Anti-Emperyalist Blok, yasal haklarını kullanarak Avrupa Köprüsü'ne doğru polis barajına rağmen yürüdü. Bu birinci köprüdeki çatışma, barajın açılmasını zorlayarak çatışanlarla başladı. Burada bir saatten fazla süren çatışmanın ardından Çevik Kuvvet barajı açılmış, Anti-Emperyalist Blok'un direnişle güven kazanan yaklaşık 5 bin kişi Avrupa Köprüsü'ne doğru yürüyüşe geçmişti.

Ren Nehri'nin Almanya yakasında toplanan kitle, Fransa cephesindeki gelişmeleri nehrin Almanya ve Fransa yakalarında bulunan ATİK faaliyetçilerinin koordinasyonu sonucu, daha ilk köprü üzerinden çatışmalar başlarken öğrendi. Fransa cephesindeki kitle köprüye vardığında, Almanya cephesindeki kitlenin de köprü başına gelmesi beklendi. Nedir ki Almanya cephesinde köprüye doğru yürümeyi kabul edenlerin sayısı, mitingde kalmayı tercih edenlerden daha azdı ve bunlar da ek jandarma barajına takılmışlardı. Hedef, Almanya cephesindeki kitlenin köprüden geçerek Fransa'daki yürüyüşe katılmasıydı. Bu bakımdan Almanya cephesinden bir zorlama yaratıp Fransa'dakilerin desteğiyle Fransa'ya girmelerini sağlamak doğru olmalı. Genellikle pasifistlerden oluşan Almanya cephesindeki kitle bir zorlamaya girişmeyince, Anti-Emperyalist Blok temsilcileri, çevik kuvvetin geriden güç biriktirdiğini de göz önünde tutarak geri çekilip Port-du-Rhin'deki mitingde katılma kararı aldı.

Yoğun gaz bombaları altında kitle, miting alanına girmeyi başardı. Çatışmaların ardından NATO Koordinatörü Niel, "*Burası Cennet olmadı çünkü ölü olmadı. Burası Seattle*

veya Heiligendamm olmadı çünkü yaralı sayısı azdı" şeklinde ifade etti Salı günü verdiği demeçte yaşananları. Ve ekledi: "*Bunu başarmamızın sebebi, direkt temastan kaçınıp kitleyi gaz bombalarıyla yönlendirmeyi tercih etmemizdir.*" "*Strasbourg'un her yerinde bu tür olaylar patlak verebilirdi. Bizim için önemli olan NATO zirvesinin olduğu bölgeyi korumaktır. Bu da bir yeri feda etmemizi beraberinde getirdi. Bu yer, Port-du-Rhin idi*" diyerek demecini sonlandırdı. Buradan anlaşılıyor ki ne pahasına olursa olsun ve şiddetin dozajı ne denli yüksek olursa olsun, kitleleri Strasbourg'un doğusuna, yani Port-du-Rhin semtine kilitleyeceklerdi. Zira aynı sebepten dolayıdır ki, yürüyüşten Alternatif Köy'e gidecek yolları kapatarak herkesi yürüyüşe kanalize ediyorlardı.

On binlerin yürüyüşü, belirli bir noktada yeni bir baraja takıldı. Bu kez devlet, yanan Gümrük Bürosu ve bir hoteli gerekçe göstererek, "alevler kontrol altına alınana kadar geçit verilmeyeceğini" belirtti. Kitle yolun yeniden açılmasını beklerken geriden gelen çevik kuvvet kitlenin hareket alanını daha da daraltarak saldırıya hazırlandı. Kortejin önünde ise verilen süre dolmasına rağmen açılan yol değil, gaz bombalarının tetikleri vardı. Kitle bu defa hem önden, hem arkadan, sağdan ve soldan çıkış yolu olmayan bir alanda gaz bombaları altında boğulmakla yüz yüze kaldı. Kısa bir süre sonra kitlenin dağılması için polisler tarafından dar bir alan açıldı. Demokratik haklarını kullanarak yürüyüşe katılan binlerce insan adeta savaş esiri muamelesi görenek alandan çıkarıldı. Alternatif Köy'den gelenler buradan Köy'e doğru yürüdüler.

Üç neden, bir başarı...

Yürütülen çalışmalarda ATİK olumlu bir iz bıraktı. Bunun üç nedeni vardı. **Birincisi;** ATİK'in Köy çalışmasında oldukça önceden yer alması ve bu vesile ile yerel kurumlarla tanışarak karşılıklı güvenin oluşması. **İkincisi;** gerek yürütülen tartışmalarda gerekse de direnişlerde gösterilen örgütlü ve militan duruş neticesinde güven vermiş olması. **Üçüncüsü;** bu çalışmaya tüm güçleriyle katılmış olması ve bu vesile ile eylemlerin örgütlenmesinde, değerlendirilmesinde ve derslerin çıkartılarak yeniden örgütlenmesinde tüm bünyesinin fikirlerini alması. Bir başka deyişle, ATİK'in bu çalışmayı **YDG'nin** genç dinamiğiyle, **Yeni Kadın**'in politik ataklığıyla, **ILPS'nin** mücadele perspektifiyle, **IMA'nın** enternasyonal vizyonu ile, **Grup Haykırış** ve **Grup Şiar**'in devrimci coşkuyla harmanlayarak başarıya ulaştığı ifade edilmelidir.

Psikolojik baskı ve burjuva demokrasisi gerçeği

Köy'ün giriş noktalarında çevik kuvvet blok oluşturarak girişleri yasaklayıp, çıkışla-

rı ise sadece kimlik kontrolü ve üst arama (ya da araçları arama) gerçekleştirme şartı ile izin vereceğini açıkladı. Hukuk Birimi üzerinden talimat yollayan kolluk güçleri, "gece 12.00'ye kadar herkes dağılacak ve sadece ismini bize kaydetmek şartıyla temizlik yapacak olanlar kalabilir" diyerek Köy'dekileri tehdit etti. Kitle tüm bu tehditlere rağmen toparlanarak Köy'den ayrılmaya başladı. Materyalleri ile Köy'den ayrı-

lanların üzerlerinde ve araçlarında yapılan aramalarda ATİK de dahil birçok demokratik kurumun flama, pankart vb. propaganda araçlarına el konuldu. Yine yüzlerce kişi Köy çıkışından gözaltına alındı.

İşte sözde demokrasi beşiği bir emperyalist ülkenin merkezi şehirlerindeki geçici OHAL buna benzerse gerek...

(ATİK Haber Merkezi)

Londra'da on binler sokaktaydı!

Yaşanan mali kriz, ardından gelen işsizlik, giderek artan yoksulluk ve devletin sürekli bankaları kurtarma planları ile halkın emeğini heba etmesi İngiltere halkının öfkelerini her gün biraz daha kabartırken Londra'da 2 Nisan'da "**Küresel Finans Krizi**" başlığı altında gerçekleştirilen G-20 Zirvesi halkı sokaklara döktü.

28 Mart'ta G-20 karşıtı ilk büyük kitlesel eylem gerçekleştirildi. "İş, Adalet ve

kaları Dağıt" sloganıyla yaptığı çağrı sonucu öğle saatlerinde İngiltere Merkez Bankası önünde toplanan kitle tarafından yapıldı. Polis tarafından meydana çembere alınan kitle ara sokaklarda sıkıştırıldı ve çıkmalarına izin verilmedi. Öfkelenen bir grup polis kordonunu aşarak Royal Bank of Scotland'a saldırdı. Camlarını kırdıktan sonra içeri girip bilgisayar, yazıcı gibi teknik teçhizatı sokaklara ve polisin üzerine

İklim" sloganıyla "**Put People First-Halkı öncelik al**" bileşenleri tarafından yapılan çağrı ile ilerlerinde **Partizan, Göçmen İşçiler Kültür Derneği** ve **Dayanışma Merkezi** gibi Türkiyeli grupların da yer aldığı, on binlerin sokağa döküldüğü eyleme yaklaşık 50 bin kişi katıldı ve gerçekleştirilen yürüyüşün ardından eylem sona erdi.

Hafta boyunca yaşanan irili ufaklı eylemlerin ardından ikinci büyük kitlesel eylem **1 Nisan'da** gerçekleşti. Sabah saatlerinde ABD Konsolosluğu önünde bulunan kitle burada iki saate yakın bir protesto eylemi gerçekleştirdi. Obama'nın Londra'da ikili görüşmeler yaptığı esnada Konsolosluğun önünde halk, savaş karşıtı sloganlar atarak Obama'nın da diğerlerinden farklı olmadığını haykırdı. Protesto sonrasında toplanan 10 bine yakın kitle Londra merkezinde bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Ardından 2 farklı eylem daha gerçekleştirildi. İklim değişikliğine karşı protesto eylemi yapan 4 binin üstünde kitle, 12 saat boyunca **European Climate Exchange** binası önünde çadır açtı, Londra'nın finans merkezi olarak bilinen bina böylelikle 12 saat boyu işlevsiz kılındı. Polis kampı dağıtmak için birçok defa saldırıya kalktı, ancak başarılı olamadı ve protesto gecenin geç saatlerine kadar sürdü.

Son eylemlilik ise anarşistlerin "**Ban-**

(ATİK Haber Merkezi-Londra)

İngiltere'de fabrika işgali

Belfast, Essex ve Londra'da Visteon'a ait fabrikalarda işten atılan işçiler, fabrikayı işgal ettiler.

İngiltere'nin Belfast, Essex ve Londra kentlerinde Visteon yedek parça imalatı yapan ve Ford şirketinin işçilerinin Ford ile yaptıkları sözleşmeler ile çalışmaya devam ettiği Visteon'a ait fabrikalarda emekçiler ani bir şekilde işten atılmaları sonucu üç fabrikayı da işgal ettiler.

Londra'nın Enfield bölgesinde bulunan fabrikada **31 Mart**'ta yönetim, yaptıkları 6 dakikalık bir "toplantı" ile 70'in üzerinde işçiye işten çıkarıldıklarını, derhal fabrikayı terk etmelerini, bırakın tazminatı maaşlarını dahi alamayacaklarını ve özel eşyalarını ertesi sabah gidip alabileceklerini bildirdi. Bunun üzerine büyük bir şok ve aşığılanma yaşayan işçiler, birkaç gün önce greve giden **Essex-Basilidon** ve **Belfast** şubesinin işçileriyle ilişkiye geçtikten sonra kendi fabrikalarını işgal

kararı aldı. 1 Nisan sabahı özel eşyalarını almak üzere fabrikaya giden işçiler, fabrikanın kilitli olduğunu görünce daha da öfkelenдилer ve fabrikayı işgal ettiler. Bazı işçilerin 40 yıldır çalıştığı fabrika Ford tarafından Visteon'a işçiler mevcut sözleşmeleriyle devredilmişti. Şimdiyse fabrikalarını Türkiye'ye taşıma kararı alan ABD merkezli Visteon yönetimi yüzlerce işçiyi hiçbir tazminat veya maaş ödemedi işten attı.

6 Nisan'da işgalci işçilerin de içinde bulunduğu bir **kitle toplantısı** yapıldı ve işçiler hem de gösterilen dayanışma sayesinde kararlı ve azimli olduklarını bildirdi.

3 Nisan'da polisle birlikte icra ekipleri işçileri fabrikadan çıkarmak üzere fabrikaya gittiklerinde işçile-

rin ciddi direnişi ile karşılaşınca bu girişimlerinde vazgeçerek geri çekilmek zorunda kaldı. **6 Nisan**'da ise işgalden sorumlu görülen iki işçi mahkemeye çıkarılarak hapis cezası ile yargılanmaları talep edildi, fakat mahkeme tarafından bu talep geri çevrilerek temsilciler serbest bırakıldı.

Direnişi zor ile aşamayacağını anlayan patronlar, bir gün önce hapsedilen işçileri talep ettikleri birinci derece sorumlu ile masaya

oturma kararı aldı. 7 Nisan'da sendika temsilcisi ile birlikte ABD'ye giden sorumlu 8 Nisan'da Visteon yönetimi ile toplantı yaptı.

İşgal alanında yaptığımız görüşmelerde henüz toplantının gerçekleşmediğini, saat farkı nedeniyle 8 Nisan'da geç saatlerde sonuç alın-

cağı, hak ve talepleri tam anlamıyla yerine getirilmediği takdirde işgale devam edecekleri bildirildi.

Bizler de **Londra Tohum Kültür Merkezi** olarak Visteon işçilerinin bu haklı ve örnek direnişlerini destekliyoruz ve selamlıyoruz!
(Londra TKM çalışanları)

İşçiler ve emekçiler: "Krizinizin faturasını biz ödemeyeceğiz!"

Avrupa'nın diğer alanlarında olduğu gibi Almanya'da da Frankfurt ve Berlin merkezli protesto yürüyüşleri ile kriz protesto edildi. 15 binden fazla kişi, Frankfurt'un iki noktasından başlamak üzere **"Ekonomik krizin faturasını biz ödemeyeceğiz!"** sloganını haykırdı.

Saat 13.00'teki yürüyüş, Frankfurt istasyonu ve Bockenheime'dan olmak üzere iki koldan başlayarak tarihi Römer alanında son buldu. Hava koşullarının kötü olmasına rağmen katılım beklenenden üstünde olması dikkat çekti.

Yürüyüşe **MLPD**, Sol

Parti, **DKP**, Anti-Fa ve çeşitli sendikal kurumlar da katıldı. Türkiyeli demokratik kitle örgütleri arasında **ATİK**, **ADHK**, **AGIF**, **BIRKAR**, **DİDF**, **YDG** ve Yeni Kadın bulunuyordu.

"Bankaların ve tekellerin gücünü kıralım", "Anti-Anti Kapitalista", **"Buradayız haykırıyoruz, çünkü eğitim hakkımız elimizden alınıyor"**, "Faşizmi besleyen kapitalizm ve kurtuluşun mücadelesi enternasyondur" gibi Almanca sloganlar atıldı.

NONATO Bloku da, tüm işçi ve emekçileri Strasburg'da yapılan NATO karşıtı eylemlilere çağır-

dı. Aralarında **ATİK**'in de yer aldığı blok, yürüyüş boyunca yaptığı konuşmalarla, el ilanları vb. materyallerle, NATO'nun ekonomik krizden bağımsız ele alınmayacağını vurguladı. **ATIF** adına yapılan konuşmada ise, sistem teşhir edilerek, mücadeleyi enternasyonal direnişle geliştirme çağrısı yapıldı.

İşçi ve emekçilerin yanısıra, öğrenciler de alanda yerlerini almışlardı. Aralarında **YDG**'nin de bulunduğu **Frankfurter Jugendbündnis Bloku**, **"Eğitim fabrikaları kapatılsın"** şiarıyla katıldığı yürüyüşte, eğitim sistemini teşhir etti. **YDG** adına yapılan konuşmada, Avrupalı em-

peryalistlerin, eğitim sistemini Bologna Süreci ile özelleştirme adımlarını daha da yoğunlaştırdıkları ve bu projeye karşı tüm öğrencilerin mücadelelerini yükseltmesi gerektiği vurgulandı.

Yürüyüş, Römer alanında yapılan mitingle birlikte devam etti. Miting alanında günün en çok ilgi çeken konuşmacısı Sol Parti temsilcisi olan **Oskar Lafontaine** oldu. Çünkü Lafontaine konuşmasını, kitlenin attığı yumurtalar eşliğinde gerçekleştirmeye çalıştı. Yaklaşık 5 saat süren etkinlik saat 17.00'de sona erdi.

(ATİK Haber Merkezi)

ATİGF 21. Kongresini başarıyla sonuçlandırıldı

ATİGF'in 28-29 Mart'ta Viyana dernek lokalinde yaptığı 21. Olağan Kongresi, geniş katılımı, yoğun tartışmalı ve coşkulu bir şekilde gerçekleştirildi. Kongre, ön hazırlıkları ve çalışmalarını planlandığı üzere, **28 Mart Cumartesi** günü Vorarlberg, Innsbruck, Wörgl, Linz, Neuenkirchen ve Viyana bölgelerden delegelerinin katılımıyla saat

11.00'de başladı.

Aynı gün Viyana'da ATİGF'in de örgütleyicisi olduğu **"Sizin krizinizin bedelini ödemiyoruz"** adlı bir yürüyüş yapıldı. Genel Kurula saat 12.30'da ara verildi ve yürüyüş katılım sağlandı. Yürüyüş sonrası tekrar tartışmalar, mesajların okunması, davet edilen konuşmacıların konuşmalarıyla devam eden Kong-

re, saat 22.00'de siyasi raporun onaylanmasıyla tamamlandı.

29 Mart Pazar günü kahvaltıda sonra devam eden Kongre, faaliyet raporu, mali rapor, yeni organların seçimi, ATİK Kongresine delegelelerin seçilmesi, karar tasarılarının onaylanmasından sonra gelen temenni ve dileklerle başarıyla bitirildi. **(ATİK Haber Merkezi)**

Volkswagen 200 kişinin işine son verdi

Almanya'nın Hannover kentinde **Stöcken**'de fabrikası bulunan

Alman Otomobil üreticisi Volkswagen aracı firma üzerinden çalışan 200 dolayında çalışanın işine son verdi. İşten çıkarılan ve aralarında çok sayıda Türkiyeli'nin de olduğu kitle işten çıkarılmayı protesto etmek amacıyla yürüyüş yaptı. **Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu (ATİF)** tarafından

düzenlenen eylem, Hannover **IG Metall Sendikası** önünde başladı. Kendilerine sahip çıkmayan sendika önünde eylem yapan işçiler **IG Metall** üyelik kartlarını yırtarak sendika kapısına önüne bıraktı.

Karlı havada yapılan gösteriye yaklaşık 150 dolayında kişi katıldı. Daha sonra kent merkezine doğru polis kontrolünde yürüyen Volkswagen çalışanları, işten çıkarılmalarını atıkları sloganlarla protesto etti.

Ardından açık grevine başlayan işçilerin direnişi Almanya çapında büyük bir destek bulmaya başladı. Direnişin süreci ve yapılan tartışmalar sonucunda ise işçilerin tekrar işe alınması olasılığının yüksek olduğu belirtiliyor.

(ATİK Haber Merkezi)

Evrensel Bakış

Gelişmeler uykuları kaçırıyor

Gerek ABD halkının gerekse dünya halklarının, "değişim", "barışçıl bir dünya" gibi vaatlerle iktidara taşınan Obama ile hiçbir şeyin değişmeyeceğini, aksine her şeyin eskisinden daha kötü olacağını anlaması fazla sürmeyecektir.

Zira, ABD emperyalizmi ne dünyanın ne de batı ittifakının (emperyalizminin) öncü gücü olma iddiasından, bir milim bile geri adım atmadı. ABD emperyalizminin, krize paralel olarak artışa geçen, öncü güç pozisyonunu koruma iddiası, bu iddiaya öteden beri eşlik eden askeri saldırganlık politikalarının da, "yeni askeri strateji"lerle artarak süreceğini göstermekte.

Bu "yeni askeri strateji" ile kast edilenin tam olarak ne olduğu da yine, son dönemde peş peşe yapılan

emperyalist zirvelerin hemen arifesinde, Obama'nın, hem kongre üyelerine hem de ABD halkına hitaben yaptığı konuşmayla iyice belirginleşti.

"AfPak" (Afganistan-Pakistan) adı da verilen bu "yeni askeri strateji", öncelikli hedef olarak, Afganistan işgal savaşının genişletilerek sürdürülmesini, bunun yanısıra da Pakistan'ın yeni savaş alanı olarak öne çıkmasını öngörmekte. Bu stratejiye ilişkin yapılan açıklamada, önceki dönemde kullanılan argümanların bire bir ayınları kullanılarak, dünya halklarına dönük çok yönlü ve daha kapsamlı saldırıları meşrulaştırmak adına, yeni bir girişim başlatıldı.

Sadece belli tanımlamalar üzerinde oynanarak yapılan açıklamalar sırasında, halklara dönük yeni saldırıla-

rı meşrulaştırmak adına getirilen iddiaların başında ise, aslında yeni olmayan "dünyanın giderek tehlikeli bir hal aldığı" iddiası bulunuyor.

Ancak bu "tehlikenin", gerçekte halkların, emperyalist işgal vb. saldırılara karşı gerçekleştirdiği direniş olduğu da, yine aynı açıklamalarla birlikte açığa çıkıyor. Aynı açıklamada, Afganistan'ın büyük bölümünün hala direnişçilerin denetiminde olduğu, en yetkili ağızlardan bir kez daha dile getiriliyor.

11 Eylül ile birlikte işgal saldırılarının gerekçesi yapılan El Kaide ve "destekçileri", yine bu süreçte de saldırıların başlıca argümanı olmayı sürdürüyor. Bu destek ise, Afganistan ve Pakistan'a "eşit" olarak dağıtılıyor ve Pakistan artık belirgin biçimde hedef tahtasına oturtuluyor.

Pakistan hedefinin meşrulaştırılmasına dönük çabalar "gizli servisler El Kaide'nin sığınmak için en ideal alan olarak gördüğü Pakistan üzerinden ABD'ye yeni saldırılar planladığını tespit ettiler. Bölge Amerikan hal-

kı açısından artık en büyük tehdit haline gelmiştir" yönlü, toplumda korku yaymaya dönük yalanlarla pekiştirilmeye çalışılıyor.

ABD emperyalizmi işgal cephesini genişletme projelerinin altından tek başına kalkamayacağını da biliyor. Bunun içindir ki, "tehlikeyi", "tüm dünyanın sorunu" haline getirme gayretiyle "bu sadece Amerika'nın sorunu değildir. Uluslararası toplum üst derecede tehdit altındadır" söylemine sarılarak, **korkuyu daha geniş bir alana yaymaya** çalışıyor.

Pakistan'ı "tehdit" olmaktan çıkarmaya "kararlı" olan ABD emperyalizmi, askeri hazırlıkların yanısıra, bir dizi "sivil" girişimi de çoktan başlatmış bulunuyor.

Pakistan'ın alt yapısını onarmaya dönük "önlem" paketleri de, şu günlerde kongreden geçmek üzere. Yani yıkılmakta kararlı oldukları alt yapıyı, yeniden onarmak için "önlemler" bile hazır! Bu "önlemler", Pakistan'da ileriki süreçte çok sayıda okul inşaatı, asker-polis başta olmak

üzere, güvenlik güçlerinin eğitilmesini ve daha bir dizi projeyi kapsıyor.

İşgal savaşlarıyla yıkılan ülkelerin kentlerini yeniden onarma adına gerçekleştirilen bu faaliyetlerin, çok sayıda tekele ihale edildiği, bunların bu "onarma" işlerinden muazzam kârlar elde ettiği, en somut olarak Irak örneğinden biliniyor. Böylece Pakistan hedefiyle birlikte, sadece silah ve petrol tekellerinin değil, inşaat, güvenlik vb. alanlarda faaliyet sürdüren tekellerin kasaları da iyice şişirilmek isteniyor.

ABD emperyalizminin, Pakistan özümlüdeki açıklamaları ve girişimleri, buradaki yağma ve talana başka güçleri ortak etme niyetinde olmadığına, en azından aslan payını kendine ayırmaya çalıştığına işaret eder nitekiyle. ABD emperyalizmi işgallerin yükünü paylaşırma çabasını daha çok da Afganistan, Irak gibi, çıkmaya çalıştığıca iyice saplandığı işgal bataklarına ilişkin sürdürüyor. Afganistan'da esas görev NATO'ya, böylelikle de üye ülkelere veriliyor. **Ancak NA-**

FRANSA

Sarkozy hükümetinin, eğitimde büyük bir yıkımı içeren eğitim politikası, eğitim emekçileri ve öğrenciler tarafından protesto edilme sürdürüyor. Son dönemde yapılan protesto eylemlerinden biri de, 3 Nisan'da gerçekleştirildi. Aralarında ülkenin önde gelen öğretmen ve öğrenci sendikalarının da bulunduğu, 25 örgütün çağrısıyla, Paris'te gerçekleştirilen eylem, binlerce öğretmen ve öğrenci katıldı. Hükümet eğitim yasasına ilişkin bazı maddeleri bir yıl ertelemiş olmasına karşın, eylemler 9 haftadır aralıksız sürüyor.

PERU

Peru'nun Güney Doğusu'ndaki Ayacucho bölgesinde geçtiğimiz hafta Perşembe günü Peru ordusu ve kendilerine Maoist olarak adlandırılan gerilla güçleri arasında bir çatışma yaşandı. Çatışmada 13 asker öldü. Son dönemlerde Peru'nun kırsal alanında devlet güçleri ve gerillalar arasındaki çatışmalar yeniden yoğunlaştı. Açıklama yapan bir Devlet Bakanı bu saldırıları düzenleyenlerin Maoist olduklarını ileri sürdü.

Peru Başbakanı Yehude Simon ise olayı "ordunun ilerleyişi karşısında Aydınlık Yol'un giriştiği umutsuz yanıt" olarak değerlendirdi ve "önümüzdeki yıllarda o bölgenin bu kalıntı teröristlerden temizleneceğine şüphem yok" diye konuştu. Devlet Bakanı bu açıklama yaparken, Ayacucho bölgesine yakın bir yerde gerillaların bir polis karakoluna düzenlediği saldırıda bir polis şefi ve üç polis görevlisi ağır yaralandı ve silah deposu ele geçirildi.

ALMANYA

28 Mart Enternasyonal Eylem Gününde Attac tarafından düzenlenen miting ve yürüyüşe ATİF taraftarları da katıldı. Katılımın 300 civarında olduğu yürüyüşte **MLPD** ve **Die Linke** de vardı. Yürüyüş boyunca atılan slogan ve yapılan konuşmalarda sistemin krizinin bugün kitlelerin ezici çoğunluğunu yoksulluğa, kültürel ve sosyal çürümeye mahkum etmiş olması protesto edildi.

Taşeron firmalar üzerinden yaratılan sömürüye de vurgu yapılarak, bu firmaların kapatılmasının gerekliliği tekrar dile getirildi. Yürüyüş **"Yaşasın enternasyonal dayanışma"** sloganı eşliğinde sonlandırıldı.

(ATİK Haber Merkezi)

TO'nun görev alanı elbette sadece Afganistan'a yoğunlaşmakla sınırlı tutulmuyor. NATO önümüzdeki dönemde, daha geniş alana yayılmak istenen askeri saldırganlık politikalarının baş aktörü haline getirilmeye çalışılıyor.

Dünyanın ezilenlerine dönük bu topyekun saldırı planları ise, sadece NATO üyelerini ve bunların ittifaklarını değil, merkez Asya ve Körfez ülkelerini de kapsasın isteniyor. Çin ve Rus emperyalizmi de, batı emperyalizmiyle aralarındaki rekabet dalaşına -en azından belli bir süre- ara veremeye, bu ortak hedefe, yani dünyanın ezilenlerine karşı oluşturulan ittifaka güç vermeye çağrılıyor.

Ancak işçi ve emekçilerin gücü karşısında, en geniş emperyalist ittifakların bile duramayacağı günlerin çok da uzak olmadığını, yaptıkları her hamlenin onları hem krizin hem de işgallerin batağına daha çok sapladığını, aslında çok net görmekte. Bunun içindir ki, dünyadaki gelişmeler herkesin uykusunu kaçırmaktadır.

Faşizmin “şanlı” tarihi: 1915 Ermeni Soykırımı

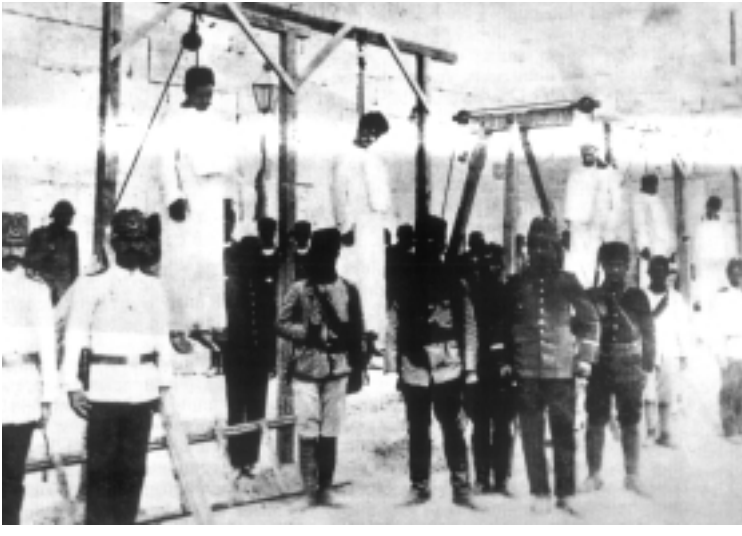
24 Nisan 1915, Anadolu topraklarının, bir kez daha kanla yağrıldığı tarihtir. Katliam ve kıyımı bir yönetim biçimi olarak benimseyen egemen sınıfların, hedefinde, bu sefer **Ermeni ulusu** bulunmaktaydı. Sayısı yüz binlerce olan ölüleri, yurdun sürgün edilmiş insanlar ve sorumluları cezasız kaldığı için dinmeyen acılarıyla 1915 Ermeni Soykırımı, Türk egemen sınıflarının bütün yok sayma ve inkâr çabalarına rağmen bugün bütün canlılığıyla gündemdedir.

Ermeni soykırımı bir insanlık trajedisidir kuşkusuz! Bu ve daha nice trajediye imza atanlar emperyalist-kapitalist sistemin sahipleridir. Daha fazla kâr, daha çok toprak ve daha geniş pazarlar için sadece 100 yıl önce değil, bugün de katliamlara sahne oluyor dünya! Fakat yaşananları sadece emperyalist-kapitalizmin yarattığı bir sonuç olarak ele almak tarihi anlamamak, bugün yaşananları çözümlenmede ise aciz kalmak anlamına gelecektir. 20. yy.in bu ilk soykırımında bir yanda “Bugün Ermenileri kim hatırlıyor?” diyen Hitler’e, 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sırasında Yahudileri katletmek için cesaret vermiş, diğer yanda ülkemizde, faşizm tarafından gayri Müslimlere, Kürtlere, Alevilere, aydınlara devrimci ve komünistlere yönelik nice saldırı ve katliamın ilk adımı olmuştur.

Türk egemen sınıfları için 1915’te yaşanan “ölüm kalım aşamasına gelmiş iki milletin karşılıklı vuruşmasıdır!” “**Tehcir** adı verilen güvenlik önlemi sonucu yaşanan bazı talihsiz olaylardır”, “Abartıldığı gibi 1.5 milyon değil, 600 bin kişi ölmüştür.” Ve elbette “asil soykırıma uğrayan Türklere.” Faşizmin resmi tezlerine göre meseleyi büyütme gerek yok, her şey rakamlarla ve belgelerle sabittir! **Ve bunca katliamdan sonra yine kendileri masum ve mazlumdur.**

Peki, gerçekte nedir yaşanan? Yaşanan

şudur; Osmanlı egemenlerinin elinde baskı ve zulüm yatağına dönen ülkede, **bir ulusun özgürlük talebinin kanla boğulmasıdır.** Baştan ayağa çürümüş bir devletin sorunları halletme yöntemidir yaşanan. Ermenilerin ulusal taleplerine karşılık olarak, Osmanlı egemenleri soykırım yapmış ve varlıklarını

bunun üzerine kurmuşlardır. Soykırımın başlıca sorumlularından biri olan ve kaçmış olduğu Almanya’da

bir Ermeni Komitacı tarafından itlaf edilmiş olan Talat Paşa’nın deyişiyle 1915 soykırımıyla “Ermeni meselesi hallolmuştur!” Yüz binlerce ölü, yüz binlerce sürgün, yakılıp yıkılmış bir coğrafya pahasına...

1915 soykırımı, Osmanlı coğrafyasında Ermenilere karşı uygulanan ilk ve tek saldırı değildir! Aksine soykırım, en son aşamayıdır. Osmanlı egemenliğindeki Ermenilerin ulusal bilinçlerinin gelişmesi ve buna paralel öne sürdükleri ilerici taleplere Osmanlı devletinin cevabı sadece katliam olmuştur. 1894’te Sason katliamıyla başlayan, 1903 Adana katliamıyla devam eden “meseleyi halletme” çabası, 1915 Ermeni soykırımı ile doruğa ulaşmıştır. Ermenilerin yanı sıra yüz binlerce Süryani ve Rum bu süreçten payını almış, soykırımın etkileri milyonlarca insanı kapsamıştır.

Özgürlük korkusu Türk egemen sınıflarının genlerine işlemiştir. TC tarihinin “şanlı” mazlum ulusların, emekçi halkın, aydın, ilerici ve devrimcilerin kanyıla yunmuş olmasından gelmektedir. Çokça övündükleri, gurur duydukları bu tarihin, katliamlarla bezeli olması, egemenleri rahatsız etmez. Aksine yakın zaman önce, TC devletinin namli kadrolarından, milli savunma bakanı **Vecdi Gönül**’ün de ifade ettiği gibi, devlet varlığını yapılan onca zorbalığa borçludur.

Dün Ermenilerin ilerici taleplerine yakla-

şım neyse, bugün de Kürtlerin ilerici taleplerine yaklaşım aynıdır. Özgürlük talebi yükseldikçe, daha fazla baskı, daha fazla katliam... Bundan dolayıdır ki, bugün Kürt yurt-severlerinin, “faili meçhul”? cinayetlere kurban gitmiş ölülerinin kemikleriyle, Ermeni soykırımında toplu katliamlara maruz kalmış olan Ermeni halkın kemikleri aynı toprağın altında bulunmaktadır.

TC devleti emperyalist efendilerinin hamiliğinde bugün Ermenistan’la barış rüzgârları estire dursun, o ölüler, o toprağın altında öylece yatmaktadır. “Futbol diplomasisi” acıları dindirmez elbet. Belki sadece yaydıkları loş ışıkla “aydın” mertebesine yükselen-

lerin duygularını tatmin edebilir. Ama hepsi o kadar?

Ermeni soykırımı 1915’den ibaret değildir. Soykırım suçluları daha sonra TC devletinin kuruluşuna imza atanlardır. Osmanlı devletinin kadroları, TC devletine devşirilmiştir. Fakat sadece bu değil, aynı zamanda politik bir devamlılıktır söz konusu olan, zira Cumhuriyet, Osmanlı’yı bu konuda tekrar etmiştir. Osmanlı’nın son dönemlerinde şekillenmeye başlayan ideoloji, Kemalizm’le vücut bulmuştur. Politikada süreklilik, Ermeni soykırımından sonra Varlık Vergisi gibi uygulamalarla, 6-7 Eylül gibi saldırılarla devam etmiştir. Tarih Hrant Dink’in katline

kadar gelen kanlı ayak izleriyle doludur. Faşizm, ellerine bulanan kanı, bir başka katliamda döktüğü kanla yıkamıştır, tarih boyunca siciline yeni yeni suçlar eklemiştir.

TC devletinin tarihi katliamlar tarihidir. Emekçi halka, ezilen ulus ve milliyetlere yönelik baskı ve zorbalık TC devletinin varlık sebebidir. Bundan dolayıdır ki egemen sınıfların dilinde insani olan ne varsa adı bir yalana dönmektedir.

Faşizmin işlediği suçlarla kabarmış olan defteri dürülmediği müddetçe, yaşanan hiçbir acı dinmeyecektir. TC var olduğu müddetçe bir adaletten söz edilemez. Asıl adalet devrimin saati geldiğinde tecelli edecektir.

Anamız amele sınıfıdır, yurdumuz bütün cihandır bizim!

İşçi sınıfının birlik-mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşık yüz yıldır tüm dünyada emekçiler tarafından kutlanıyor.

İşçi sınıfı tarih sahnesine çıktığı ilk andan itibaren mezar kazıcısı olduğu burjuvaziye karşı mücadelede sayısız muharebelere tuttu. Sınıf bilincinin farkına vardıkça yaşadığı korkunç sömürünün açlık ve yoksulluğun nedenini ve buna karşı ne yapılması gerektiğini de mücadele içinde öğrendi ve bir sınıf olarak gerçek gücünün farkına vardı.

Ödediği bedeller sonucunda kendisine dayatılan kararlık ve cehennemden kurtulmanın yolunu öğrendi.

Dövüşe dövüşe kazanılan bir gün

Kapitalizmin ilk dönemlerinde yoğun bir emek sömürüsüne maruz kalan, günde 12-15 saat çalışan ve hiçbir sosyal güvenceye sahip olmayan işçiler buna karşı iş saatlerinin kısaltılması talebi ile mücadele başlattı. Çeşitli sendikalarda işçi birliklerinde biraraya gelen işçiler, çalışma koşullarının düzeltilmesi ve insanca yaşayacak bir ücret hedefi ile çeşitli toplantılar, eylemler ve mitingler düzenlemeye başladı. Örgütlenme ve mücadele alanında daha yolun başında olan, dahası bunların farkında olmayan işçiler böylece emeklerinin karşılığını almak için hareket geçiyordu.

Avusturyalı işçiler, 1856 yılında bu taleplerle **21 Nisan** günü iş bırakma kararı aldı. Binlerce işçinin gerçekleştirdiği bu eylemin geniş işçiler arasında büyük bir etki yaratması ile her yıl tekrarlanmasına karar verildi. Avusturyalı işçilerin ardından en kitlesel iş-

bırakma eylemleri ABD’de yaşandı.

Amerika işçi sınıfı 1 Mayıs’ın evrensel bir iş bırakma günü olmasına karar verdi. ABD’nin Chicago kentinde 40 bin tekstil işçisinin gerçekleştirdiği eylem kanla bastırıldı.

1 Mayıs 1886’da ABD’nin Chicago kentinde 350 bin işçi iş bırakarak 8 saatlik işgünü talebinde bulundu. Üretimden gelen gücünü kullanarak tüm ülkede yaşamı durduran işçi sınıfı ilk defa böylesine büyük bir eylem gerçekleştiriyordu. Bu durum karşısında paniğe kapılan burjuvazi bu gelişimi durdurmak için silaha sarıldı. Sokak çeteleri ile birlikte işçi-

lere saldıran polis, 4 işçiyi katletti, binlerce işçiyi yaraladı. Dört yiğit işçi önderi **Albert Parsons, Adolph Fischer, George Engel ve August Spies**, 1 Mayıs 1886 tarihinde 8 saatlik iş günü mücadelesinde önderlik yaptıkları için idam edildi. İşçi önderlerinin cenazesine katılan yüz binlerce insan, saldırıları protesto ederken 1 Mayıs sloganlarını haykırdı.

II. Enternasyonal 1889 yılında Paris’te gerçekleştirdiği kongrede yaşanan gelişmeleri dikkate alarak 1 Mayıs’ın işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olarak kutlanacağını ilan etti.

1 Mayıs’ta alanlara

1 Mayıs işçi sınıfının gündemine işte böylesi zorlu mücadeleler ve can pahasına girdi. Bu mücadelenin bir kolunu da ülkemiz işçi sınıfı ve emekçileri oluşturdu. Bugün açısından baktığımızda ise çalışma yaşamına yönelik çıkartılan yasalarla işçi sınıfının örgütlenme ve mücadelesinin önüne yeni engeller çıkaran egemenler bu saldırılarını bugün krizi bahane ederek artırıyor.

Krizle birlikte işsizlik 10 milyonu aşarken yüz binlerce işçi işten atıldı. Egemenler krizi gerekçe göstererek işçilere, emekçilere sıfır zam dayatırken örgütlü işyerlerinde de sendikal örgütlülüğü dağıtmaya çalışmaktadır. Krizin yükünü ödemek istemeyen ve buna karşı sendikalaşma mücadelesi yürüten işçiler egemenlerin saldırılarına maruz kalmaktadır. Ancak tüm saldırılara rağmen işçi sınıfı direnişten vazgeçmiyor. DESA’da Sinter’de, Meha tekstilde, ATV-Sabah’ta direniş tüm canlılığı ile sürüyor. Egemenlerle hesaplaşma günü olan 1 Mayıs’ta işçi ve emekçiler geçmişte olduğu gibi bugün de alanlara çıkarak bu esaret zinciri kıracaktır.

Kültür-Sanat

K i t a p l ı K

i t a p l ı K

K

K

K

K

K

K

K

K

K

K

K

K

K

K

K

Emperyalist burjuvazinin süreci kendi sınıf çıkarlarına göre değerlendirmesi karşısında, biz de süreci kendi sınıf çıkarlarımızla değerlendirmeliyiz. Bu, ideolojik saldırılara göğüs gerebilmek ve sürecin getirdiği devrimci görevleri başarmak için olmazsa olmazdır. Yaşanan bu süreci nedenleriyle birlikte doğru olarak anlayabilmek için **Umur Yayımçılık** tarafından yayımlanan **Ferhat Ali** tarafından yazılmış olan iki kitabın okunmasının faydalı olacağını düşünüyorum.

Kitaplardan ilki; **(Dayanakları/etkileri/körlükleri) ile Küreselleşme ve Üretim Sürecinde Teknolojinin Rolü** (2001) adını taşıyor.

Kitap üç bölümden oluşuyor. Birinci bölümde “Küreselleşme” konusu ele alınmış. Emperyalist neo-liberal politikaların ideolojik ambargo olarak “küreselleşme” söylemi, bu bölümde nedenleri ve gelişim süreci ile birlikte ele alınmış. Burjuva ideologları tarafından çağdaşlığın zorunlu bir aşaması olarak pazarlanan “küreselleşme”nin, emperyalist kapitalizmin niteliğinde bir değişimin değil aksine bu sistemin, kendi krizini yönetme çabasının bir ürünü olduğu ve devamında emperyalist-kapitalizmin üstün çelişkilerini barındırdığı ve keskinleştirdiği ortaya konulmuş. Diğer taraftan gelinen aşamada “küreselleşme” adı altında emperyalist kapitalizmin değişen ve değişmeyen yanları açıklanmış. Nihayetinde sistemin taşıdığı çelişkiler ve tıkanma noktaları göz önüne serilmiş. İkinci bölümde “küreselleşmenin

ülkemizdeki izdüşümü” incelenmiş. Emperyalist neo-liberal ekonomik politikaların dayattığı yeniden yapılandırma süreci bu bölümde ele alınmış. Yine bu sürecin ayrılmaz bir parçası olarak “özelleştirme” konusu bir alt başlık

olarak ele alınmış.

Üçüncü bölümde ise “küreselleşme” söyleminin en fazla öne çıkarılan, dayanağı haline getirilen teknolojik gelişimin, kapitalist sistemin niteliğine yönelik etkileri üzerinde durulmuş. Bu bölüm, üretim sürecinde maki-neleşmeden dolayı işçinin gereksizleştiği, Marksist artı-değer yasanının artık geçerli olmadığı, işçi sınıfının üretimdeki rolünün gerilediği (özellikle hizmet sektörünün gelişmesine dayanarak) ve böylece eski tarzda sömürünün giderek ortadan kalktığı/kalkacağı yönünde iddialara bir cevap niteliği taşıyor. Ve Marks’ın kapitalizm üzerine yaptığı bilimsel çözümler de iz sürerek, tüm bu iddiaları çürütüyor.

“Tanrıların Alacakaranlığı ya da Ser-

mayenin Alacakaranlığı (Sermayenin çöküş koşullarının Marksist bir analizi) (2006) isimli ikinci kitap, önsözünde de belirtildiği gibi yukarıda değindiğimiz kitabın devamı, diğer bir ifadeyle tamamlayıcısı niteliğinde. Diğer kitapta “siyasal ve sosyal açıdan ele alınan” emperyalist kapitalizmin, gelişim süreci, bu kitapta Marks’ın kapitalist üretime dair çözümlerine dayanarak ele alınmış. “Çalışmanın esas konusu, sermaye üzerine kurulu sisteme fena halde inatla yapışmış bulunan aşırı üretimden kaynaklanan sistemin ekonomik bunalımını, ona temel etmenleriyle birlikte açıklamaktır” şeklinde ifade ediliyor kitabın ön sözünde.

Kitap; 6 bölümden oluşuyor. Özellikle bugün yaşanan krizi anlamada, kapitalizmin özünde yatan çelişkileri görmek açısından okunması gereken bir kitap. Kitapta sıklıkla Marks yol-

daşın Kapital ve diğer ilgili çalışmalarından alın-tılara -zorunlu olarak- başvurulmuş. Bu durum ekonomi-politiğe/teoriye yabancı okur açısından bir sıkıntı yaratacaktır. Fakat yazarın getirdiği açıklamalar bu “dezavantaj” önemli oranda gidermiş. Üstelik belirtmek gerekir ki bu süreci Marks’ın muazzam çözümlerleri üzerinden tartışmak gerekli ve olumludur. Burjuva ideologların tüm inkar çabalarını, revizyonistlerin çarpıtmalarını püskürtmek için açısından bu böyledir.

Başta da belirttiğimiz gibi, sürecin getirdiği devrimci görevleri başarabilmek için yaşananları doğru bir şekilde çözümlenmek gerekir. Bu iki kitap bu konuda iyi bir başlangıç olacaktır. Pratiğimiz devrimci teoriyle aydınlatılması bugün her zamankinden daha elzemdir.

(Bir İK okuru)

Düş Kumpanyası vira dedi!

Çanakkale’de bir grup muhalif öğrencinin birlikteliğiyle ortaya çıkan Düş Kumpanyası **“Badem Altında Cansuyu”** adlı şiir dinletisi ile **vira dedi. Can Yücel’e dair sinevizyonların ve şiir dinletisinin gerçekleştirdiği etkinlik, film tadında olmasıyla dikkat çekti. Etkinlik Özge Çiftçi’nin konuşmasıyla başladı. Çiftçi, Can Yücel’in hayat felsefesinden sanatına kadar birçok konuyu özetleyerek izleyicilerle paylaştı. Belgesel niteliğinde sinevizyonlar izleyiciler tarafından büyük bir beğeni ile izlendi. Şiir ve müzik dinletisinin ardından gece sonlandırılırken Düş Kumpanyası bize bir kez daha hiçbir şeyin düş olarak kalmayacağını ve her şeyin istendiği takdirde gerçekleştirilebileceğini somut olarak gösterdi. (Çanakkale YDG)**

Eli kanlı NATO halklara hesap verecek

II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nı takip eden yıllarda, dünya halklarının özgürlük mücadelelerini bastırmak ve böylece ezilenleri teslim almak gibi bir hedefle kurulan emperyalist savaş aygıtı NATO, kuruluşunun 60. yılında yapılan zirveye paralel olarak dünyanın

si partiler, Tabip Odası, KESK İstanbul Şubeler Platformu, TMMOB, Partizan, BDSF, ESP, Halk Cephesi vb. kurumlar katıldı. Partizan "Emperyalist saldırganlığa, işgale ve NATO'ya hayır" pankartını açtı.

Mitingin açılış konuşmasını yapan Suavi, 60 yıldır halklara karşı siyasetin kararlarının NATO toplantılarında alındığını söyledi. ABD Başkanı Obama'nın Türkiye'ye yapacağı ziyarete de değinen Suavi, "Halklara karşı yeni siyasal anlaşmalar için yeni pazarlıklar için Türkiye'ye geliyor" dedi. Miting Grup Yorum, Hakan Yeşilyurt ve Hilmi Yarayıcı'nın verdiği müzik dinletileri ile sona erdi. (Kartal)

dört bir yanında protesto edildi.

İSTANBUL

Kadıköy İskele Meydanı'nda NATO karşıtı miting düzenlendi. Tepe Naitulus önünde biraraya gelen yaklaşık 4 bin kişi "60 yıllık savaş örgütü NATO dağıtılsın", "NATO'ya hayır", "Obama evine dön", "NATO'ya NATO'cu Türkiye'ye hayır" pankart ve dövizleri taşıyarak çeşitli sloganlar attı.

Yürüyüş güzergahı üzerinde bulunan ve BBP Genel Başkanı Muhsin Yazıcıoğlu'na başsağlığı mesajı içeren billboardlara "Maras'ı unutmamak, ilahi adalet" yazıları yazıldı. Saygı duruşu ile başlayan mitinge çeşitli siya-

ANKARA

4 Nisan günü sendikalar, siyasi parti ve kitle örgütleri tarafından gerçekleştirilen miting sabah erken saatlerde Sıhhiye Toros So-

ka'ta toplanılması ile başladı. En önde "Savaş örgütü NATO dağıtılsın! NATO'ya ve emperyalizme karşı yürüyoruz!" pankartı açılırken bunun ardından KESK'li emekçiler yer aldılar. Yürüyüş boyunca "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "Üsler kapan-sın, NATO'dan çıkılsın", "Savaş örgütü NATO dağıtılsın" vb. sloganları atıldı. Partizan eyleme "Emperyalist saldırganlığa son! Savaş örgütü NATO dağıtılsın" pankartıyla katıldı. Miting alanı olarak belirlenen Kolej Meydanı'na giren kitle adına KESK Ankara Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Satı Burunucu Çalı basın metnini okudu.

Çalı, "ABD'nin halkları birbirine düşman eden politikalarına, sömürüye, emperyalist savaşlara, işgallere, emperyalizme karşı savaş örgütü NATO'yu dağıtmak için savaşız sömürsüz, sınırsız bir dünya için eylemde mücadeledeyiz" diyerek bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinde geçmişten devralınan kararlılıkla emperyalizme karşı mücadelenin süreceğini belirterek açıklamasını bitirdi. Kısa müzik dinletisi ardından miting sona erdi.

6 Nisan günü Obama'nın Ankara'ya gelişi üzerine Sakarya Caddesi'nde toplanan çeşitli siyasi parti, sendika, siyasetten insanlar "Yankee go home", "Kaholsun ABD emperyalizmi", "Obama evine" sloganlarıyla tepkilerini dile getirdiler.

İZMİR

NATO'nun 60. kuruluş yıldönümü 4 Nisan Cumartesi günü Şirinyer'de bulunan NATO Vecihi Akın Kışlası önünde yapılan bir basın

açıklaması ile protesto edildi. Birlikte Başaracağız Platformu tarafından örgütlenen eylemde kitle Şirinyer Tansaş önünden Kışla'nın önüne kadar yürüyüş gerçekleştirdi. Burada platform adına basın açıklamasını Ertuğrul Barka yaptı. Barka, NATO'nun 60 yıllık tarihinin savaş, işgal, darbe ve katliamlar tarihi olduğunu söyledi ve Kore'nin, Yugoslavya'nın parçalanması, Afganistan ve Irak işgalleri, darbeler, gladyo, Ergenekon ve benzeri kontrgerilla örgütlenmelerinin arkasında NATO olduğunun iddia olmaktan çıktığını belirtti.

ANTEP

Yeşilsu önünde bir araya gelen çeşitli sendika, siyasi parti ve kurum, NATO'nun 60. kuruluş yıldönümünü kınadı. "Savaş Örgütü NATO dağıtılsın", "NATO'ya hayır kahr olsun emperyalizm", pankart ve dövizlerinin taşıdığı eylemde grup adına konuşan KESK

Dönem Sözcüsü Ali Ersönmez, "Türkiye, NATO üyesidir. Türkiye, NATO'ya üye olmak sevdisıyla daha üye olmadan Kore savaşına katıldı. Bine yakın asker ABD'nin çıkarları uğruna Kore'de öldü. Ödül, Türkiye'nin

NATO'ya hayır!

Savaş örgütü NATO'nun 60. kuruluş yıldönümü ve ABD emperyalizminin yeni başkanı Obama'nın Türkiye'ye gelişi Bursa'da Partizan'ın da içinde olduğu birçok devrimci ve demokrat kurum tarafından protesto edildi. Kitle 6 Nisan günü Osmangazi Metro İstasyonu önünde biraraya gelerek, "Savaş örgütü NATO dağıtılsın! Obama Türkiye'den defol!" pankartını açtı ve buradan Kent Meydanı'na kadar "NATO'ya hayır", "Obama Türkiye'den defol", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol" sloganları atarak yürüdüler. Kurumlar adına burada EMEP MYK üyesi Hakkı Talı basın metnini okudu. Talı, NATO'nun kurulduğu yıllardan itibaren dünyanın pek çok yerinde kanlı eylemlere, işgallere ve darbelerle imza attığını belirterek "Emperyalistler ve işbirlikçisi ülkelerin silahlı ordularının merkezi olmakla kalmayan NATO, kontrgerilla gibi yasadışı örgütlenmeler kurarak cinayetler işledi, suikastlar düzenledi, birçok ülkede darbeler tezgahladı" dedi.

(Bursa)

NATO'ya kabul edilmesi oldu. Bugün, Afganistan'daki ABD-NATO işgalinde rol alan Türkiye, NATO ülkeleri arasında üçüncü büyük orduya sahiptir. Üye ülkeler, sorunlarını askeri yöntemlerle çözmek konusunda NATO'dan güç alıyorlar" dedi.

Erzönmez ayrıca Türkiye'nin de Kürt sorununda, demokratik siyasal çözüm yerine, her seferinde savaş yöntemlerini tercih etmesi, barışçıl adımlar yerine sınır ötesi hareketleri, bombardımanları tercih etmesini NATO'nun önemli bir etken olduğunu çok açık olduğunu ifade etti.

YTÜ'de idare-polis-TGB işbirliği

YTÜ'de 2 Nisan Perşembe günü başlayan 3 Nisan Cuma günü devam eden İP ve TGB'li faşistlerle devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler arasında çatışma yaşandı. TGB geçen yıl Mayıs ayında polis-idare işbirliğiyle "Öldürün! Öldürün!" nidalarıyla devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilere saldırmış, saldırı sonunda öğrenciler okulda çevik kuvvet tarafından gözaltına alınmış, faşist çete ise okul aracılığıyla demokrat öğrenciler aleyhinde ifade için güvenli bir şekilde karakola götürülmüştü. Yine bu yıl 2-3 Nisan günlerinde bildiri dağıtarak çalışma yapmaya yeltendiklerinde devrimciler tarafından uyarıldılar. Bunun ardından okul güvenlik elemanlarıyla kol kola dışarıdan takviyeyle 30-35 kişi olan faşistler okula çevik kuvvetinde gelmesiyle "gücünü" sağlamıştı. Devrimci, demokrat ve yurt-

sever öğrenciler de stantların açıldığı tonuzun önünde toplandı. Olaylar TGB'lilerin devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilere saldırmasıyla başladı. Karşılık veren öğrenciler ise çevik kuvvetin saldırısına uğradı. Çevik kuvvetin copla saldırmasıyla Mimarlık Fakültesi önüne çekilen öğrenciler bir süre burada bekledikten sonra hep birlikte sloganlarla buldukları noktaya geri döndüler. Okul güvenliklerinin ve öğretim görevilerinin dağılmasını istediği öğrenciler faaliyet yürüttükleri ve yaşam alanları olan üniversitelerden çekilmeyeceklerini, dağılması gerekenlerin TGB'liler olduğunu, onlar okulu terk etmediği sürece toplu bir şekilde alanda kalacaklarını söylediler. Sloganlar atıp, marşlar ve türkülerle halay çeken öğrenciler saat 19.00 sıralarında TGB'lilerin çevik kuvvet korumasında okuldan ayrılması üzerine

okuldan topluca çıkış yaptılar.

E r t e s i gün yine dışardan takviyeyle alana gelen TGB'liler ÖGB desteğiyle masa açtı. Devrimci ve demokrat öğrenciler toplu bir şekilde bulunduğu tonuzun önünde "Faşizme karşı omuz omuz" sloganlarını atarak duruma tepki gösterdi. Hazırlıklı bir şekilde gelen faşistler sopalarla saldırıya geçti. Bu saldırı esnasında devrimci öğrencilerden 2 kişi yaralandı. Çevik kuvvetin coplu saldırısından sonra yine Mimarlık Fakültesi önüne çekilen devrimci öğrenciler, atılan yoğun gaz bombası ve plastik mermilere taşlarla karşılık

Şişli Lisesi'nde kuşlama

Yeni Demokrat Gençlik'in kampanyası dolayısıyla 10 Nisan 2009 tarihinde Şişli Lisesi'nde kuşlamalar yapılmıştır. Şişli Lisesi YDG olarak kampanyamızla ilgili ve 11 Nisan 2009 tarihinde "YDG İstanbul Lise Buluşması"na çağrı amacıyla bastırılan kuşlamaları 10 Nisan 2009 tarihinde İstiklal Marşı töreni esnasında okul içinde yoğun bir şekilde yaptık. İstiklal Marşı okunurken yaptığımız kuşlamalar öğrenciler ve okul idaresi tarafından şaşkınlıkla karşılandı ve İstiklal Marşı'nda kısa süreli duraksamaya sebep oldu. (Şişli Lisesi YDG)

verdi. Yoğun saldırı ardından çevik kuvvetin mimarlık fakültesi önüne ilerlemesiyle fakültenin içine çekilen öğrenciler kapılara bariyer kurularak.

Okuldan çevik kuvvet ve faşist çetenin çıkarılması taleplerinde ısrarcı olan devrimci öğrenciler fakülteye gelen görevlilerle yaptıkları görüşmenin ardından polis çekildi ancak TGB'liler durumdan istifade edip basın açıklaması yaparak kendilerini aklamaya, devrimci öğrencileri ise hedef göstermeye devam ettiler. Söz, eylem ve örgütlenme öz-

gürlüğü yok sayılan devrimci öğrenciler de basın açıklamasına müdahale ederek faşistlerin okuldan çıkarılmasını sağladı. Çevik kuvvetin tekrar saldırdığı öğrenciler olayların sona ermesinin ardından yeniden toplu çıkış yaparak okuldan ayrıldılar. Saldırı sonrasında TGB'li faşistlere karşı herhangi bir uyarı verilmezken, devrimci demokrat yurtsever 25 öğrenciye rektörlük tarafından soruşturma açılarak, soruşturmalar tamamlanmaya kadar okula girişleri engellenmeye başlandı. (İstanbul YDG)

Mersin'den yerel seçim notları

Bu seneki yerel seçimlerin ayrı bir yerde durduğu Kürt Ulusal Hareketi'ne yönelik saldırıların yoğunlaştığı ve yerel seçimlere bakış açımızdan kaynaklı bu yerel seçimlerde kendi alanımızda DTP'yi destekleme kararı aldık. Mersin'de Demokrasi Güçleri Platformu oluşturuldu, bu platformda bazı devrimci, demokrat ve reformist kurumlar da yer aldı. Bizim de içinde yer aldığımız platformda seçim sürecinin nasıl işletileceği, adayların ve meclis üyelerinin kimler olacağı gibi konular tartışıldı. Daha sonra oluşturulan komisyonların bazılarında bizler de kendi gücümüz doğrultusunda yer alıp faaliyete katıldık. Üniversite, semt ve basın komisyonunda faaliyet yürüttük.

Üniversitede DTP adaylarını tanıtan broşürleri dağıttık. Basın komisyonunda ise Belediye Başkan adaylarının basın danışmanlığını yaptık. Adaylarla gezdiğimiz süreçte insanların bu sisteme olan tepkilerini ve DTP'ye olan ön-

yargılı yaklaşımlarının olduğunu, mahallerdeki halk toplantılarında insanların alt yapı sorunu, eğitim, işsizlik vb. gibi birçok konuyu tartıştığını gözlemledik. İnsanların mahallede yapılan

toplantılarda düşüncelerini dile getirmeye belli sıkıntılar yaşadığını ve çekingen yaklaşıtlarını, DTP adaylarının belli sıcak yaklaşımlarından sonra bu ön yargıların kırılarak sohbetleri geliştiğini gözlemledik.

Mahallerde oluşturulan komisyonlarda ise afiş, broşür ve el ilanı dağıtımlarına katıldık.

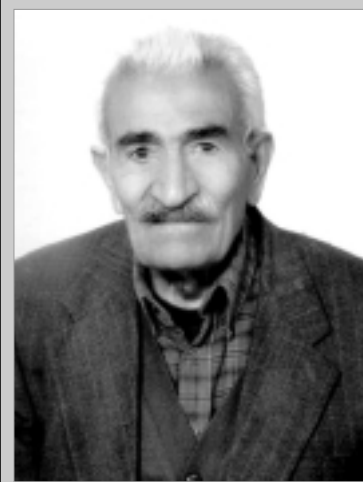
Dağıtım esnasında kapısını çaldığımız Kürt mahallerinde insanların bizi çok iyi karşıladığını ve sahiplendiklerini gördük, fakat Türklerin yoğunlukla yaşadığı mahallerde ilk olarak bir ön yargıyla yaklaşıldığını ve konuştuğumuzda biz böyle bilmiyorduk gibi birçok tepkiler aldık.

Bunun dışında kendi alanımızdaki seçim sürecine ilişkin değerlendirmelerimizde ilk defa Kürt Ulusal Hareketi'nin içerisinde yer alan arkadaşlarla bu kadar samimi ve sıcak bir birliktelik yakaladığımızı ve karşılaştıkları saldırılar karşısında onların yanında yer aldığımızda ilişkilerimizin güven temelinde geliştiğini gözlemledik. Daha öncesinden bize Türk Solu diyerek ön yargıyla yaklaşanların bizi daha fazla tanımayla yönelik sordukları sorular ve bizim onları tanımayla yönelik sorduklarımızla sıcak bir sohbet yakalanmış ve her iki örgütlülük açısında da belli ön yargılar kırılmıştır. Bizi hiç tanımayanlar ise "Partizan nedir, neyi savunuyorsunuz?" diye sorular sormuş ve tanımak istediklerini, her zaman kapılarının açık olduğunu belirtmiştir. Birçok kişi İbrahim Kaypak'a yoldaşı bildiklerini ve Türkiye'de diğer devrimci önderler arasında farklı bir yeri olduğunu söylemişlerdir.

Son olarak bizler Kürt Ulusal Hareketi'ne yönelik saldırılar karşısında yanlarında olduğumuzda onların da bize olan ön yargıların kırıldığını ve kendimizi anlatma zeminimizin oluştuğunu gördük. Daha öncesinden bizi dinlemeyen kişilerin dinlediğini ve ellerinden

gelen yardımı her zaman yapacaklarını, seçimlerden sonraki süreçte her zaman yardım edeceklerini belirtmeleri kitlelerin içerisinde olduğumuzda onların da bizi sahiplendiklerini bir kez daha kendi pratiğimizde görmüş olduk. (Çukurova İK okurları)

Başsağlığı

Halil ve Mehmet Ali Çakıroğlu yoldaşlarımızın babası Haydar Çakıroğlu'nu ve Ümit Çağlayan San yoldaşımızın babası Rıza Babayı kaybettik. Yakınlarına ve sevenlerine başsağlığı diliyoruz.

PARTİZAN ŞEHİT VE TUTSAK AİLELERİ

İşçi-köylü

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

Umur Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul
Tel: (0212) 521 34 30 Faks: (0212) 621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem ÖNSEL
Baskı: SM Matbaacılık Adres: Çobançeşme Mh. Sanayi Cad.
Altay Sk. No: 10 A Blok Yenibosna Bahçelievler İstanbul
Tel: 0212 654 94 18

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02 Cep: 0 537 270 75 60
Ankara: Sıhhiye Mh. Süleyman Sırrı Sk. Yunt Ap. No: 19/7 Çankaya Tel: (0312) 430 67 65 Cep: 0 543 453 89 84
İzmir: 856 Sokak, No: 48/203 Kemeraltı Konak, Tel: (0232) 446 78 07 Cep: 0 555 561 04 03
Malatya: Dabakhane Mh. Turgut Temelli Cd. Barış İşhanı Kat: 3 No: 94
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18 Cep: 0 537 461 79 64
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
Mersin: Silifke Cd. Çavdaroğlu İşhanı Kat: 3 No: 1/8 Cep: 0 545 685 25 27
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 As-Druck Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958 Faks: 0049 203 40 60 959

1 Mayıs'ta isyan et! Öfkeni alanlara taşı!

İşçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs yaklaşıyor.

1 Mayıs işçi sınıfı ve emekçilerin egemenlere meydan okuduğu, gövde gösterisi yaptığı, gücünü pekiştirdiği, birliğini deklare ettiği bir kavga günü olarak ilan edildiği günden bugüne hep egemenlerin korkulu rüyası olageldi. Bu gelenek ülkemizde de bozulmadı. İlk kutlanmaya başlandı yıllardan günümüze sürekli engellenmeye çalışıldı. Kutlamak isteyen işçiler gözaltına alındı, işkeneye uğradı, tutuklandı, katledildi. Ancak 1

rak bugüne geldi. Yüzlerce işçi ve emekçinin canı, kanı pahasına kazanıldı.

Ülkemizde ilk kez 1905 yılında İzmir'de kutlanan 1 Mayıs, İstanbul'da ise 1910 yılında yapıldı. 1920 yılında emperyalist işgale ve baskıcı Osmanlı Devleti'ne karşı 1 Mayıs İşçi Bayramı olarak kutlandı. İşçiler Haliç'ten başlayarak Karakvy üzerinden Beyoğlu'na kadar "Bağımsız Türkiye" yazılı pankartlarla yürüyüş yaptılar. 1923'te birçok yerli ve yabancı iş yerinde çalışan işçiler "Yabancı şirketlere al konulması, 1

İşten atmalara, zamlara, yasaklara, baskılara karşı 1 Mayıs'ta öfkemizi kuşanıp alanlara akacağız!

li, serbest sendika ve grev hakkı" için greve çıktı ve birçok işçi tutuklandı.

1924 yılında işçilerin kutlamaları engellenmek istendi ve 8 saatlik iş günü için bildiri dağıtan birçok işçi tutuklandı. 1925 yılında ise Takrir-i Sükun Kanunu'yla yasaklanan 1 Mayıs, 1935 kadar gizli kutlanmak zorunda kaldı. 1935'te Bahar Bayramı adıyla tatil ilan edilen 1 Mayıs, 1960 Darbesinden nasibini alarak tekrar yasaklandı. Bu yıllardan sonra en kitlesel kutlama 1976'da yaşandı. Yüzbinlerce işçi ve emekçi ilk kez Taksim'e çıkarak, bu meydanın 1 Mayıs meydanı olarak anılma sürecini de başlatmış oldu. Ve 1977 kanlı 1 Mayıs'ı...

1977 1 Mayıs'ında 500 bin emekçinin üzerine ateş açan egemenlerin tetikçileri 36 insanı katletti. '76 ve '77'de Taksim alanında kutlanan 1 Mayıs, bu yıllardan sonra 1 Mayıs kutlamalarına yasaklandı. Ülkemizde 1 Mayıs mücadelesi temel hak ve özgürlükler mücadelesi ile beraber yürüdü. İfade özgürlüğü, toplantı ve gösteri yapma özgürlükleri için verilen mücadelelerin en ileri noktası 1 Mayıs'ta öne çıkan taleplerde ifadesini buldu.

'80 AFC'si sonrasında ilk 1 Mayıs 1987 yılında 1000 kişilik bir grubun 1 Mayıs şehitlerini anmak amacıyla Taksim anıtına çelenk koyması ile kutlandı. 1989'da 1 Mayıs'ı kutlamak isteyen kitleye saldıran polis Mehmet Akif Dalcı isimli işçiyi katletti. 1990 yılında 1 Mayıs Taksim'de kutlamak isteyen kitleye yapılan saldırı sonucu İTÜ öğrencisi Gülay Beceren aldığı kurşun darbesi sonucu felç oldu. Bu dönemde en kitlesel 1 Mayıs 1996 yılında Kadıköy'de gerçekleştirildi. Polisin silahından çıkan kurşunlarla Dursun Odabaş, Hasan Albayrak ve Yalçın Levent katledildi.

İşçi sınıfının örgütlenmesinin önündeki yasal engellerin kaldırılması, grev ve sendika hakkı on yıllarca verilen mücadeleler sonucunda kazanıldı.

Emekçiler taleplerini kabul ettirdiğinde ülkemizde demokrasi mücadelesi de ileriye doğru gelişmeler kaydetti.

İşçi sınıfı ve emekçiler üzerindeki baskıların arttığı, en küçük demokratik taleplerine azgınca saldırdığı günümüzde kazanılmış mevzileri korumak ve yeni mevziler kazanmak büyük önem taşımaktadır. Krizin bedelini ödeyen işçi ve emekçiler yoksullukla terbiye edilirken anti-demokratik ve işçi düşmanı yasalarla prangalanmak istenmektedir. Krizle birlikte yüz binlerce işçi işten atılırken, örgütülüklerin dağıtılmadığı işyerlerinde işçilere sıfır zam dayatılmakta.

Krizle, baskılara karşı alanlara!

Tüm baskılara, işten atmalar açlık ve

yoksulluğa rağmen işçi ve emekçiler direniş ateşini yakmayı sürdürmektedir.

Sendikasılaştırmaya, sıfır zam dayatmasına ve çalışma koşullarına tepki gösteren emekçiler ülkenin dört bir yanında direnişleri ile umudu büyötmekte.

DESA Deri'de, Sinter'de, Toros Tarım'da, ASEMAT'ta, Meha Tekstil'de, ATV-Sabah'ta işçilerin mücadelesi yol gösteriyor. İşçi sınıfı ve emekçiler fabrika işgalleri, grev ve direnişleri ile 1 Mayıs öncesi sınıf mücadelesinin imvesini yükseltiyor.

Şimdi bu direnişleri bir adım ileri taşıma zamanı!

2007 ve 2008'de İstanbul'da işçi ve emekçiler yasaklara, devlet terörüne, saldırılara rağmen 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak için önemli bir irade ortaya koydu. İstanbul'u adeta bir hapishaneye çeviren egemenler, işçilerin ve emekçilerin her sokak başında "Yaşasın 1 Mayıs" sloganını haykırmasına engel olamadı. Darbe yıllarını

ise serbest! '77 katliamının sorumlularının bulunmasını istemek yasak futbol takımlarına serbest.

DDSB'den 1 Mayıs çağırısı...

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik çıkardığı bildiride "1 Mayıs'ta alanlara, hesap sormaya!" şiarı ile tüm işçi ve emekçilere güçlerini birleştirme çağırısı yaptı. Krizin sonuçlarına değinilen bildiride ayrıca DESA, MEHA, Sinter, E-Kart, ATV-Sabah gibi devam eden direnişlere de vurgu yapılarak "Haklı taleplerimiz ve mücadele sloganlarımızla 1 Mayıs'ta alanlarda olacağız" denildi.

KESK Genel Başkanı Sami Evren Sendika Genel Merkezi'nde kamuoyuna yaptığı açıklamada 1 Mayıs'ta Taksim'de olacaklarını açıkladı.

Türkiye'de 1 Mayıs'ın 100 yıldır baskılara ve saldırılara sahne olduğunu, ancak tüm baskı, tehdit, cinayet ve katliamlara rağmen emekçilerin 1 Mayıs'a sahip çıkmaya devam

aratmayan görüntülerin yaşandığı 1 Mayıs'ta sendika binaları ablukaya alındı. Yollar kesildi. 1 Mayıs şiarını haykıran her canlı, hedef haline geldi. Taksim yasağına rağmen binlerce emekçi panzerlere, polis yiğnağına inat bu talebi dillendirdi. Ve sokağa çıktı.

Çünkü polis kutlamalarına, özel günlere, spor müsabakaları sonrası ya da yılbaşı kutlamalarına açık olan Taksim Meydanı, biz işçi ve emekçilere kapalı. Konserlere açılan Taksim Meydanı işçilere yasak! 1977'de katledilen işçileri anmak suç, yılbaşını kutlamak

ettiklerini dile getiren Evren; 1 Mayıs'ın resmi tatil ilan edilmesinin gecikmiş bir karar olduğunu, bu hakkın emekçilerden 30 yıl önce gasp edildiğini ve verilen mücadeleler sonucunda kazanıldığını söyledi.

Hükümetin 1 Mayıs'ın resmi tatil ilan edilmesi ile ilgili yürüttüğü çalışmaları değerlendiren DISK Genel Başkanı Süleyman Çelebi de atılan adımların yeterli olmadığını söyledi. Çelebi; Taksim'in 1 Mayıs kutlamalarına açılması gerektiğini dile getirdi.

Devrimci 1 Mayıs Platformu'ndan Taksim çağırısı!

İstanbul'da 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanması ile ilgili bir basın toplantısı gerçekleştiren Devrimci 1 Mayıs Platformu 1 Mayıs'ta Taksim'de olacağını duyurdu.

1 Nisan günü TMMOB Makine Mühendisleri Odası'nda biraraya gelen Platform bileşenleri, krizle birlikte işçilerin, emekçilerin işsizlik ve yoksullukla yüz yüze geldiğini dile getirdi.

"Emperyalist saldırganlığa, işsizliğe, açlığa, yoksulluğa, baskılara karşı 1 Mayıs'ta Taksim'deyiz" yazılı pankartın asıldığı açıklamada

krizin sonuçlarına dikkat çekilirken buna karşılık işçi sınıfı ve emekçilerin birçok iş yerinde direnişe geçtiğinin de altı çizildi. 1

Mayıs'ın işçi ve emekçilerin bayramı olduğunu ifade eden Platform, yasaklara ve baskılara rağmen 2007 ve 2008'de işçi ve emekçilerin 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak için önemli bir direniş sergilediğini vurguladı. Sendikaların Taksim için hiçbir pazarlığa girmemesi gerektiğine dikkat çeken Platform 1 Mayıs'ta; krizin bedelini ödemek, '77 katliamının hesabını sorma ve 1 Mayıs yasaklarının kaldırılması için Taksim'de olacaklarını dile getirdi.

(Platform

BDSP, Çağrı, DHF, HKM, Halk Cephesi, Odak, Partizan, Proleter Devrimci Duruş ve TUDEF'ten oluşuyor.)

Mayıs işçi sınıfının mücadele tarihine yakışır bir serüvenle direniş tarihini kızıla boyayacaktır.

Mayıs'ın resmen işçi bayramı olarak tanınması, 8 saatlik iş günü, hafta tati-

Direnişteki işçiler alanlara çağırıyor...

Desa Direnişçisi Emine Arslan: Bu kadar işçi sokağa döküldü bu sene kriz nedeniyle. Krizden etkilenmeyen patronlar bile kriz bahanesiyle işçileri işten attılar. Bunun için biz hem direnişteki işçiler, hem işinden olan işçiler olarak bize müsaade edilmesini istiyoruz. Biz sesimizi duyurmak istiyoruz. Tek yürek, tek yumruk olmalıyız. İşçi kardeşlerim, emekçi kardeşlerim, anne babalar, halk da gelince işçilerin ne kadar güçlü olduğunu orada görebiliriz.

Meha Direnişçisi Şahin Aslan: Bir

tek bu yıl için değil her zaman bizim için anlamı farklıdır 1 Mayıs'ın. Bir mücadele örneğidir. Hele de bu sene daha farklı olacak. Çünkü Taksim'e gitme durumu var. Sonuna kadar bunun üzerine gidip bu haklarımızı elde etmemiz lazım. Geçmişimizdekilere böyle bir borcumuz olduğunu düşünüyorum ben. Yani '70'li yıllarda verilen mücadeleleri göz önünde bulundurursak, bizim bunu kendimize bir borç bilip üzerine üzerine gitmemiz lazım ve bizim bu hakkı elde etmemiz lazım.

Meha Direnişçisi Yusuf Çetin: Benim için özellikle tatil olması, işçilerin hepsinin bir arada olması önemli. Güzel bir 1 Mayıs direnişi bekliyoruz. İşçilerin bir arada olması ve gereken yerlere gözdağının gitmesi önemli. İşçilerin, halk kitlelerinin bayramıdır 1 Mayıs. İşçilerin elde ettiği bir kazanımdır yani.

ATV-Sabah direnişçisi Arzu Gürbüz: Taksim'in 1 Mayıs kutlamalarına yasaklanmasını doğru bulmuyoruz. 1 Mayıs'ta Taksim'de olacağız.